DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

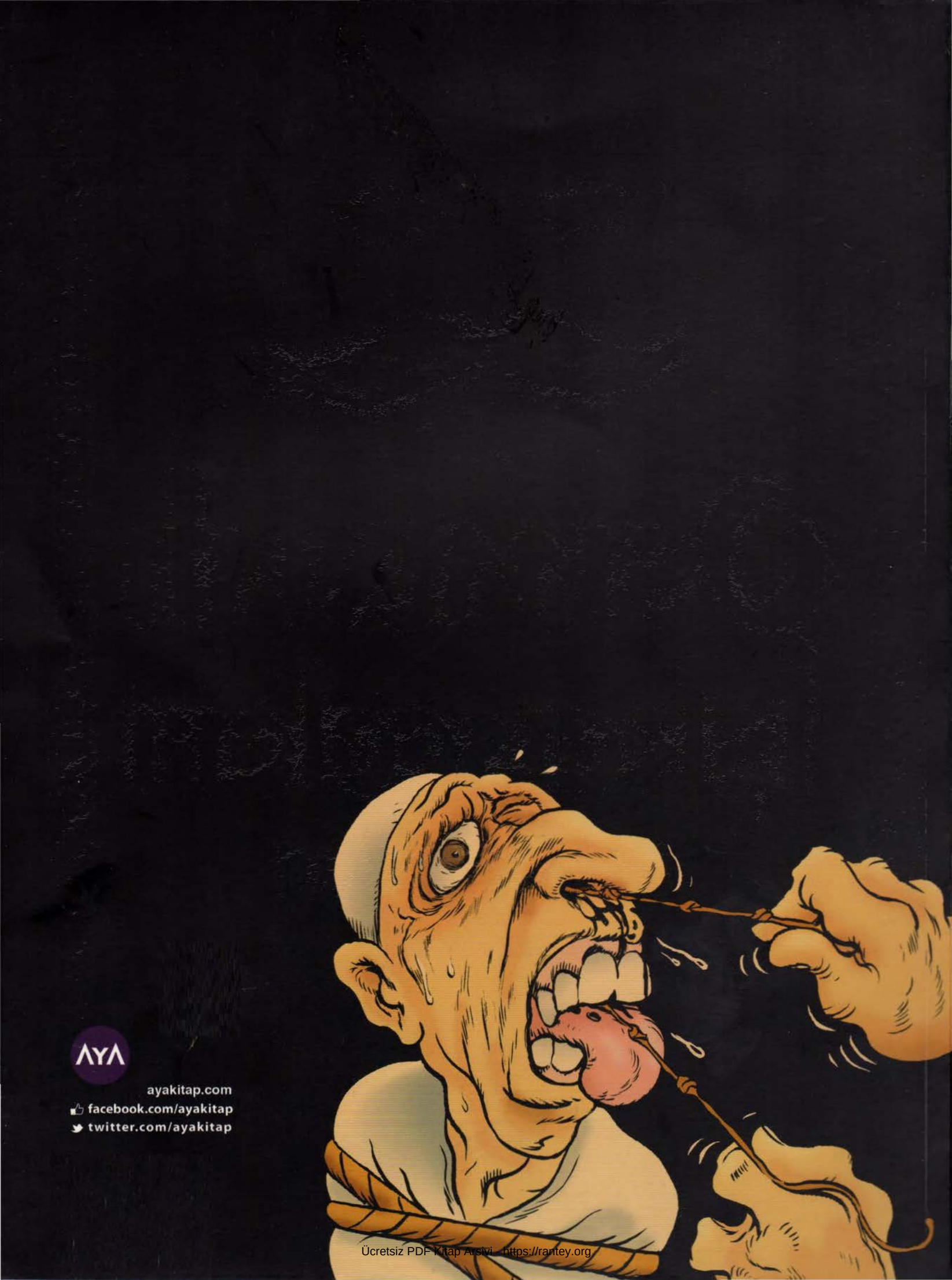
Osmanlı İşkenceleri

ve Diğerleri

Bahadır Boysal

AYA

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

AYA
ayakitap.com
facebook.com/ayakitap
twitter.com/ayakitap

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Osmanlı İşkenceleri ve diğerleri

Bahadır Boysal

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

Namık Kemal Atalay'ın aziz hatırasına...

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

11 yıl sonra genişletilmiş yeni baskı

BAHADIR BOYSAL

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

BAÇHİ-BOUZOUK

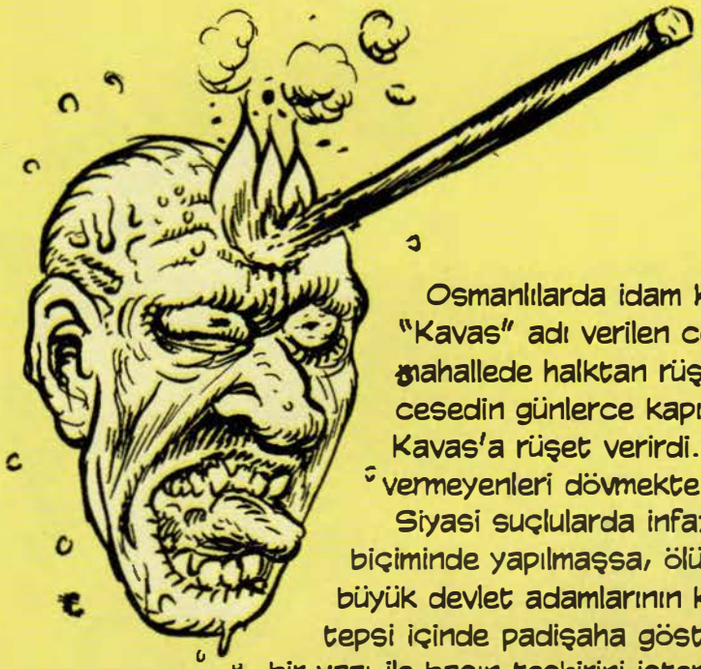
(Başıbozuklar)

Osmanlılar, Avrupa fetihlerinde, tam da savaş zamanı, askeri safların en önüne, oradan buradan topladıkları delileri koyarlarmış... Acayip mucayip kostümlerle veya çırılçıplak, atların üstüne oturtulan bu ciğeri beş para etmez zır deliler ordusu, gözleri dönüp, bağıra çağıra öyle umarsızca atılırlarmış ki ileriye, neye uğradığını şaşıran düşman, korkup toparlanamazmış... Anadolumuz renklidir, delisi çoktur... Düşmanı daha ön sevişme esnasında derbeder eden bu deliler ordusu (Başıbozuklar) Avrupa'da o kadar iz bıraktı ki, arayın bakın kimi ecnebi literatürlere, sözlüklere "bachi-bouzouk" tanımıyla geçmişlerdir.

Akşamsefası Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

TEAMÜL-Ü KADİM ALIŞKANLIK OLMUŞ İŞKENCELER...

Osmanlılarda idam kurumu iyi bir rüşvet kapısıydı... "Kavas" adı verilen cellatlar infazı yapacakları semt veya mahallede halktan rüşvet toplarlardı. İnfaz sonrasında cesedin günlerce kapılarında durmasını istemeyen halk Kavas'a rüşet verirdi. Bu o kadar yaygındı ki rüşvet vermeyenleri dövmekte sakınca görmüyorlardı.

Siyasi suçlularda infaz eğer boğulmak veya asılmak biçiminde yapılmaşsa, ölünün başı mutlaka kesilir, büyük devlet adamlarının kesik başları gümüş tepsi içinde padişaha gösterilirdi. Padişah da bir yazı ile başın teşhirini isterdi. Büyük devlet adamlarının başları gümüş tepsi içinde, orta rütbelilerin başları tahta bir tepsi içinde ve küçük rütbelilerinki yerde sergilenirdi.

Eyliya Çelebi, cellatların geçit törenlerine infaz ve işkence aletleriyle katıldıklarını ifade etmiştir.

Herşeyden önce, Kanuni Sultan Süleyman devrinde, Fatih'in kanunnamesinin esasları korunmuş olmasıyla birlikte işkencelerin arttığı biliniyor. Bazılarını şöyle sıralayabiliriz: Evlerden sessizce genç oğlan ve kız kaçıranlara, kızları zorla evlendirmek isteyenlere, erkekliklerini kaybetme cezası verilir. Yalancı şahitlerin, fermanları ve el yazmalarını taklit edenlerin kolları dağlanır. Pezevenklik eden alnından dağlanır. Dulkadir kanunnamesinde der ki; "Bir kimsenin sürekli pezevenklik yaptığı tespit edilirse, burnu ve kulağı kesilsin ve yüzü siyaha boyanıp aleme rezil edilsin."

Ailesinden izinsiz erkeğe kaçan kızların cinsel organları dağlanırdı. Ev ve harman yakanlarsa, bir kümese konulup yakılırlardı.

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Foseptik Kovuğu

Böyle bir cezayı haketmek için çok fena bir suç işlemek, korkunç bir günaha karışmak gerek... İbret olsun diye, halka yakın bir yerlerde, asırlık, geniş gövdeli bir çınar ağacının gövdesi kesilip, içi bir insanın oturacağı kadar oyuluyor... Suçlu buraya zincirleniyor... Acıktığı zaman suçlunun üç öğün yemeğini veriyorlar ama dışarı çıkamadığı için tuvaletini de aynı yere yapıyor... Biriken boklar, bir yandan yükselirken, bir yandan da suçlunun bedenini yavaş yavaş ve inanılmaz ızdıraplarla çürütüyor! Zavallı, hayatla ölüm arasında öyle bir kendinden geçiyormuş ki, halktan başında toplanan kimselere gayb aleminden (öteki dünya) sırlar verirmiş diye anlatırlar...

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

KAZIĞA OTURTMA

Osmanlılarda uygulanan işkencelerin gerçek amacı acı vermek değil acı veren metodlarla ilgili bilgileri elde etmektir. Mesela III. Selim zamanında padişah fermanında söz konusu olan kimi durumlarda kazığa oturtma işkencesi uygulanırdı. Sarayın önünde yüksek sesle türkü çığırtmaktan tutun da, vergisini tam ve zamanında ödemeyenlere kadar kimi bedbahtlar için söz konusuydu bu!

Daha ilk düşman saldırısında askerden kaçanların önce burunları yarılır, sonra bunlar anüslerinden girip ağızlarından çıkacak şekilde kazığa oturtulurlardı. Bu çok hassas ve yavaşça yapılması gereken bir hadiseydi... Uygulama esnasında kurbanın ölmemesi esastı... Susam yağı karıştırılmış sirkeyle iyice yağlanmış kazığa oturtulan kurban, uygulama başarılıysa saatlerce canlı kalabilirdi... (Eğer hemen ölürse, cellat da öldürülür)

Aylarca mağaralarda yoğrularak işlenmiş susam yağı (eğer kurban henüz ölmemişse) birkaç saat sonra adamın zavallı vücudundaki tüm metabolizmayı donduruyor ve adamı canlı tutmaya başlıyordu... Bir süre sonra, bunca eziyete dayanamayan kurban, özenle kazıktan çıkarıldıktan sonra suçunu itiraf edip hemen oracıkta kan kaybından ölüyor...

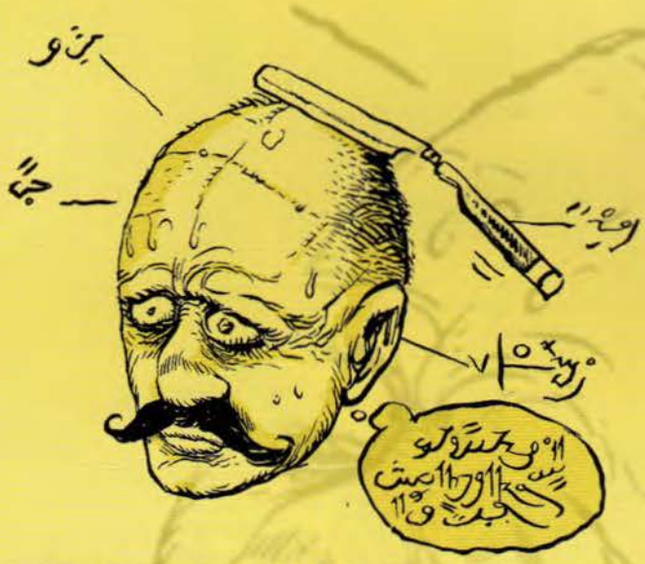
*Eski Panorama dergisinden iktibas edilmiştir.

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

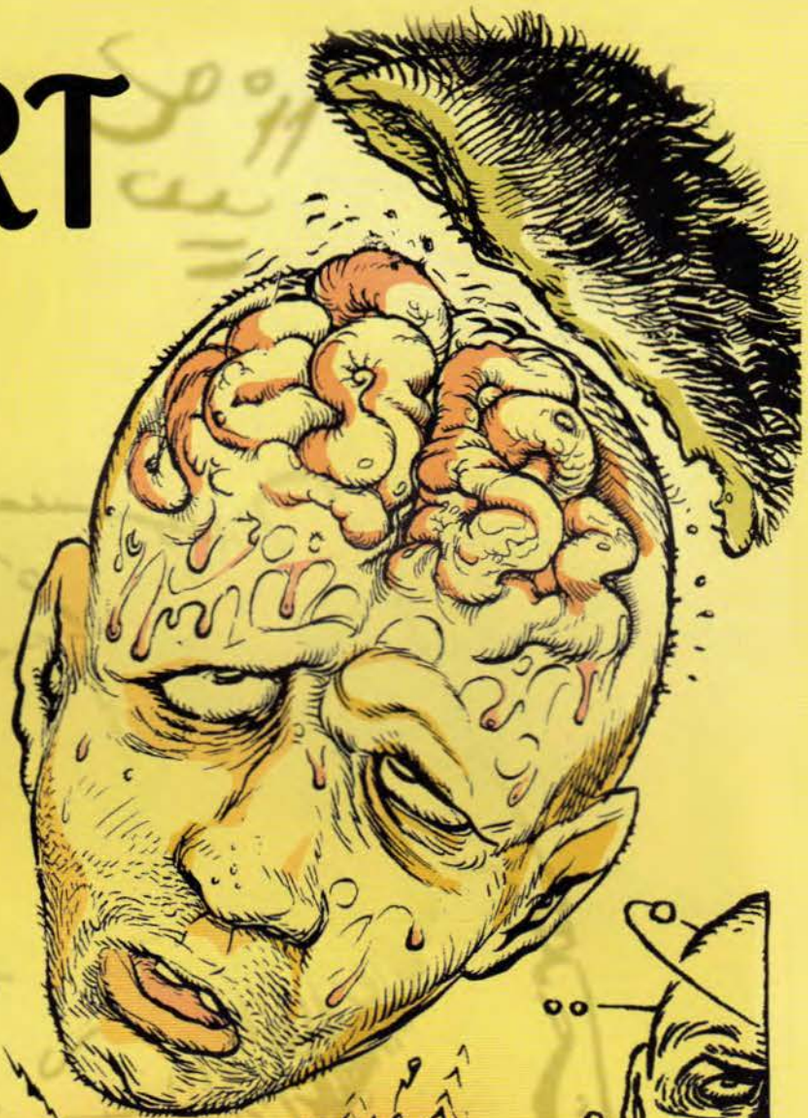
MANKURT

Daha çok, Osmanlılardan evvelki Orta Asya Türk boylarında, kabilelerinde görülen, çölümsü topraklarda uygulanan bir işkence biçimi...

Yakalanan suçlunun kafası traş edildikten sonra, kafanın tam üstüne bir parça "Keçi derisi" veya "Deve işkembesi" geçiriliyor... İsterseniz, suçlu, kafası açıkta kalacak şekilde tüm gövdesi toprağa gömülüyor... Günlerce, azgın güneşin altında bu şekilde duruyor... İşkembe veya deri, zamanla kuruyup kafayı sıkıştırıyor... öylesine ki, suçlunun saç telleri dışarı çıkamayıp içeri doğru uzuyor...

Müthiş acılar ve ızdırapların sonunda, suçlu ölmüyor. Hafızası, geçmişi silinmiş bir robota, MANKURT'a dönüyor... Ve işte size düşmana karşı istenilen her türlü umarsız atılganlığı yapmaya hazır bir emir kulu!..

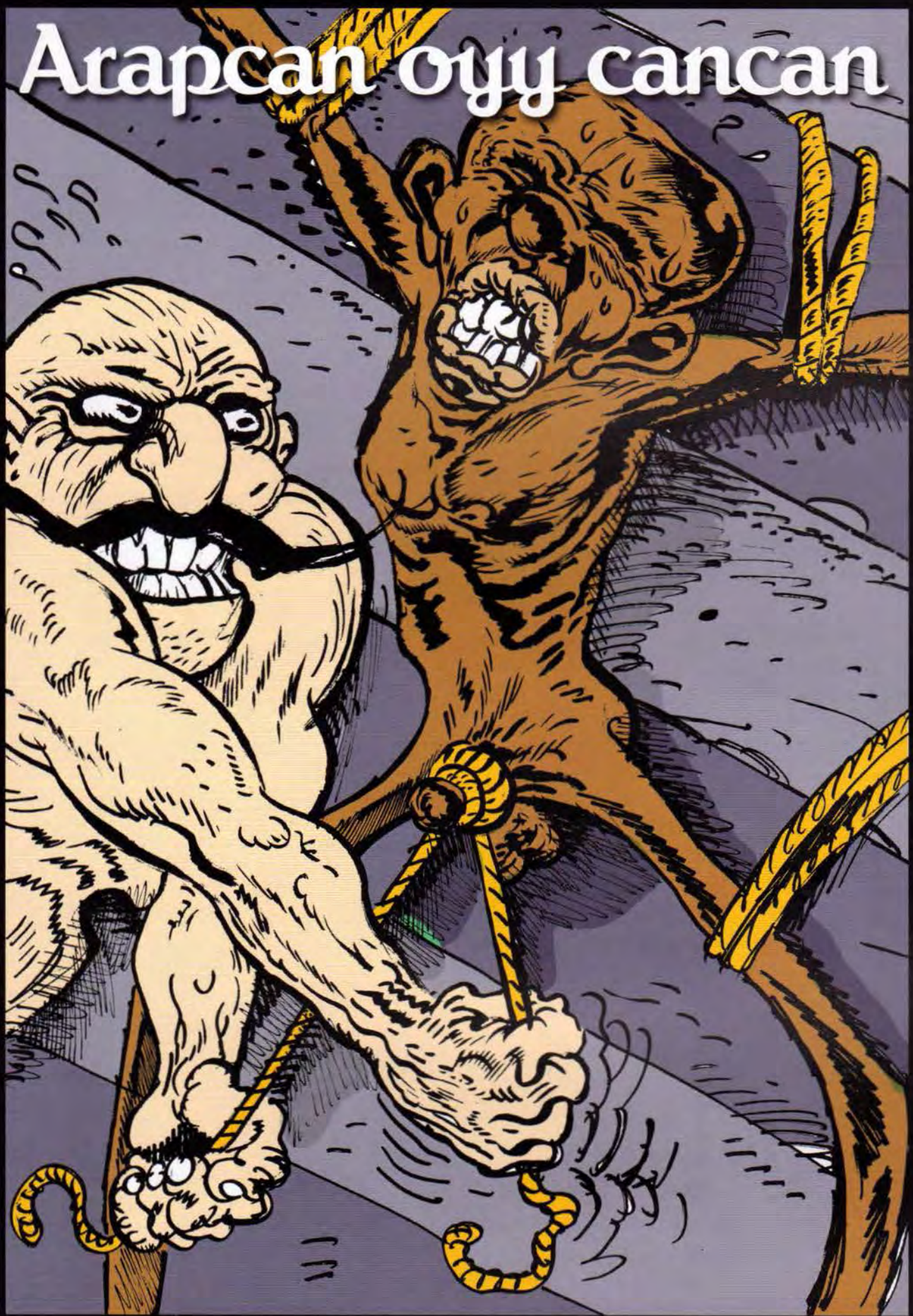
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Lokma Lokma Doğranan Vezir!

Sultan İbrahim'in son sadrazamı İstanbullu Ahmed Paşa, kalemden yetişmiş, malumatlı, zeki bir devlet adamıydı. Devirde, birer mütegallibe kesilmiş olan ocak ağalarına karşı suikast hazırlaması, Kösem Sultan'ın da oğlu Sultan İbrahim'den nefreti ve onu tahttan indirmek için Yeniçeri Ocağı ağalarıyla anlaşması, İstanbul'da bir askeri hükümet darbesine sebep olmuş; sadrazam idam edilmiş, padişah da evvela tahttan indirilip birkaç gün sonra boğdurulmuştu. Ahmed Paşa şişman bir zattı. İdamından sonra cesedi ana doğması soyularak cellatlar tarafından bir hammal beygirine çaprazvari atılmış ve götürülüp Atmeydanı'na bırakılmıştı. İhtilalci yeniçerilerden birkaç hunhar, fırsatı ganimet bilip cahil halkın batıl itikatlarından istifade ederek "İnsan yağı mafsal ağrı ve sızılarına devadır." diye Ahmed Paşa'nın etlerini lokma lokma doğrayarak beşer onar akçeye satmışlardı. Büyük şehirde de, bu kadar korkunç, tüyler ürpertici devayı satın alarak kollarına, bacaklarına sürüp bağlayabilecek o kadar çok katı yürekli insan çıkmıştı ki, paşanın iri yapılı vücudu hemen bir iskelet halinde kalmıştı. Ölümünden ve naaşının bu feci akıbetinden sonra, kendisine "Hezarpare" (bin parça) lakabı verilmişti.

Scanned from collection of - https://rantey.org

Harem ağaları nasıl edinilir Osmanlılarca, en nihayetinde bunu da öğrendim... Gerçi bu çok ortalıkta bi bilgiydi... Burmalar, koparmalar... Ama detayları ilginç... Çocukları Afrika sırtlarından kaçırıyolar... Getirip masaya bağlıyolar... Ziki, taşşa iple boğuyolar iyice... Boğdukları yerden de kesiyolarmış... Kestikleri yerler, kızgın ağaç reçinesi veya demirle dağlanıyor... İdrar yoluna da bir çubuk sokup 3 gün yarı beline kadar kuma gömülüyorlar... Asıl mevzu bundan sonra... Eğer yaşarsa, çıkartıp tedavi ediyorlar... Oldu mu sana, artık pırıl pırıl tulumlu HADIMAĞA! Amanı, oymakbeyi geç kalmasın... Fakat tabii en vahimi bu fakirlerden %90'ının çilesinin ölümle noktalanması... Kişi kendini bilmeli kardeşim... Ben açıkcası Vietnam'a müfreze çavuşu olarak gönderilsem, yine hayatta kalırım. :))

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://kuntey.org

Renk: Fikret Özdemir

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Yüzyıllar evvel Anadolu'da yaşayan rahiplerden en acayipleri neredeyse aziz mertebesine yükselebiliyormuş. Acayiplik dediğim şey, Tanrı adına ancak yüz kişiden birinin gerçekleştirebileceği bir acıklı tören... Kendi zikini tutup kesiyor... Günahlara kökten müdahale... Komple pres... Ardından götürüp toprağa gömüyor... Sonra da kendi cemiyetinde bir azizmiş gibi saygı görüyor, kutsanıyor... İbnelik de cabası ama... Böyle bir paradoksa kurban gitmemek de ayrı bir çile zaten. Bir diğer rivayette, Anadolu'da sünnet edilen çocukların, o sünnet parçalarının ağaç dibine gömülmesi ritüelinin kökeni de bu...

Bu kitap Kadıköy Belediyesi Atatürk Kitaplığı'nın bir hediyesidir. www.kadikoykitapligi.org

YAĞLI MAKASÇILAR

17. yüzyıl Osmanlısında gizli, kapaklı bir gürûh vardı. Yağlı Makasçılar. Bunlar, oğlancılık dünyasının pirleri, kutanpareleri. Diğer beyhude oğlancılara nazaran daha sinsiler...

Aslında oğları, moğları da ayırt etmezler. Ne bulurlarsa tünerler...

İstanbul'un viraneyolgeçen hanlarında yatıp kalkarlar. Buralara Anadolu'dan gelen gariplerle çok iyi dostluklar kurarlar.

Koydukları cancığer, canayakın, keyfekeder muhabbetlerle bunu o kadar iyi becririrler ki gece fukarayla beraber uyurlar.

Garibim uyurken, adamımız sessizce kalkar. Makasını çıkarır ve bilindik ritüelini yapar. Makasını yağlar.

Ve yanaşıp, uyandırmadan elemanın şalvarının göd kısmını keser... Yağlı makas, keserken hiç huylandırmaz...

Kesimi bitirip, mabadı ayını ondördü gibi çıkardıktan sonra, kendine özel tekniğiyle merkeze doğru uzun uzun üfler...

HUUHHH HUH

Sonra da sessiz ve hafifçe yüklenip işini bitirir. O anı bu kahpeliğe uyanılıverildiğinde artık çok geçtir... Uyku da düzme ustasıdır... Bugün hala Anadolu'da "Yağlı makaslara gelesin" bedduası vardır.

Tarihteki en meşhur oğlancı İran dolaylarında yaşamış bir acem olan SARI GULAM'dır. Oğlancıların şahıdır. Babasını bile düzmüştür...

Aynı dönemde, Osmanlılardaki "Topharne oğlancıları" daha makul, daha insani, romantik tiplerdi. Çünkü İstanbullu olmak her zaman zarafetti. Aşıklarından uzaktayken, boklarından ufak parçaları yanlarına alırlar, kurutup sigara tabakalarına koyarlarmış. Kokmasın diye de üzerlerine gül yapraklarını koyup kuruturlarmış. Kimisi daha da ileri gidip bok parçalarını reçineleyip tespih yaparlarmış...

bahadirboysal@mynet.com

Akşamsefası Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Tophane Oğlancıları

(Ab-ı zemzem serp mundar bedenime!)

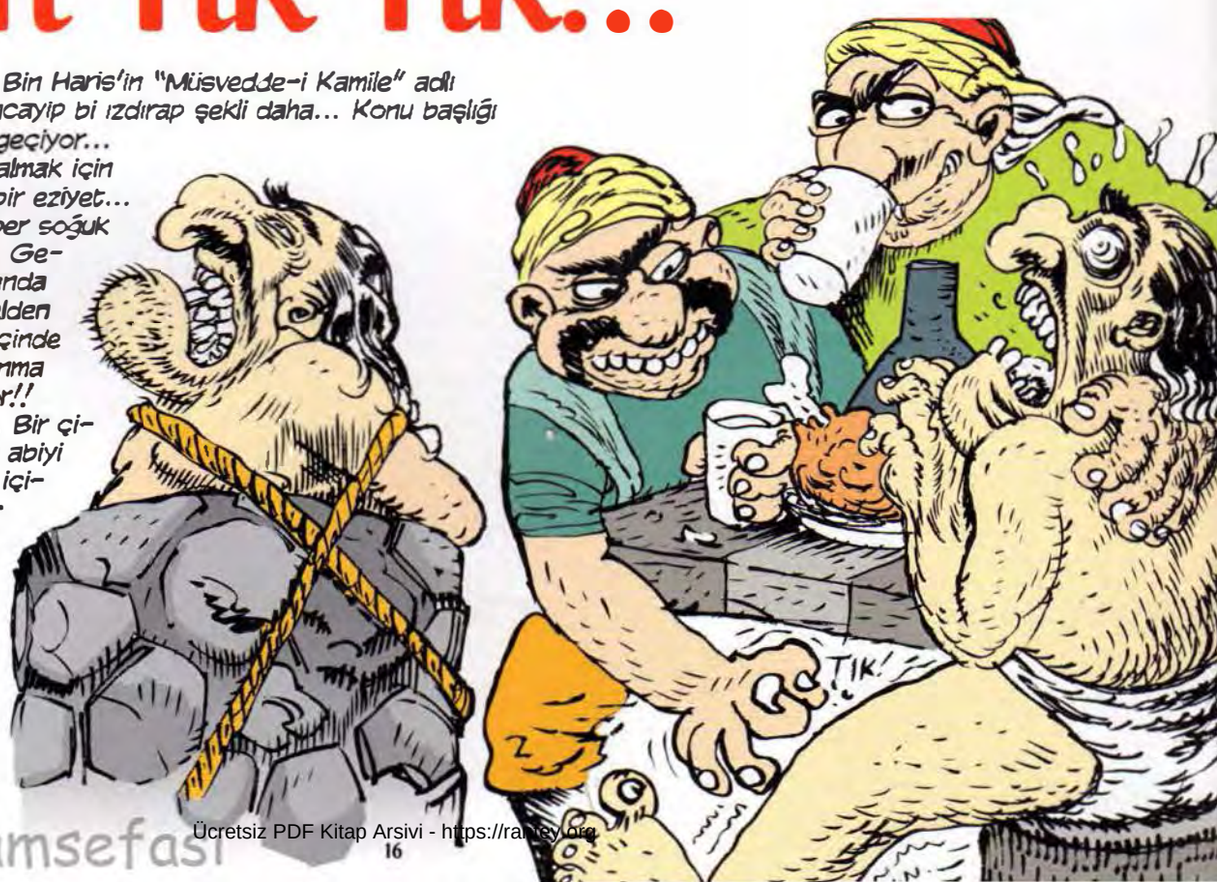
Türk şiirinin 2. yenilerinden büyük şair Ece Ayhan, şiirlerinden birinin dizesinde "Aşkımız, gül kurusudur abiler..." der... Buradaki gül kurusunun hikayesi Osmanlı dönemlerine kadar uzanır; "Tophane Oğlancıları"na yani. İşte bu enteresan ekibe dair, bu ruhun içinden eski meşhur satırlar.

Kara ağam... Aşk-ı memnum... Geceyarısı hamam ağası uyuyunca, arabalar kapısına gel... Dolaplı kubbeyi geç... Hünkar hamamında bul beni... Kilitleyelim kapıyı içerden... Yoktur içimde zerre gulmet... Tövbe haşa... Yıka beni baştan ayağa... Ab-ı zemzem serp mundar bedenime... Pir-u ak et, benizin gibi... Bad-ı berin kapıları çarptırınca... Gulanu bulsun bedenlerimizi... Sab-ı sübyana taşlatsın ikimizi...

Alttan Tık Tık...

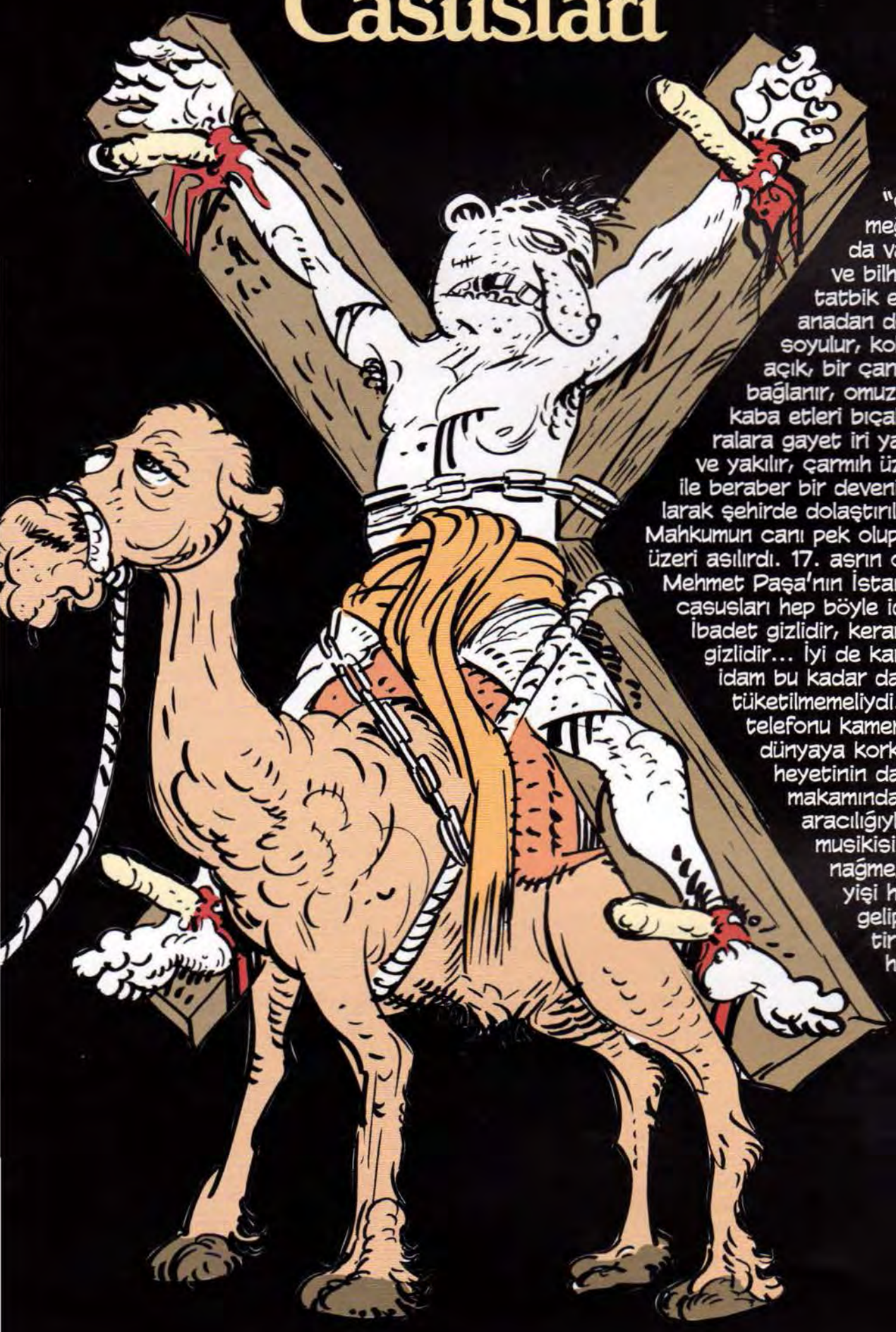
İşkencelere dair, eski yazar Bin Haris'in "Müsvedde-i Kamile" adlı eserinden çok ilgimi çeken acayip bi ızdırap şekli daha... Konu başlığı derebeylikler dönemi olarak geçiyor... Komşu beyliklere dair sırlar almak için yakalanmış ulaklara yapılan bir eziyet... Eleman yarı beline kadar süper soğuk bir su kuyusuna sokuluyor... Genelde yaylalarda, dağ başlarında kurulan bu su kuyularında belden aşşa buz gibi soğuk suyun içinde tutulan eleman, bacaklar donma noktasına gelince çıkartılıyor!! Bundan sonrası çok ilginç... Bir çilingir sofrası kuruyolar... Bu abiyi de oturtuyolar... Bi yandan içirip ağzından laf almaya çalışırken bi yandan da alttan bacağına tık tık diye parmakla vuruyorlar... Ah o vuruşlar o buzz gibi bacakta öyle dehşet acılara sebep oluyomuş ki... İçkili muhabbet ve tık tıkla dile gelmeyen cankuşa aşkolsun...

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rarkey.org

Abaza Mehmet Paşa'nın Casusları

"Çarmıha Germe" meğer Osmanlılarda da varmış. Eşkiyaya ve bilhassa casuslara tatbik edilirdi. Mahkum, anadan doğma çırılçıplak soyulur, kollar ve bacaklar açık, bir çarmıh üzerine sımsıkı bağlanır, omuz başları, butları ve kaba etleri bıçakla oyularak buralara gayet iri yağ mumları dikilir ve yakılır, çarmıh üzerindeki mahkum ile beraber bir devenin üzerine konularak şehirde dolaştırılır, teşhir edilirdi. Mahkumun canı pek olup ölmezse akşam üzeri asılırdı. 17. asrın ortasında Abaza Mehmet Paşa'nın İstanbul'da yakalanan casusları hep böyle idam edilmiştir. İbadet gizlidir, keramet gizlidir, seks gizlidir... İyi de kardeşim bir ibretli idam bu kadar da apaçık tüketilmemeliydi. Sanki, bir cep telefonu kamerasından tüm dünyaya korkunç bir ince saz heyetinin dandik uşşak makamında ama uydu aracılığıyla yayılan cinayet musikisi... Ve her bir nağme, bir sıtma titreyişi halinde dalga dalga gelip, ince ince titretir milyonlarca hasta bedeni...

Kuyucu Murat Paşa'nın İnsan Kuyuları

Kuyucu Murat Paşa, adını Anadolu'da ele geçirdiği "asileri" katlederek, kazdırdığı kuyulara doldurmasından alan Osmanlı sadrazamı. Doğum yeri ve tarihi bilinmiyor. Tarihçiler onun bir Hırvat dönmesi olduğunu hatta Anadolu halkına olan düşmanlığının bundan kaynaklandığını yazıyorlar. Harem-i Hümayun'da yetişiyor. Yemen, Karaman, Kıbrıs, Şam, Diyarbakır beylerbeyliklerinde bulunduktan sonra Macaristan seferine katılıyor ve vezir oluyor (1605). Bir ara haksız kazanç sağladığı gerekçesi ile görevinden azledilerek İstanbul'a çağrılıyor.

Osmanlı hanedanına karşı Anadolu'da "Celali İsyanları" olarak adlandırılan başkaldırıların bir türlü bastırılamaması üzerine Şeyhülislam Sunullah Efendi ve padişahın hocası Mustafa Efendi'nin önerileri doğrultusunda padişah I. Ahmet tarafından sadrazamlığa atanıyor (Aralık 1606). Padişah I. Ahmet, mührü ile birlikte Kuyucu Murat'a gönderdiği yazıda nedense "Hiç kimsenin tesiri olmadan onu sadrazam yaptığını," söylüyor ve "Göreyim seni her işe dikkatle ve var gücünle sarılasın ve padişah uğrunda bütün varlığınla çalışasın." diye sesleniyor.

Padişahın iltifatlarına mazhar olan ve saltanat mührünü eline alan Murat Paşa 1607-1609 tarihleri arasında Celali isyanlarının bastırılması adı altında Anadolu'da resmi Osmanlı tarihçilerini bile isyan ettiren görülmemiş bir zulüm ve katliam uyguluyor. İşte Kuyucu Murat adı bu zamandaki katliamlarından doğup tarihe geçiyor.

Bu sefer esnasında Anadolu Türklerine karşı irtikab ettiği zulümlerle cinayetler akla sığmayacak nisbetleri bulmuştur. Bu kanlı Hırvat'ın nazarında kabahatlıyla, kabahatsızın hiçbir farkı olmadığı Osmanlı menebalarında bile itiraf edilir... Konya çayırında eşkiya cüsselerinden çâhlar doldurmuş'tur. Fakat bu 'eşkiya', asilere taraftarlıkla itham edilenler, bir takım zavallılar ve ekserisi masumdur.

Murat Paşa, tüm yaptıklarının şeriat uğruna olduğunu söyleyip daha fazla mülhidi katletmek için Tanrı'dan yardım istiyor: "İlahi, bugün düşman katlinde ben kulunu mahcup etme! Pirliğime merhamet eyle! Din-i mübin ve Peygamberimiz'in şeriati ianeti için niyetimin doğruluğunu ve şeriat namusunu parçalayan müfsitlerin ortadan kaldırılması babında garezsizliğim dergah-ı ehadiyetinde malumdur. Senden yardım rica ederim!"

Peçevi, Tanrı'dan yoksul Anadolu köylülerini katletmek için yardım isteyen Murat Paşa'nın bu niteliğine ilişkin şunları kaydediyor: "Saltanatın namusunu korumakta, kesin kararlı idi. 'Celali' diye adı çıkan kimsenin 'Cuhûd (cifit) imana gelmez, merd-i mülhid tövbekar olmaz' dizesinin anlamına uygun olarak, ne imanına, ne Müslümanlığına, ne de tövbesine kesinlikle güvenmezdi; ölümden gayrı bir araçla onun doğru yola getirilebileceğine inanmazdı?"

Celali adı altında binlerce insanın katledildiği, cesetlerinin kuyulara doldurulduğu, insan ölülerinin dağlar gibi yığıldığı korkunç bir 3 yıl yaşanıyor.

Hammer, "Bu sefer boyunca yok edilen insanların toplamı 100 bini bulmuştur" diye yazıyor. Burada son derece önemli bir nokta var: Öldürülen insanların büyük çoğunluğu çarpışma anında öldürülmüş değiller. Tersine katledilenler rastgele yakalanıp, ele geçirilip tutsak alınanlar.

Yine Hammer, Celalilerden Canbolatoğlu ile girişilen çatışmadan sonra Kuyucu Murat'ın yarattığı manzarayı şöyle betimliyor: "Osmanlılar tarafından 20 cellad, takım takım getirilen esirleri idam etmekle uğraşıyorlardı. Sadrazamın çadırı önünde 20 bin asinin başından vucuda gelmiş tepeler yükseldi."

Aynı korkunç manzara Naima tarihinde de yer alıyor: "O gün gurube dek (gün batımına kadar) ruûs-u maktûa-ı a'dâdan (kesilmiş düşman başlarından) defterlerle adetleri zaptedilen, 26 bin kelle-i büride (kesilmiş baş) işgâh-ı serdar-ı Behram iktidara (Behram kudretle serdarın önün-

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

de) getürülüp otag-ı zernitak (altın kuşaklı otağ) önünde püşte-var (tepe halinde) yığıldı. 20 neferden fazla cellatlar, darb-ı rikabdan (ense vurmaktan) dinlenmeyip güruh güruh getirilen eşkiyanın kellelerini kat'ederlerdi."

Kuyucu Murat, kudretli serdar, kudretini altın kuşaklı çadırının önüne kesilip yığılan canlarlardan alıyor. Cellatlar durup dinlenmeden ense vuruyor ve otağ önünde masum insanların cesetlerinden tepeler yığılıyor. Hastalıklı bir durum var. Hanedanın varlığı ve ayakta durması için her türlü vahşete olur veren zulümkar bir durum. Hammer "Kuyucu Murat, yakalanan insanları katledip kuyulara doldurmayı adet, alışkınlık edinmişti." diyor. Alışkanlığın kanlılığı en çok Osmanlı idaresine yakışıyor! Kuyucu Murat'a övgüler düzmekte Solakdaze'den hiç de geri kalmayan ve mukabelecilik görevini yürütürken onun çok yakınında bulunan tarihçi Peçevi İbrahim Efendi, Kuyucu'nun "güzel huylarını" sıralarken onun insan ketletmekte hiçbir sınır tanımadığını gözler önüne seriyor: "İslam gazileri birçok haini yakaladılar. Bunları serdara getirip değerli ödüller aldılar. Ondan sonra eşsiz vezir, kuyular kazdırdı ve getirilen melunları bu kuyular başına çökerterek birer birer boyunlarını vurdurdu. Böylece her gün bir- iki kuyu dolardı. Ve yeni bir kuyu daha kazılması gereği duyulurdu. Sonunda Murat Paşa'ya 'Kuyucu Koca' lakabı verildi. Ve bu takma adla dünyaya velvele vererek, yalnız Celali adını taşıyanları değil, belki onları yedirip içirenleri ve komşularını bile kardı."

Celali bahanesi ile yoksul Anadolu köylüsünün kitleler halinde katledilmesine Kemahlı Ermeni rahip Grigor'un Kronolojisi'nde de değiniliyor. Ermeni rahip de resmi dille konuşuyor ve Kuyucu'dan övgüyle sözediyor. Ne var ki katledilen köylülerden oluşan tepeleri yazmadan da edemiyor: "Görenlerin bize bizzat anlattıklarına göre Murat Paşa bütün konakladığı yerlerde önceden kuyular kazdırır ve bütün Celalileri, muzir adamları öldürüp bu kuyulara attırır; oraya indirilen birkaç adam da atılanları istif ederdi. Vakadan 4 sene sonra kış mevsiminde oradan geçerken ev büyüklüğünde olan kuyuları müşahede etmiştik. Birkaç tanesi çökmüş olduğundan odun ve toprakla kapatılmıştı. İşte böylelikle ortadan kaldırılan melunlar duman gibi yok olarak Allah'ın şan ve şerefinden mahrum kaldılar."

"Anadolu Türkünün ebediyyen lanetle anacağı Kuyucu Murat, ihtiyarlığından dolayı 'Koca lakabıyla da tanınan doksanlık bir zalimdi. Kuyucu yalnız asilerle taraftarlarını değil, onlara her nasılsa ekmek ve su vermiş zavallılardan başka civarlarından bulunan komşularını bile kılıçtan geçirtecek derecede kana ve bilhassa Türk kanına susamış bir canavardır." Bu sözler ise tüm bu yaşanan vahşet karşısında "Türklük" adına isyan eden bir başka resmi tarihçinin, İ.H. Danişmend'in. Osmanlı engizisiyonunu ve Kuyucu Murat vahşetinin boyutlarını Naima aktardığı bir olayda bütün çıplaklığı ile ortaya koyuyor; "Cellatların, yeniçerilerin "Biz öldürmeyiz" dedikleri küçük bir çocuğun kellesini bizzat kendisi kesiyor. Çünkü Kuyucu Murat'a göre büyük, küçük farketmeksizin tüm yoksullar birer 'Celali'dir."

Kitap: OSMANLI ENGİZİSYONU ZULMÜN TARİHİ -
Yazar: Ali YILDIRIM

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rahtev.org

CAVİŞLAR

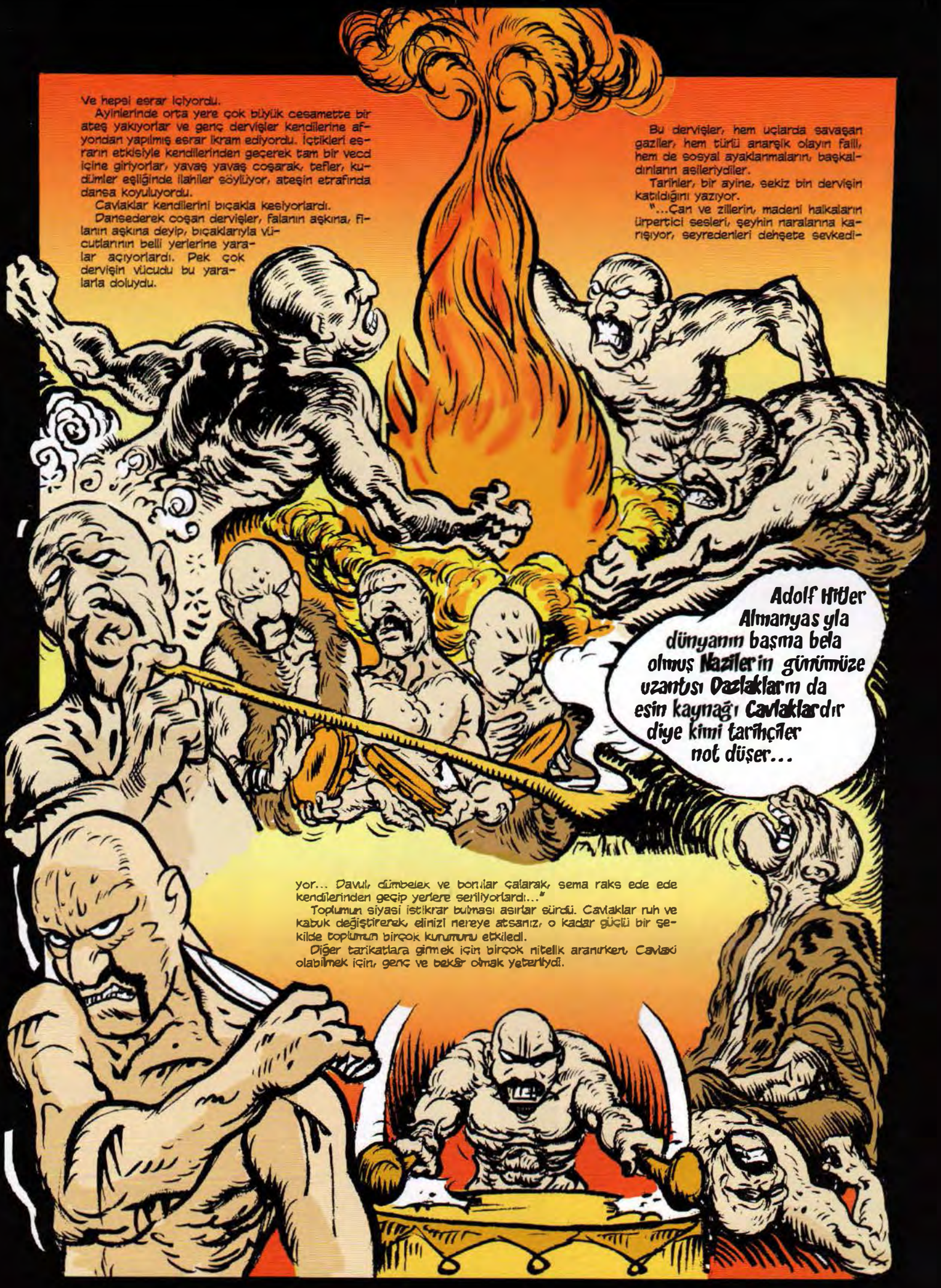
Ünlü tarihçi A. Yaşar Ocak, Kalenderiler adlı kitabında 13. yüzyılda Anadolu tarihinin ilk serseri dervişleri Cavlakları anlatır. Anadolu toprakları Moğol istilası altındadır ve huzursuzluk, başıboşluk kol gezmektedir. Rum abdalları, Kalender, Haydarî, Divane, Cavlaki adı verilen dervişler bol bol seyahat ederler ve yeni yeni Anadolu'yu yurt edinirler. Üstlerine sadece hayvan postu giyerler.

Şeriat ve toplum kurallarına, ahlâk ilkelerine aldırmazlar.

Ailesiyle, çevresiyle uyuşamamış gençler, efendisinden yılmış köleler, kaçak mahkûmlar, hatta siyasi sebeplerden, yüksek devlet adamları, şehzadeler birer birer Cavlaki olmaktadır. Saçını, sakalını, bıyığını, kaşını kazıtarak kendilerine yeni bir hayat kuruyorlardı. Belden yukarısı çıplak, saçı, sakalı, kaşı, kirpiği kazınmış bu üryan dervişler şeyhlerine "baba" diyordu ve bu dervişlerin en ünlüsü Kaygusuz Abdal'dır. Akıl almaz bir coşkuyla giderek hızlanan dansları ilahi eşliğinde yükseliyordu ve yorgunluktan yere düşünceye kadar devam ediyorlardı.

Cavlaklar en alt tabakalardan insanlardan oluşuyordu. Sünni tarikatlar Cavlakları hiç sevmiyordu. Kuzey Hindistan'dan Anadolu'ya kadar, çok geniş, yaygın bir etki sahası buldular ve asırlar boyu bu topraklardaki birçok tasavvuf hareketini kökten, derinden etkileyip, şekillendirdiler.

Ateş etrafında dans etmelerinde, Şamanizm etkisi, kafalarını kazıtmada Budizm etkisi vardı.

Ve hepsi esrar içiyordu.

Ayinlerinde orta yere çok büyük cesamette bir ateş yakıyorlar ve genç dervişler kendilerine afyondan yapılmış esrar ikram ediyordu. İçtikleri esrarın etkisiyle kendilerinden geçerek tam bir vecd içine giriyorlar, yavaş yavaş coşarak, tefler, kudümler eşliğinde ilahiler söylüyor, ateşin etrafında dansa koyuluyordu.

Cavlaklar kendilerini bıçakla kesiyorlardı.

Dansederek coşan dervişler, falanın aşkına, filanın aşkına deyip, bıçaklarıyla vücutlarının belli yerlerine yaralar açıyorlardı. Pek çok dervişin vücudu bu yaralarla doluydu.

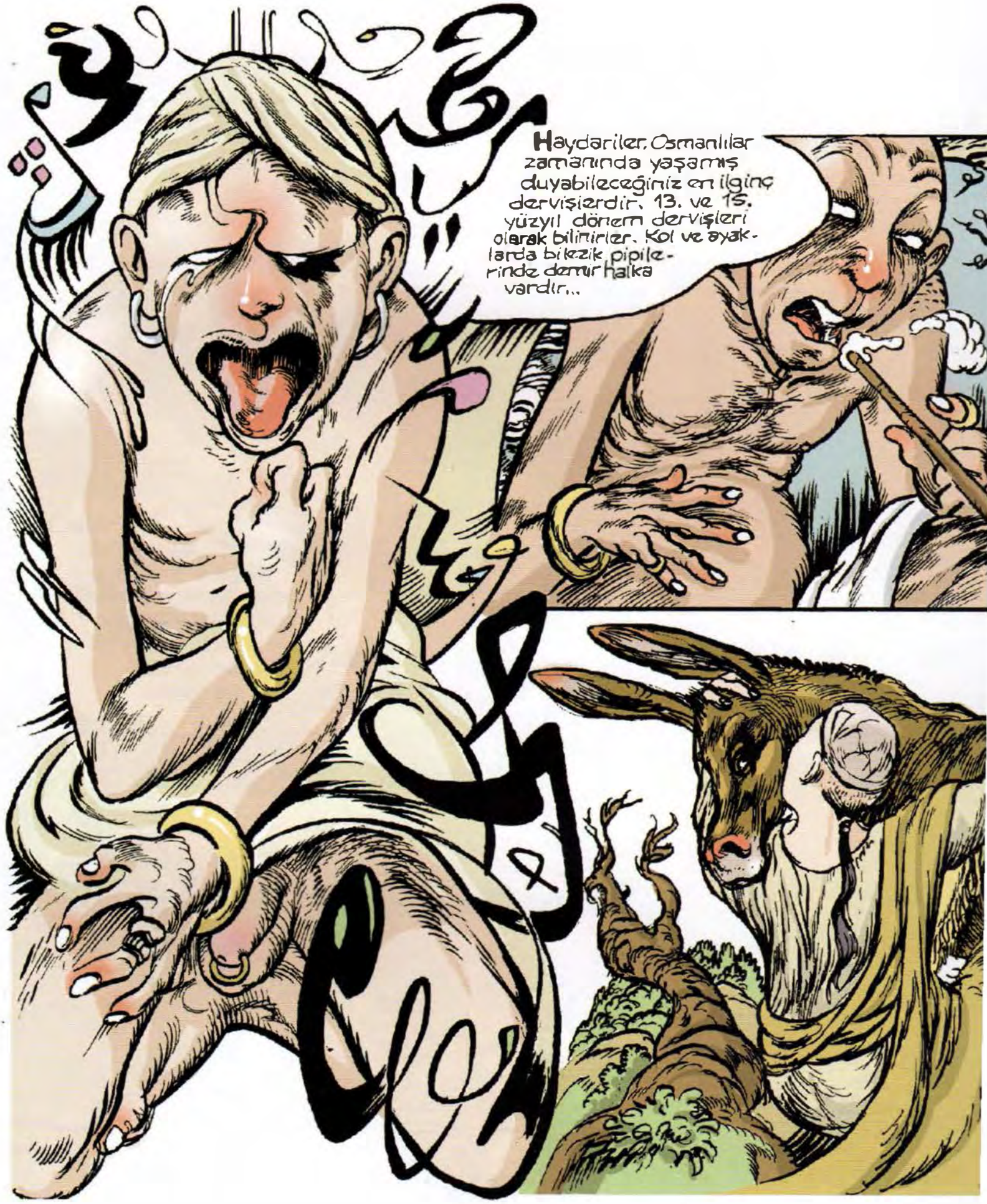
Bu dervişler, hem uçlarda savaşan gaziler, hem türlü anarşik olayın failî, hem de sosyal ayaklanmaların, başkaldırıların asileriydiler.

Tarihler, bir ayine, sekiz bin dervişin katıldığını yazıyor.

"...Can ve zillerin, madeni halkaların ürpertici sesleri, şeyhin naralarına karışıyor, seyredenleri dehşete sevkediyor... Davul, dümbelek ve borular çalarak, sema raks ede ede kendilerinden geçip yerlere seriliyorlardı..."

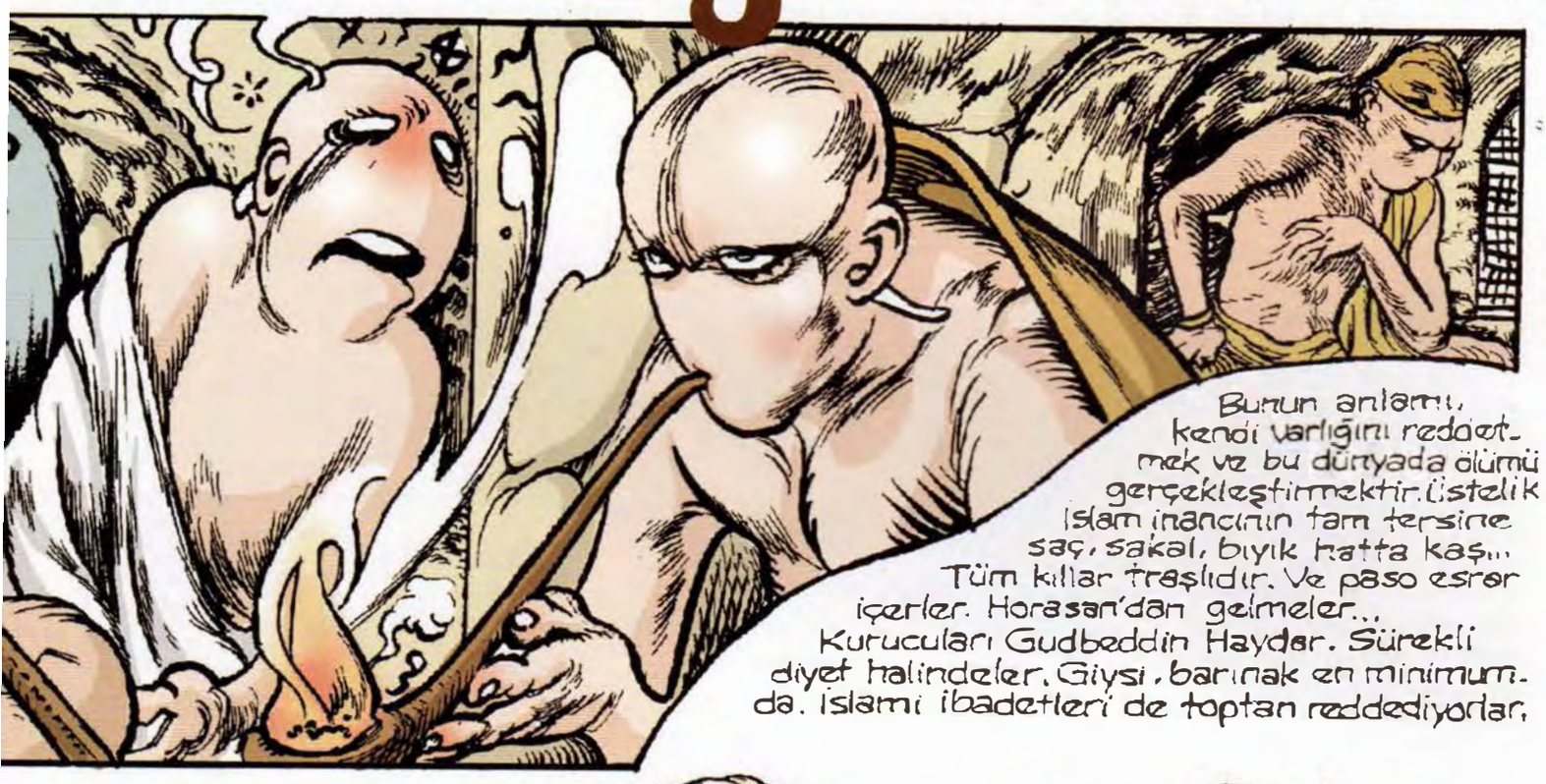
Toplumun siyasi istikrar bulması asırlar sürdü. Cavlaklar ruh ve kabuk değiştirerek, elinizi nereye atsanız, o kadar güçlü bir şekilde toplumun birçok kurumunu etkiledi.

Diğer tarikatlara girmek için birçok nitelik aranırken, Cavlaklı olabilmek için, genç ve bekâr olmak yeterliydi.

Akşamsefası Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Haydariler

Bunun anlamı, kendi varlığını reddetmek ve bu dünyada ölümü gerçekleştirmektir. Üstelik İslam inancının tam tersine saç, sakal, bıyık hatta kaş... Tüm kıllar traşlıdır. Ve paso esrar içerler. Horasan'dan gelmeler... Kurucuları Gudbeddin Haydar. Sürekli diyet halindeler. Giysi, barınak en minimumda. İslami ibadetleri de toptan reddediyorlar.

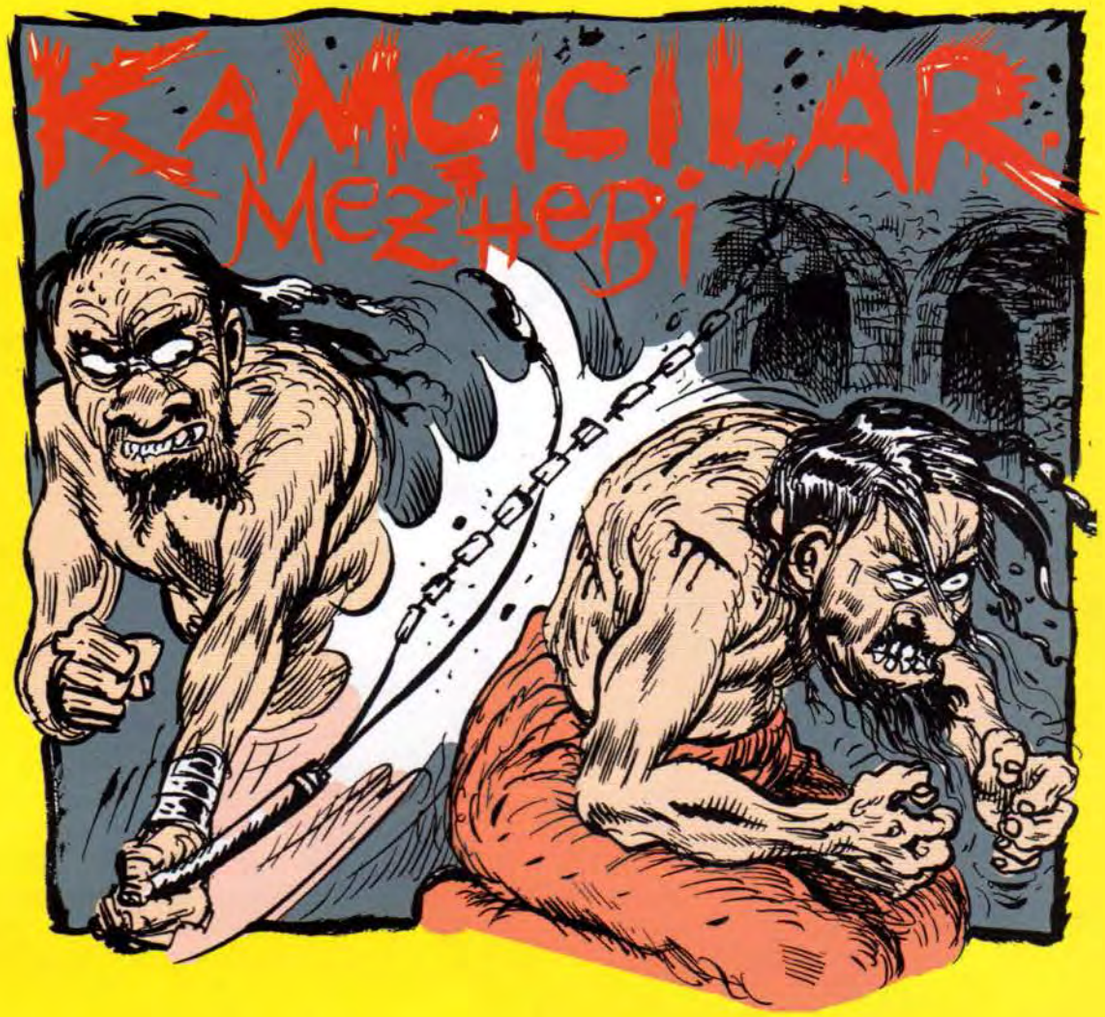
Tüm sosyal normları da reddediyorlar. Anarşistler ve bu dünyadan göçme derdindeler. Haydarilerin devamı bir başka derviş grubu da Kalenderiler. Fakat bunlar iyice bi coşmuş. Kadınlar yerine eşeklerle cinsel ilişkiye giriyorlar.

İşin en ilginç yanı, aslında bu insanlar iyi eğitim görmüş, iyi aile çocuklarıydı. Halk bunları anlamaz, umursamaz, felsefeleri yok sanırdı. Ama sağlam radikallerdi.

Akşamsefası Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

KAMÇICILAR MEZHEBİ

13. ve 15. yüzyıllarda onca mezhep arasında Osmanlılarda Kamçıcılar isimii marjinal bir mezhep de vardı... Avrupa'da da veba salgını olduğu dönem, **Flagellant** adı altında benzerleri olan bu gruplar, bir taraftan çile doldurmak, bir taraftan da nefsi köreltmek, hayvani isteklerden korunmak için birbirlerini döverlerdi...

Başlangıçta bu mezhep din büyükleri tarafından iyi karşılanmıştı, fakat bu şekilde kendi kendini kamçılamanın cinsel duyguları körleştireceği yerde, büsbütün kışkırtması ve hiç de hoşa gitmeyecek sonuçlara yol açması sonucunda din alimleri bunlara savaş açtı. **Algolagni**, yani acı duymaktan şehevî haz ve heyecan duyma sapıklığı bazen insanı hayretler içinde bırakacak sonuçlar doğurur... Kamçıcılar, kimi geceler kendilerini sokaklara vurur, ona buna saldırır, hatta yakaladıkları kimi insanların büyük abdest yollarına demir çubuklar itelerlerdi... Tanrı'ya, haşmetli salavatları, canhıraş feryatlarla gönderirken, bu feryatlar nasıl birden zevk çığlıklarına dönüyor?? Oysa samimi olmak şartıyla yobazlığın bile bir nebze saygı görmeye hakkı vardır... Hatta sempati...

Çünkü samimiyse içinde bir parça insanlık, vefa bulunur...

Öte yandan, bu topraklarda dayak yemek de ayrı bir kültürdür... Ta ortaokuldayken, g.tte durmaz osuruk, dehşet yaramaz ve dayak delisi kimi arkadaşlarımız vardır... 13-14 yaşlarındaki bu çocukların dayak yedikten sonra, cinsel istekleri kabarmış şekilde gizlice mastürbasyon yaptıkları duyduğumuz, bildiğimiz hadiselerdir...

Hatta çok eskilerden Anadolu'da kimi aşiret reislerinin cinsi arzu ve kudretini artırmak için cinsi temastan önce kendilerini dövdürdüklerini anlatmıştı biri...

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rarsiv.org

III.Osman, tarihimizde kadın nefretiyle tanınmış bir padişahtır. Haremdeki kadınların ayak seslerini işitarek yolundan ve gözünden kaçmaları için ayakkabılarının altına gayet ili gümüş kabaralar çaktırmıştı. Sarayda padişahın ayak sesini işiten bütün kadınlar gizlenecek köşe bucak ararlardı...

Kaynak: Tarihimizde Garip Vakalar-Reşat Ekrem Koçu

Siyasi mahkumlar yağlı kement ile boğulurdu, bazan, idamdan sonra kurbanın başı, "şifre" denilen gayet keskin hususi bir ustura ile gövdesinden ayrılır ve bir "ibret taşı"nın üstüne konulur ya da sarayın şehre açılan büyük kapısının, "Bab-ı hümayun"un önüne atılırdı. Sabıkalı hırsızlar, bilhassa gece hırsızları, şehrin tensib edilen bir yerinde, umumiyetle suçun işlendiği semtte, hatta bazan girdiği evin veya dükkanın, hanın kapısında asılırdı. Katiller umumiyetle işkence ile öldürüldü. Askerlerin, yani sipahi ve yeniçerilerin, başları kesilir, cesetleri ayaklarına taş bağlanarak denize atılırdı. Bazan da; mahkuma gizli malını söyletmek için, idamdan evvel herhangi bir suretle cellatlar eliyle işkence tatbik olunurdu!.. İdam edilecek kimseler, ferman çıkıncaya kadar bostancıbaşı tarafından tevkif olunur, buna "Bostancıbaşı hapsine verilmek" denirdi. Bostancıbaşı hapsinden sağ kurtulanlar pek azdır. Mesela Sadrazam Rauf Paşa gibi ki, II. Mahmut: "O genç ve güzel başa kallavi pek güzel yakışıyor, kıyamam..." diye idam fermanını vermemişti.

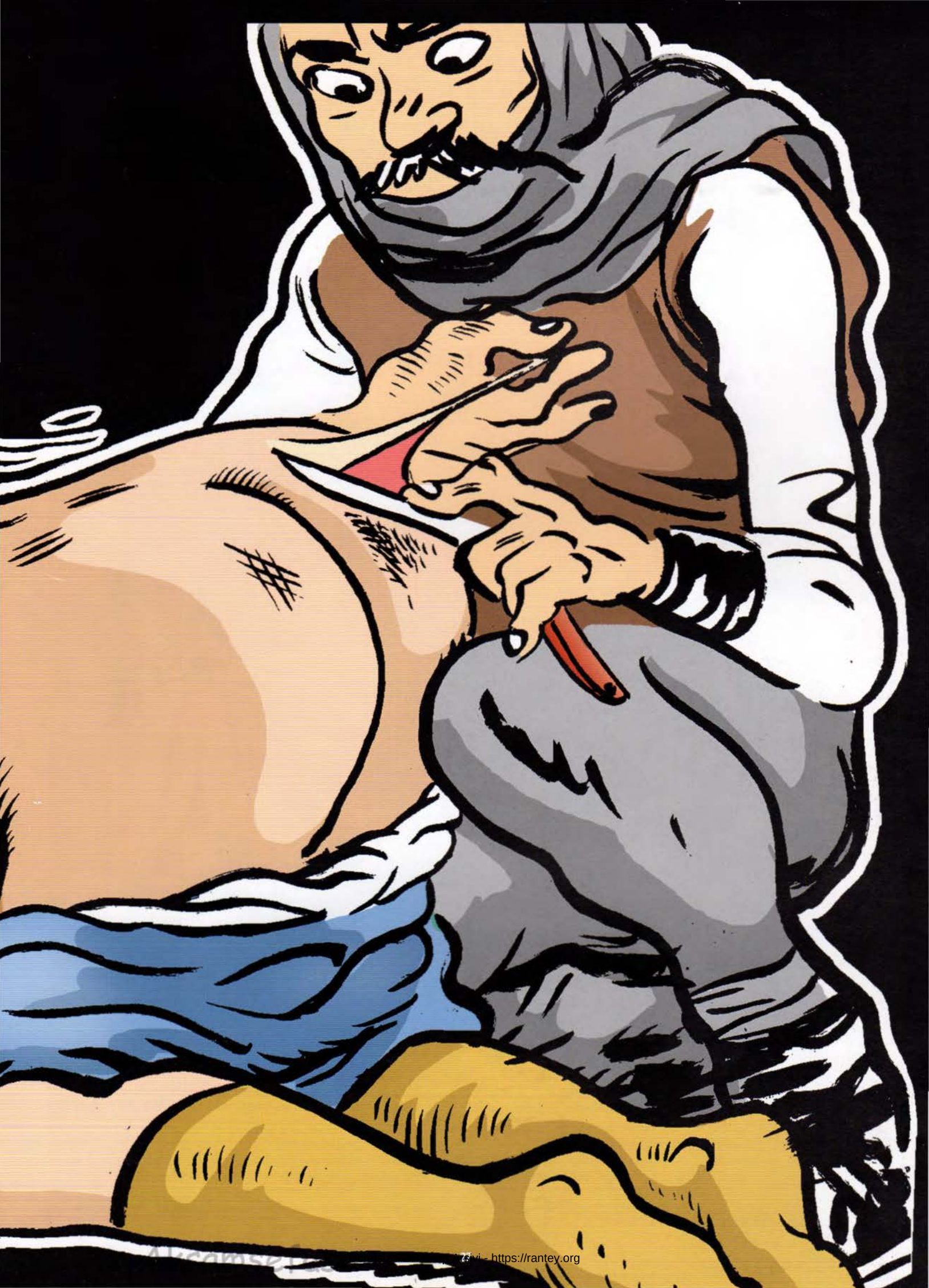
Kangren Olmasın Diye...

Kalçalar üzerine vurulacağı zaman, kişi karın üstü yatırılır ve aynen ayak tabanlarına vurulduğu şekilde dövülür. Bazan kalça şaklarına beş, altı yüz kadar sopa vurulur... Fakat bu çoktur ve eğer bir kimseye bu şekilde muamele edildiyse kangren olması korkusuyla öldürücü ve şişmiş olan derisini ustura ile kesmek lazımdır. Bu şekilde cezalandırılan birisi beş veya altı ay oturamaz.. Kadınlar da buna layık oldukları zaman dövülürler... Fakat asla ayak tabanlarına vurulmaz...

(Kaynak: Osmanlı Engizisyonu, Zulmün Tarihi)

Ücretsiz PDF Kitap Sitesi - https://rafdey.net

rantey - https://rantey.org

Gazi Koç

16. asır sonlarında Almanlar Macaristan'daki Sobotska palangamızı muhasara ettiler. Bu muhasara bir kurban bayramı arefesine rastlamıştır. Palanga'nın muhafizları bayramda kesmek için gayet büyük bir koç beslemişlerdi. Kendilerine imdat gelmeyecegini anlayan 100 kadar muhafız, atlandılar ve palangadan yalınkılıç çıkarak düşmanın muhasara hatlarını yarıp kurtuldular. Bu çıkış hücumuna Palanga'daki koç da iştirak etmiş ve boynuzlarıyla iki Alman askerini öldürerek atlılarla beraber Budin'e kadar gelmişti. Askerler adını Gazi Koç koydular. Ve kurban bayramında Budin'de kestiler! Gazi Koç'a bu suretle şahadet nasib oldu.

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

MANGALDA KÜL BIRAKMAMAK

Bu eski özdeyiş, teee Osmanlılar döneminden bir yeniçeri sınavıymış meğer... Yeniçeri adayından, ocağa alınmadan evvel, büyükçe, kül dolu bakır bir mangala osurması istenirmiş... Çıkan gaz eğer bir noktada etkili olup ufak bir kratere sebep olursa, sınavdan geçermiş... Ama osurduğu zaman mangaldaki külleri dağıtıp, geniş bir alanda etkili olursa, elenirmiş eleman... Bu metod, genç oğlanların eşcinsel olup olmadıklarını belirleme yöntemiymiş... Biz de yüzyıllar geçtikçe bu lafı, çok iyi bişeymiş gibi sohbet kürsülerinin babayiğitlerine süs yaptık, pırlanta yaptık.

Kaynak: Bi ahbabımızın Bağ-Kur emeklisi dayısı...

OSMANLI VAMPİRİ

Osmanlı tarihinde sadece bir tane vampir öyküsü mevcuttur ve bu olay, hicrî 19 Rebiülahir 1249, miladi 1833 tarihli Takvim-i Vekayi gazetesinin 68. sayısında yayınlanmıştır ki, bu gazete devletin resmi gazetesidir... İşte Tırnova kadısı Şükrü Efendi'nin hükümet merkezine gönderdiği resmi yazıdan bölümler...

"Tırnova'da bir cadı türedi... Gün batımı evlere musallat olmaya başladı... Zahireye dair un, yağ, bal, gibi nesneleri birbirine katar... Kah yüklüklerdeki yastık, yorgan, bohçaları didikler, dağıtır... İnsanların üzerine taş, toprak, çömlek atar... Sonra da kimse bişey göremez...

Kasaba halkı, bunların vampir denilen kötü ruhların işi olduğunda ittifak etti... Bunun üzerine İslimye kasabasında vampir avcısı olarak tanınan Nikola adındaki adam Tırnova'ya getirildi... 800 kuruşa pazarlık edildi...

Gecenin bir vakti, sıkıntı çeken bütün mahalleliyi etrafına topladı... Gizemli ama işinin erbabıydı... Elinde resimli bir tahta vardı... Büyük bir kalabalıkla mezarlığa gitti..

Downloaded from Arkive - https://rantey.org

Vampir avcısı resimli tahtayı parmağında çevirdi... Resim, sağlıklarında, yeniçeri ocağının kanlı zorbalarından Tetikoğlu Ali Alemdar
ve Apti Alemdar denilen iki sakinin mezarlarına karşı durdu... Mezarlar açıldı... Cesetler yarım kat büyümüş, kıllar ve tırnaklar dörder parmak uzamış, gözlerini kan bürümüştü... Herkes bunu gördü... Bu adamlar sağlıklarında her türlü fesadı irtikap etmiş, öldürmüş, ırza, namusa tasallut olmuş ama ne hikmetse yeniçeri ocakları lağvedildiğinde... Her nasılsa yaşlarına riayet olunarak cellada verilmemiş... Ecelleriyle ölmüşlerdi... Ama şimdi de habis kötü ruh olarak halka musallat olmuşlar idi... Vampir avcısı Nikola'nın tarifine göre bu cesetlerin yüreğine kazık çakıp sonra da kaynar suyla haşlamak gerekti... Bu yapıldı... Ama etki etmedi... "Cesetleri yakmak gerek" dedi... Bu husuta şer'an izin verildi ve yeniçeriler yakıldı... Bunun üzerine kasaba şerr'den kurtuldu... (kangar.org-katkılarıyla)

Kafirdir, Katli Vaciptir!..

"Öldürürse ger beni oy Yusuf-ı gül-pirehen.. Lale-veş sarsın bana derd ehli bir kanlı kefen..."

TOPLA PARÇALAMA:

Bir yeniçeri, bir imamın nikahlı genç karısını kaçırmış, kadının saçlarını keserek oğlan kılığına sokmuş, pervasızca bir müddet yanında gezdirmişti. Üsküdar'da yakalandı, Tophane'ye götürüldü. Bostancıbaşı Ferhat Ağa çengeli, kazığı az gördü, delikanlıyı çırılçıplak soydurttu. Bilek, dirsek, diz ve ayak mafsallarını çekiçle kırdırıp zavallıyı yağlayarak bir havan topunun namlusuna gülle gibi tıktırıp, topu ateşledi... Paramparça etti! (Kendinizi o halde, topun içinde beklerken düşünün!)

DİĞER İŞKENCELER (ÇEŞNİ)

- Ustura ile diri diri deri yüzme.
- Kızıl hale getirilmiş demir tas giydirmek.
- Cımbızla sinirleri çekmek.

Kaynak: Osmanlı'da Zulmün Tarihi - Ali Yıldırım

KATLİ VACİPTİR

Osmanlı engizisyonunun şeriata aykırı olduğu gerekçesiyle suç olarak örgördüğü ve idamla sonuçlanan fiillerden bazıları şunlardır:

- Kızılbaş/Rafizi/Hurufi olmak,
- Rafizi kitapları bulundurmak,
- Oruç tutmamak,
- Namaz kılmamak, hutbe dinlememek,
- Saz çalıp, semah dönüp, cem yapmak,
- Yunus Emre'den deyişler söylemek,
- Yezid'e lanet okumak,
- Ebubekir, Ömer, Osman'ı sevmemek,
- İsa'nın Muhammed'den üstün olduğunu ileri sürmek,
- Ezan okunurken "Bin kez de çağırsan bizden sana gelecek olan yoktur" demek,
- "Kalabalık cennetten tenha cehennem yeğdir" demek
- Şarap içmek,

DEFTER İDÜLÜPDÜRÜLE!

- Ahirete inanmamak,
- "İnsan Tanrı'nın bir parçasıdır, ona tapmak gerekir" demek,
- "Emir" olmadığı halde başa yeşil sarık sarmak,
- "Rum eyaletine Mehdi geleceğini" söylemek,
- Kös ve nakkare çalarak şehirde gezmek,
- Hallac-ı Mansur'un haksız yere katledildiğini söylemek,

Osmanlı engizisyonunun bu fiiller için uygulayıp gulayıp dığı yaptırımlar "tazir"den "katle" kadar uzanır. İnsanların toplu olarak katledilmeleri, Kızılırmak'a atıp boğularak öldürülmeleri, ateşe atıp yakılmaları hep Osmanlı engizisyonunun uyguladığı infaz türleridir..

Kaynak: Osmanlı Engizisyonu Zulmün Tarihi/ Ali Yıldırım

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Yemen'de Türkler Nasıl Sünnet Edilir?

Evlenecek delikanlı yüksekçe bir yere oturur. önü peştamalle örtülür. Hısım, akraba, tanıdıklar toplanır. Sünnetçi peştemal altına girip elindeki bıçakla delikanlının bütün kıllı yerlerinin ve kazibinin derisini yüzer. Yüzüp kopardığı parçaları seyircilerin önüne atar. Kıllı yerleri cascavlak bırakır. Araplar baba ve büyükbabalarıyla övünmeyi çok sever. Sünnet kürsüsüne oturan delikanlı, iptidai deri yüzme ameliyesi bitene kadar, ben filan oğlu filan oğlu filanım, diye ecdadını sayar, büyükbabalarının ne yaptıklarını, ne cesur adam olduklarını anlatırmış. Sünnet ameliyatı bittikten sonra sünnetçi derisini yüzdüğü yerlere kızgın yağ sürermiş. Bu sırada delikanlı istediği kadar serbestçe bağırır, sızlanır, kudret bulursa zıplarmış. Bağırması ertesi sabaha kadar devam edenler olurmuş.

Yemen'de Türkler / Zeki Ehioğlu

Ecnebilerden, daha ergenken devşirdikleri genç civanmert delileri yıllarca dağlarda tutuyorlarmış! Sürekli ellerini kayalıklara vurmaya zorluyorlarmış... Vura vura en sonunda eller deve eli gibi oluyor.. Savaş sırası geldiğinde, en önde bunlar..

Osmanlılar, Avrupa fetihlerinde, tam da savaş zamanı, askeri safların en önüne, ordan burdan topladıkları delileri koyarlarmış.. Acayip, mucayip kostümlerle çırılçıplak, atların üstüne oturtulan bu zır deliler ordusu, gözleri dönüp, bağıra çağıra öyle umarsızca saldırıyormuş, neye uğradığını şaşıran düşman, korkup toparlanamazmış... Düşmanı daha ön sevişme esnasında derbeder eden bu deliler ordusunun (başıbozukların) önüne, seçilmiş daha zırrıkı manyak özel bi ekip konuşlandırıyorlarmış Osmanlılar...

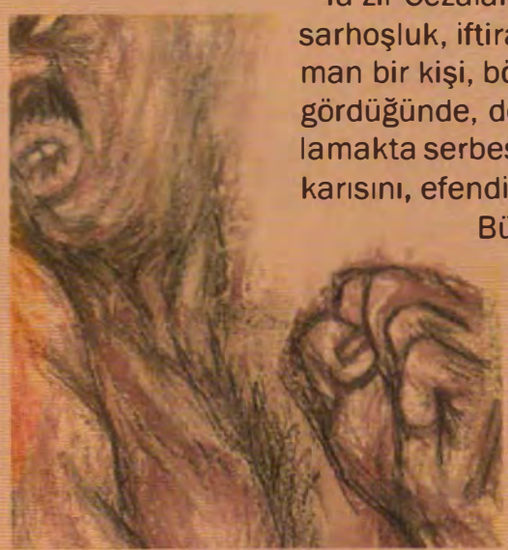
O koca ellerle düşmanın kafasına vurdumuydu, oracıkta kırkağaç kavunu gibi yarılıveriyormuş başı cankuşların...

Akşamsefası Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Ta'zir Cezaları ve Diğerleri

Osmanlı İmparatorluğu, hükümranlığının en kudretli dönemlerinde, yeni yeni toprakları fethederken, Hristiyanlara, Ortaçağ'dan miras kalmış kimi işkence metodlarıyla da tanışıyordu.

Her işkenceyi Osmanlıların genel davranışları içersine dahil etmek haksızlıktır. Geniş bir alana yayılmış imparatorluk çok zengin bir kültür mozaiğinin kimi kirli renklerini bünyesinde barındırmak zorunda kalmıştır elbette.

Şimdiki Latin Amerika "profesyoneller"inin bile halen kullandığı "stres" yöntemi, tarihte Osmanlı hükümranlığı altındaki kimi Arap kabilelerinde uygulanıyordu... Birçok horlama olayının amacı "stres" yaratmak.. "Hafif rüzgarlı, ferah, açık havalı bir ortama getirilen gözü bağlı mahkumun oturduğu sorgulama koltuğu, yere sağlam yerleştirilir. Mahkuma, düşeceği hissi vermek için koltuk hafifçe öne doğru eğik tutulmaktadır. Esintili açıkhava, mahkumda derin bir dehlizin tam dibinde olduğu hissini uyandırır.

1898 yılında, Bodrum kalesinde sürgün edilen Bulgar devrimcilerini ziyaret eden tutukluların anlattıklarından, tutukluların ağır ağır öldürülmek amacıyla tutuldukları anlaşılmaktadır. Güçlü zincir sesleri mezar sessizliğini bozdu... Ne üzücü bir an. Yarı çıplak, paçavralara sarılmış bu Makedonya aslanları, arkalarında bıraktıkları acılardan (mengenede parmaklarının ezilmesi, tekerleğe bağlanmak, koltukaltlarına sıcak yumurta koymak, ipe çekmek, sıra dayağı, ağıza veya koltuk altına nar gibi demirler koymak) kurtulamadılar.

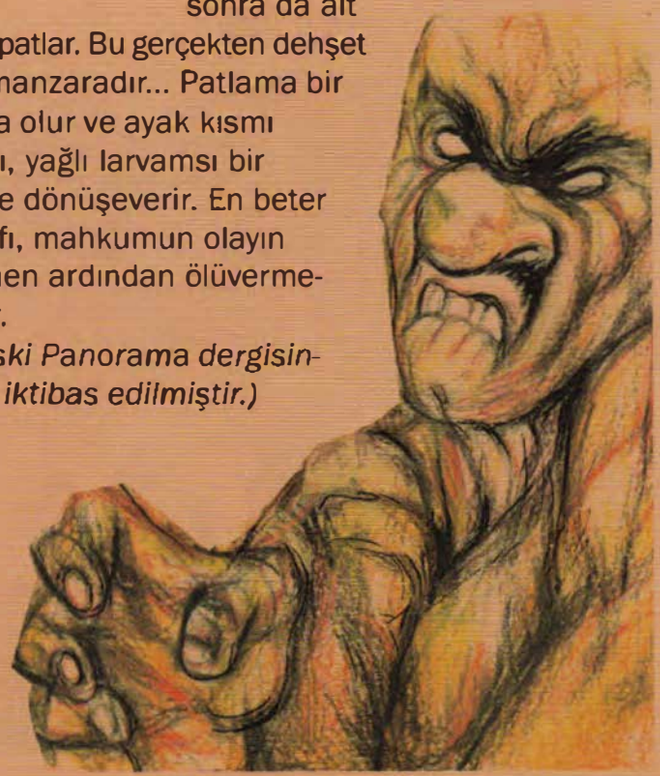
Namık Kemal, 3 Mayıs 1869 tarihli bir makalesinde şunları yazmaktadır: "Kürek ve hapis cezalarında dahi işkence vardır. Mesela bir adama cinayet isnat olunur. Tutarlar bir kere hapse tıkarlar. İstinakına bağlanır. Herifin lakırdıları mizaçlarına tevafuk etmediği gibi, biçareyi, namına "polis" tesmiye ettikleri mazik-i ızdıraba gönderirler.

Bu polis, içine yanyana iki kişi sıkışamayacak kadar dar bir nevi dolaptır ki yalnız tepesinde ufak istintakta bulunan biçareyi güya doğru söylemesine medar olmak için onun içine tıkarlar. İçinde iskemle olmadığından herif oturamaz. Yatmak hiç mümkün değil. Yalnızca, eğrilip, bükük bir vaziyette, çarmıha gerilmiş gibi durur. Eğrildiğinden, büyük kas acıları içinde kıvrılarak ölür.

Ta'zir Cezaları (zina, hırsızlık, şarap içme, sarhoşluk, iftira, yol kesme) konusunda, Müslüman bir kişi, böyle işlemekte olan bir kimseyi gördüğünde, devlet yerine kendisi cezayı uygulamakta serbesttir. Baba çocuklarını, koca karısını, efendi kullarını cezalandırabilir.

Büyük suçların cezaları da büyük oluyor elbette. Ateş cezası bunlardan biridir. Büyük ihtimal Batı Avrupa'dan görülüp devralınmış bir uygulama... Mahkumun el ve ayakları zincire bağlanır, ardından ayaklarına yağ sürülür.. Bir fırının önüne bu şekilde yerleştirildikten sonra önce kızarır, sonra da alt deri patlar. Bu gerçekten dehşet bir manzaradır... Patlama bir anda olur ve ayak kısmı kanlı, yağlı larvamsı bir şekle dönüşeverir. En beter tarafı, mahkumun olayın hemen ardından ölüvermesidir.

(Eski Panorama dergisinden iktibas edilmiştir.)

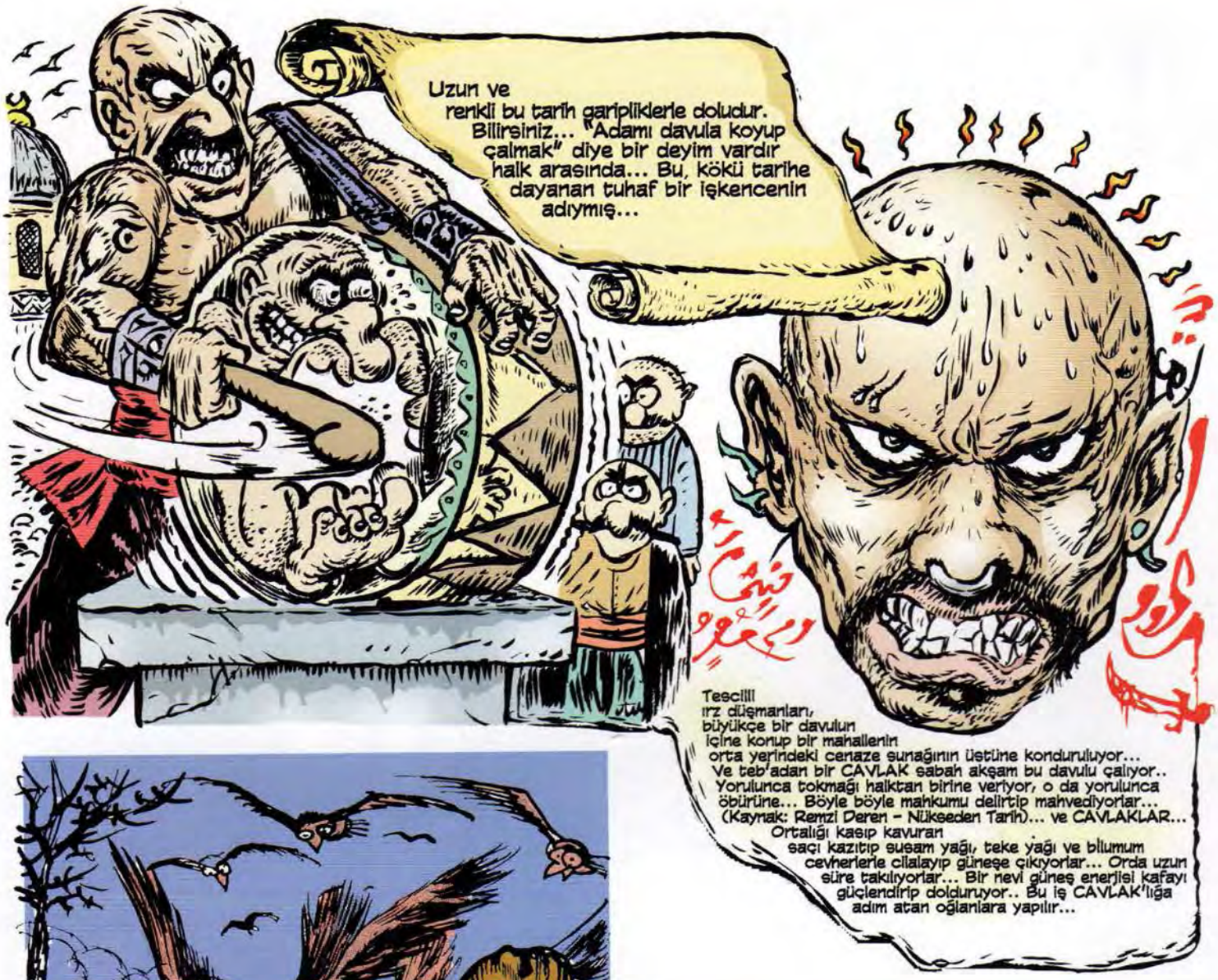

Akşamsefası

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

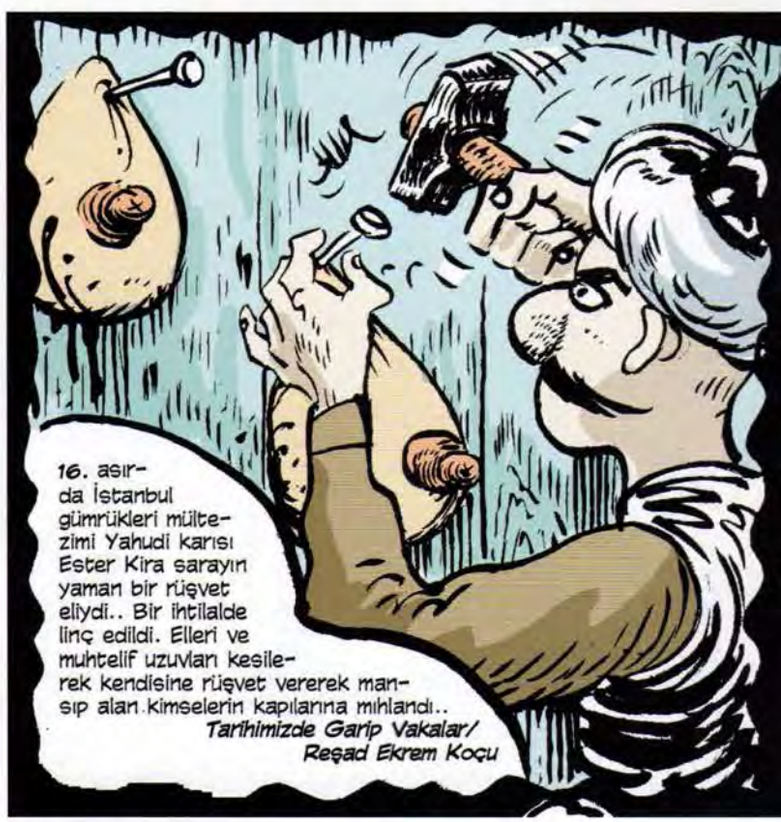

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Bir okuyucunun mailinden çıkan eski dönem işkencesi. Resmedilmiş bu işkencenin minyatürünü de yollamışlar. Hemen hemen yukarıda çizdiğim gibi... Suçluyu çuvala sokup, pozantı kırması odunlarla ağzını burnunu kırıyorlar. Paramparça olan ama ölmeyen suçluyu ovanın yakınındaki yüksekçe bir tepeye bırakıyorlar... Yörenin tüm yırtıcı kuşları kan kokusuna gelip, çimdikleye çimdikleye!..

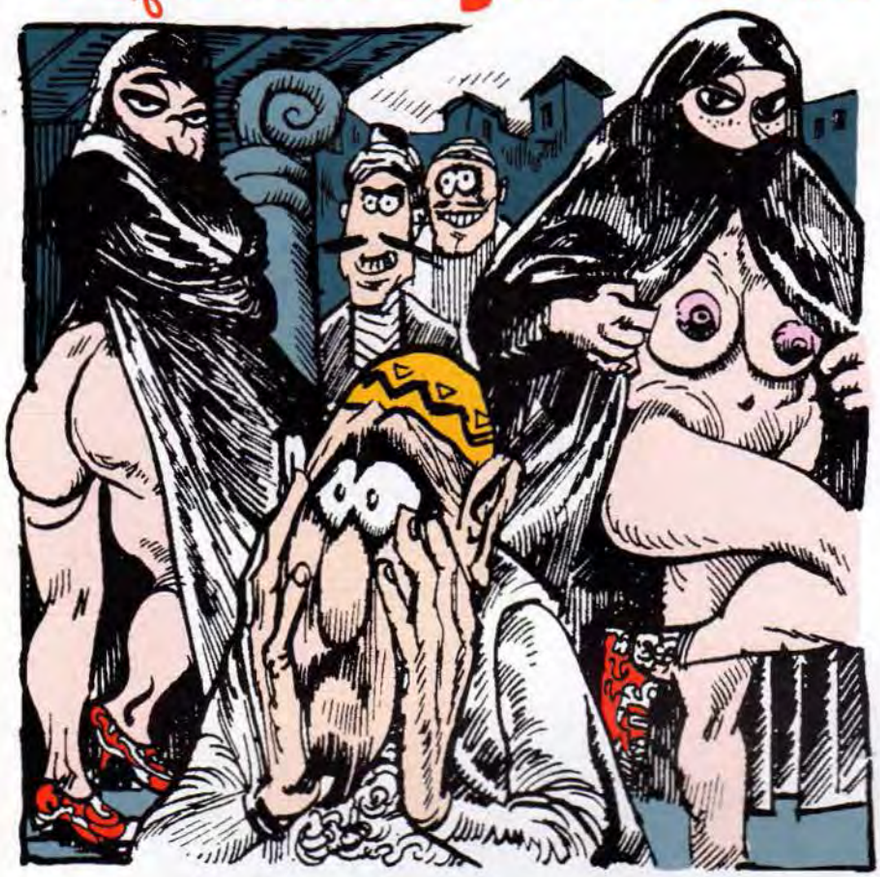
Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Resmileşmiş Cezalar

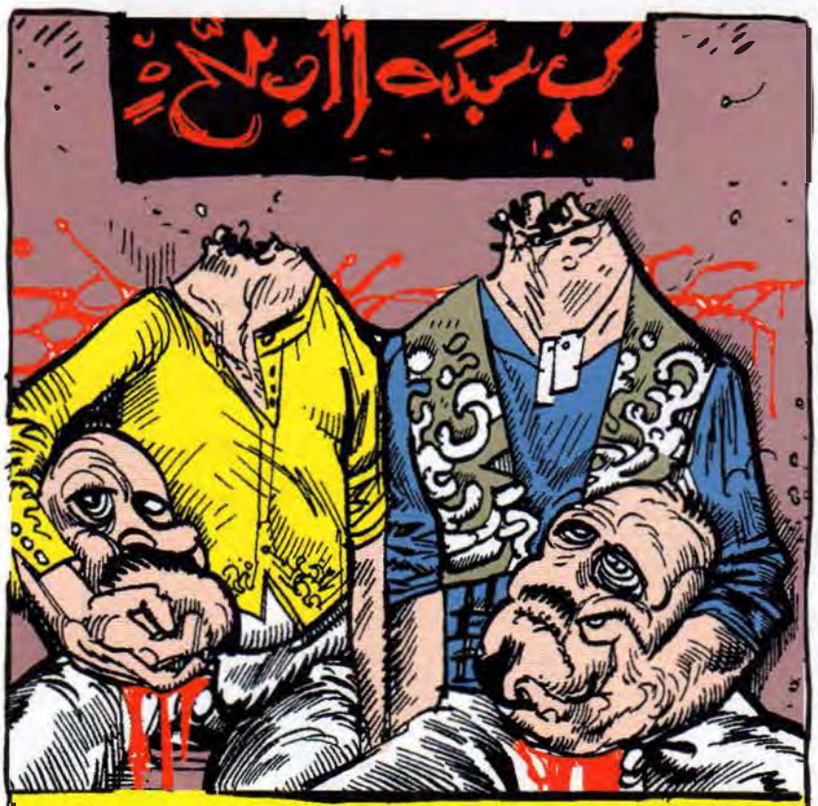

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Tepkisizliğin Bedeli

Karısı kendisini aldatan erkek, bu konuda bir tepki göstermezse eğer devlet ona "pevezenk'lik ünvanı verir.

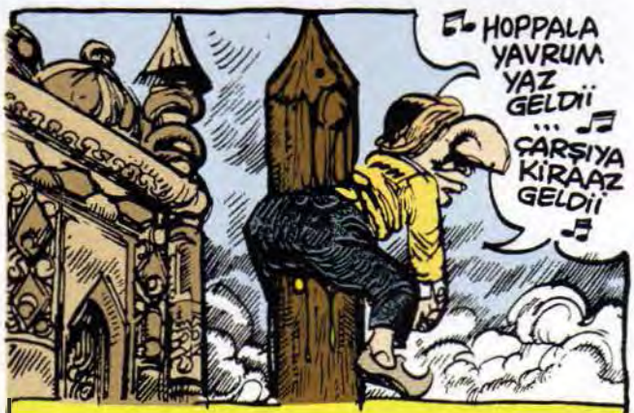
Hele hele afyon içenlerin, aşırı dozda afyon yutturularak ve yine kellelerinin kesilip de "koltuk altlarına" verilip sokakta ööle günlerce oturtulması durumu vardır bi de. Daha acaip suçlarda "topa tutularak" parçalananları bile var tabii. Seyretsin ibret-i alem.

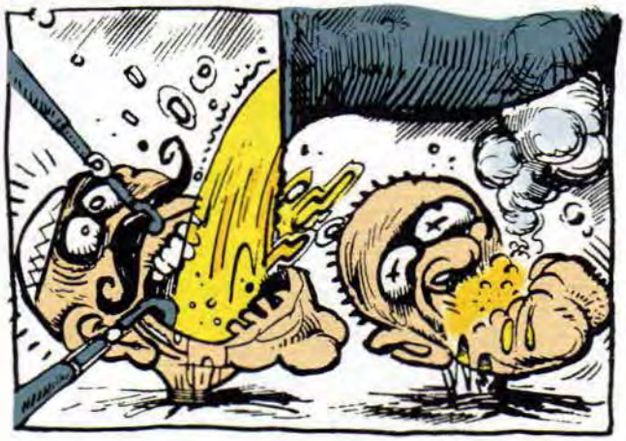
IV. Murat döneminde, keyif verici maddelere zaafiyetin eziyetsiz kalmadığı iyi bilinir. tütün içenler ağızlarına tütün tıkılıp boğuluyor, kafaları kesilip ibret olsun diye de kıraathanelerin, kahvehanelerin önüne atılıyormuş...

İçki içenlerin olayı ise ayrı bir alem... Bağlanıp denize atılıyorlar... (Ayrıcana renkli ayakkabı giymek de suçtu!)

III. Selim zamanında "sarayın önünde türkü çığırmak" kazığa oturtulmak için yeterli bir sebebmiş...

Aynı dönem... Ramazan'da oruç tutmadığı saptanan biçareler, yakalanıp toprağa gömülüyormuş... Hoop orda bazılarının ağızlarına kızgın kurşun.

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi

Acele Etme Cellad Ağa!

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Derebeylikler

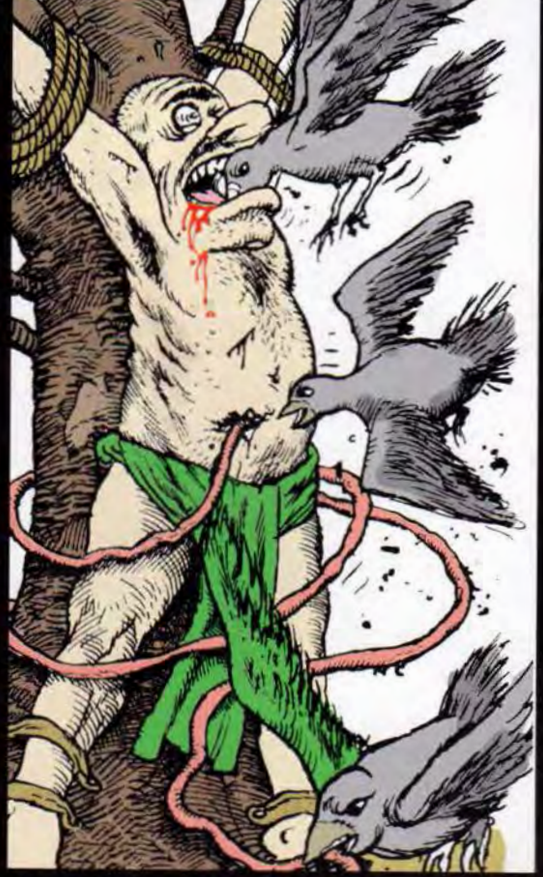
Her eyelat yöneticisinin kendine özgü eziyet stilleri vardır. Bu da onlardan biri. Nereye getirildiğini bilmeyen suçlu, gayet karanlık bir izbede, yoğun kaya tuzlu, karışımlı sulu bir balçık kazanına konuyor. Sadece, açıktaki kafasına direkt gün ışığı veriliyor. Belli bir süre sonra aniden balçıktan yukarı çekilen suçlunun vücuduna mızraklarla sertçe dokunulunca adam dayanılmaz acılar çekiyor elbette. (Hele ki tuzdan ceviz gibi şişmiş o toşhaklar her dürtüldüğünde!) Eğer, eziyet sürecekse, suçlu oradan çıkarılıp yakında akan buz gibi bir dereye atılıyor ve bu ani şokla kısmi felç geçirebiliyor.

Suçlunun parmaklarının arasına nohut koyulup, zemine diklemesine koyuluyor el. Üstüne ağır bir demir yumruk indiriliyor. Duyduğumuz kadarıyla, daha çok hırsızlık yapılan ellere uygulanan eziyetlerden biriydi bu. Diğer işkence metodu evlere şenlik. İşlenen kabahatin büyüklüğü nedeniyle suçlunun makatına bir top at kuyruğu itilip sokuluyor. Yapısı itibarıyla gayet kolaylıkla monte edilebilen at kılları, çekilip çıkarılırken elbetteki suçlunun canını ateşler içinde yakıyor!

Eski devirlerde bir de "tekke" gerçeği vardı elbet. Ve tek kişilik hücreler. Tek başına çile çekme hadisesi, tam da buralardaydı aslında. Derviş, hücresinin tepesindeki çıkrığı o kadar yavaş ve özden çeviriyor ki, en nihayetinde tüm kafatası acıdan titriyor. Ama tabi, acının o raddesinde derviş acıyı hissetmiyor bile.

Doksanlı yılların sonuna doğru, Çiçek Pasajı ve Kadıköy Çarşı'daki eski kitapçıların altını üstüne getirerek bulduğumuz eski lugatlar, fasiküller, kitaplar tarihdeki ızdıraplarda gezdiriyor bizi.. İşte, Osmanlılar devrinde, birbirine düşman derebeylerinin (eyalet başkanları) zalimlikleri... Yakalanan, karşı eyalet casusu, açık platoda bir ağaca bağlanıyor ve adama, kilolarca canlı balık yutturuluyormuş. Kokuyu alan yırtıcı yayla kuşlarının kimisi adamın ağzına girmeye çalışırken, kimi de adamın mide cevarını gagalayıp, deşip bağırsaklarını yolup çıkarıyormuş, öyle ki, sinirlenen kuşlar, aldıkları bağırsağı ucundan çekip metrelerce turluyorlarmış adamın çevresinde...

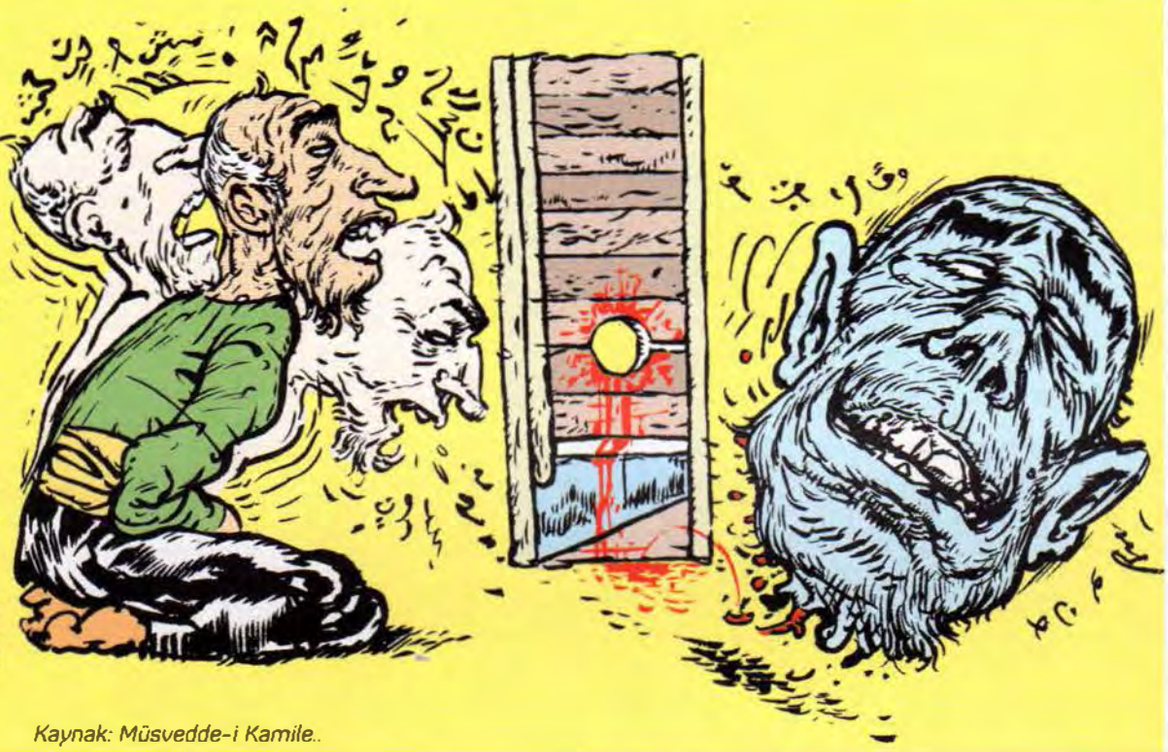
Eski Osmanlı vaziyetlerine dair, yazar Nikolaj Frobenius'un keşfettiği bir şey var. Memlekette o dönemin bazı genelevlerinde, fahişenin üstüne işeyecek kadar içip şımaran müşterileri dükkanın görevlisi tokmakla bayıltıp kimsesizler mezarlığına götürüyormuş. Ordaki açık, toplu bir mezar ukura, hastalıklı kadavralar, ceset torbaları arasına atılan şımarığın ayılması kesif koku yüzünden pek zaman almıyormuş. Tabii o ne unutulmaz bir ayılış.

İblisin Düğümü

Seyahatname'den fevkalade bir işkence... Evliya Çelebi yazıyor! Yün bir iplik... Bu ipliğin çeşitli yerlerine düğüm atıyorlar... Düğümlerin aralıkları eşit olacak... İpliği suçlunun burnundan sokup, ucunu ağzından alıyorlar... İpliğin bir ucu ağızda, diğer ucu burunda... İki ucunu tutup ani hareketlerle çekiyorlar... Yönü fark etmiyor... Ne burun kalıyor, ne de sinüs...

Ücretsiz PDF kitap indirme sitesi - https://ranley.org

İyice!.. Kazıklı Voyvoda. Yani Ortaçağ'ın drakulası, o vakitler Transilvanya sırtlarında binlerce Türk'ü kaziğa oturttu.. Beterin beteri bir detayı da yolu oralara düşen bir meczup için verirler.. Voyvoda, Müslüman bir babaereni yakalamış. 3 gün sonra giyotine gidecek olan, babaeren, zikir çekmeye başlamış, durmaksızın kafa sallayarak kendinden geçiş.. Üç gün boyunca... Derler ki sabah giyotine giren o ihlaslı baş hiç acı çekmemiş, belki de manevi değil fiziksel bir hakikat.. Belki de öyle bir baş sallama silsilesi ki uyuşan damarlar ve sonuç?..

Kaynak: Müsvedde-i Kamile..

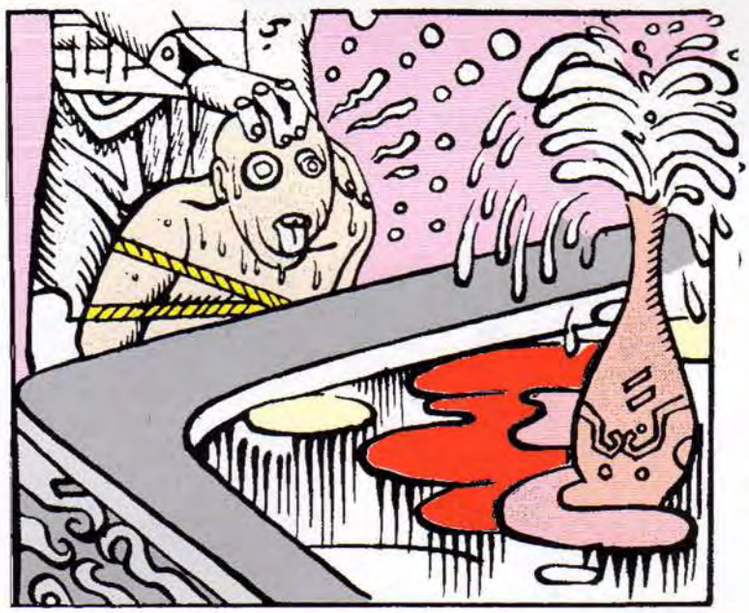
Kedi tırmalamasın

Canım dediklerim canımı aldılar. Meğer mütareke yıllarında bir aşiret ağasının cevval bir eziyetinden ibaretmiş her şey, Ağa, kızına aşık olup musallat olan ve hatta kızı kaçırıp, ırzına geçmeye yeltenen köheylandan bir oğlanı en sonunda tutup yakalıyor. Çapraz boğumlu çifte ağaca geriyor. Kasıklarına bir torba bağlayıp içine bir kedi koyuyor! Kedi ordan çıkmak isterken, malafatlarını parçalayıp oğlanı kan kaybından öldürüyor.. "Ne kediyi zik, ne de zikin tırmalansın" lafı ordan geliyormuş meğer.. Boşu boşuna kızın peşine düşüp de, başını derde sokma anlamında...

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Menkıbe tadında rivayet edilen bir hadise: Suçluya, ağzına tepe tepe tuzu yediriyorlar; bir süre susuzluktan geberiyor adeta. Sonra tutup padişahın şadırvanındaki havuzun önüne getiriyorlar. Padişah da orada; suçlu, suyu görüp transa geçiyor ve tüm sırlarını anlatıyor.

Kop Benden

Kıçına kızgın mil batırılıp çeşitli istikametlere doğru koşturulan atlara bağlanan beyhude. Olay şu: Önce hangi uzuv? Sağ kol veya sağ bacak ilk koparsa işkene hemen bitiyor! Sol kol veya sol bacak koparsa, bir müddet daha sürüyor! Ama penis ilk koparsa, bütün bağlı uzuvlar kopana kadar sürüyor işkence...

Havanda Baş Ezme

Osmanlı'dan birkaç cellat denenir bu iş için en başında. Tüm mesele, suçlunun hemen ölmemesi... En uzun süre hırpalayıp en geç öldüren cellat ödüle layık olan en yetenekli cellat... Havanda özenle dövülen baş, bir süre sonra öyle bir kıvama geliyor ki, o zavallı başın sakladığı "sır" otomatikman dilinden dökülüveriyor, işin garip tarafı sır geliyor amma, bilinç, zerre yerinde değil. Ezilmeyen bir "sır" kalmıştır çünkü geriye sadece...

Yanlışlar da Dövülür Havanda

"Helal sex shop" mevzusu da nihayet günümüz Türkiye'sinin gündemine girmişti hatırlarsınız. Bu pilav daha çok su kaldırır mı bilemem. Ama o kaygılarda çok haklılık payı var. Hamileler sokakta gezmesin diyen din alimleri çıktı. Hatta TV'deki orkid reklamlarına bile köpürdüler. Bu shop konusuna ne zaman el atılacak diyenleri oldu. Fetvalar uçuştu... Uçuşuyor, uçuşuyor da bu kadar kolay mı? Neye göre, kime göre? Osmanlılarda sırf şahsi amaçları yüzünden yanlış fetva veren din adamlarının başının dübekte macun kıvamına gelene kadar ezildiğini tarihten biliyoruz. Amaaan.. Delilik parayla mı sanki. (Öte yandan, Avrupa'da, çıldıran insanlar, içine şeytan girmiş diye yakılırken, tarihte ilk timarhaneyi de Kanuni yaptırdı Osmanlı'da)

Akşamsefası
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Oğlan Şeyh

Osmanlılarda, Kanuni Sultan Süleyman döneminde inanca aykırı fikirleri nedeniyle İsmail Maşuki 19 yaşında genç bir melamidir. Pek genç ve güzel olduğundan Oğlan Şeyh de denir; o yaşta yüzlerce mürit toplamıştır. Ve hatta iradet ve ihlası asker ve sipahiler arasında da intişar ediyodu.

Tarihler onun 19 yaşında bıyıkları yeni terlemesine rağmen, son derece zeki, bilgin ve şair olduğunu yazar; şu beyitler onundur:

GİZLİDİR:

Ey gönül bir derde düş
Kim anda derman gizliir.
Gel eriş bir katreye
Kim anda umman gizlidir..

Oğlan şeyh fikir ve tavırlarıyla tam bir çekim merkezidir. Özellikle "öbür dünyayı" alaylı bir şekilde anlattığı şathiyyeleriyle ünlenmiştir. Taraftarları hızla arttı. Dinlerin kainat ve yaradılış inançlarına karşıydı.

Görüşleri:

• Her insan aslında tanrıdır.

• Asloları insandır ve insan insanlığını bildikten sonra hiçbişey haram değildir.

• İçki kutsal çekime kaptırır. İnançlıya helaldir.

• Namaz, oruç avamın birbirleriyle uğraşmalarını engellemek için konmuştur.

• Ruh ölmez, bedenden bedene geçer.

• Cinsel ilişkinin her eşidi iki maddenin birbirine temasıdır ve aşkın lezzetidir. Haramı yoktur.

Oğlan Şeyh yoksulluk ve şeriatçı zulüm altında inleyen insanlar için adeta bir özgürlük alanı oldu.. Ve niyahet Şeyhülislam fetva verir ve Oğlan Şeyh ile 12 müridi yakalanıp At Meydanı'nda katledilir. Cesetler Ahırkapı'dan denize atılır. Şeyhin bir müridi günlerce kıyıda şeyhini bekler.. Bir gün başsız vücudu Rumeli Hisarı sahiline vurur. Ve başı alıp Kayalar Mescidi'ne gömerler. Osmanlı kılıcı, hanedan çıkarlarını sarsacak en ufak harekatta bile onlarca başı gövdesinden ayırmakta asla tereddüt etmez.

(Kaynak: Osmanlı Engizisyonu - Ali Yıldırım)

NEUZUBİLLAH

Osmanlılar zamanında, yakalanan "kötü kadınlar" sağ sağ bir çuvala konularak denize atılırdı çünkü cürümleriyle kirlektikleri toprakta kalmak artık onlara layık görülmezdi.

Kaynak:
Zulmün Tarihi — Ali Yıldırım

Universe PDF Kitap Arşivi - https://ranley.org

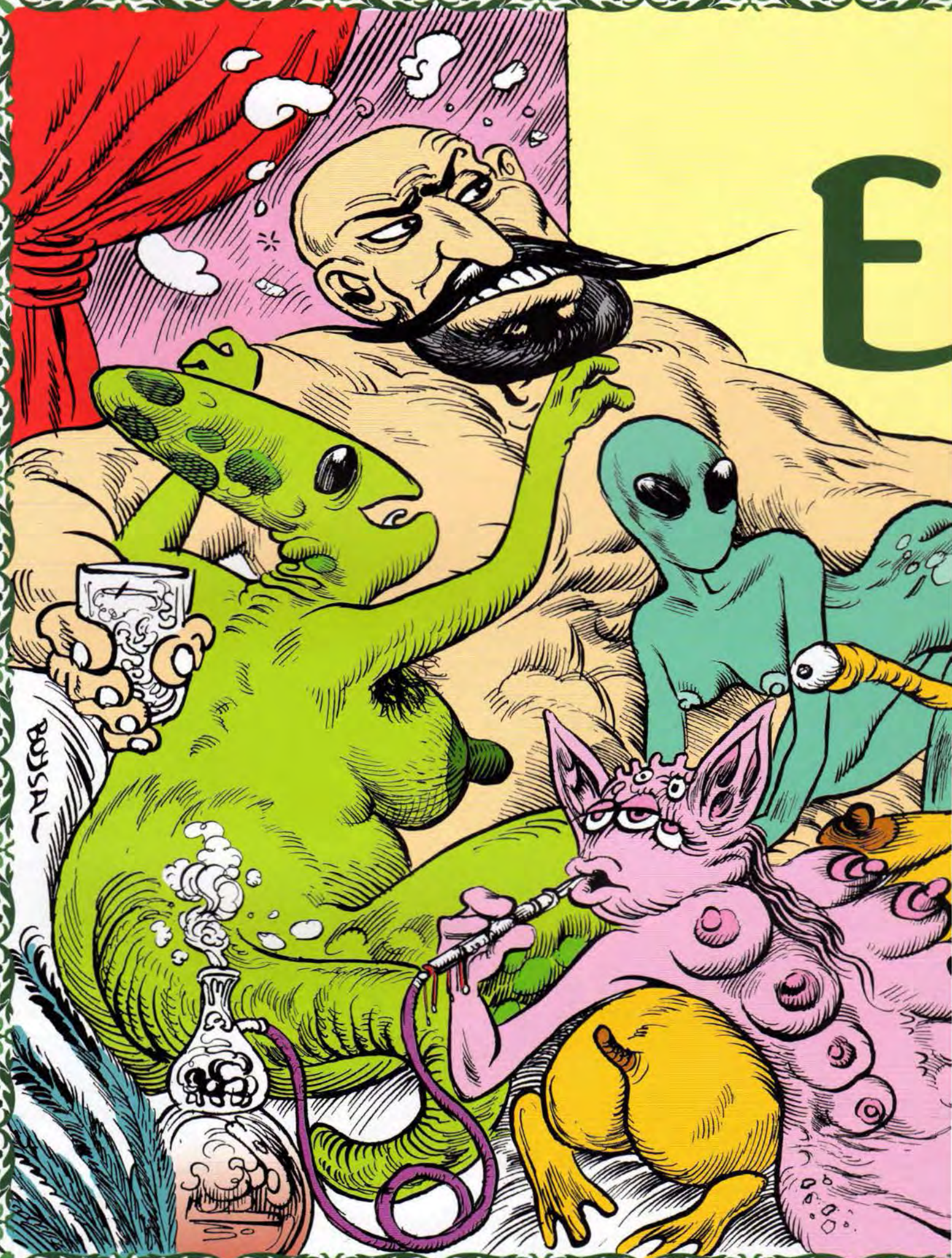

Bir Mahalle Baskısı

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://rantey.org

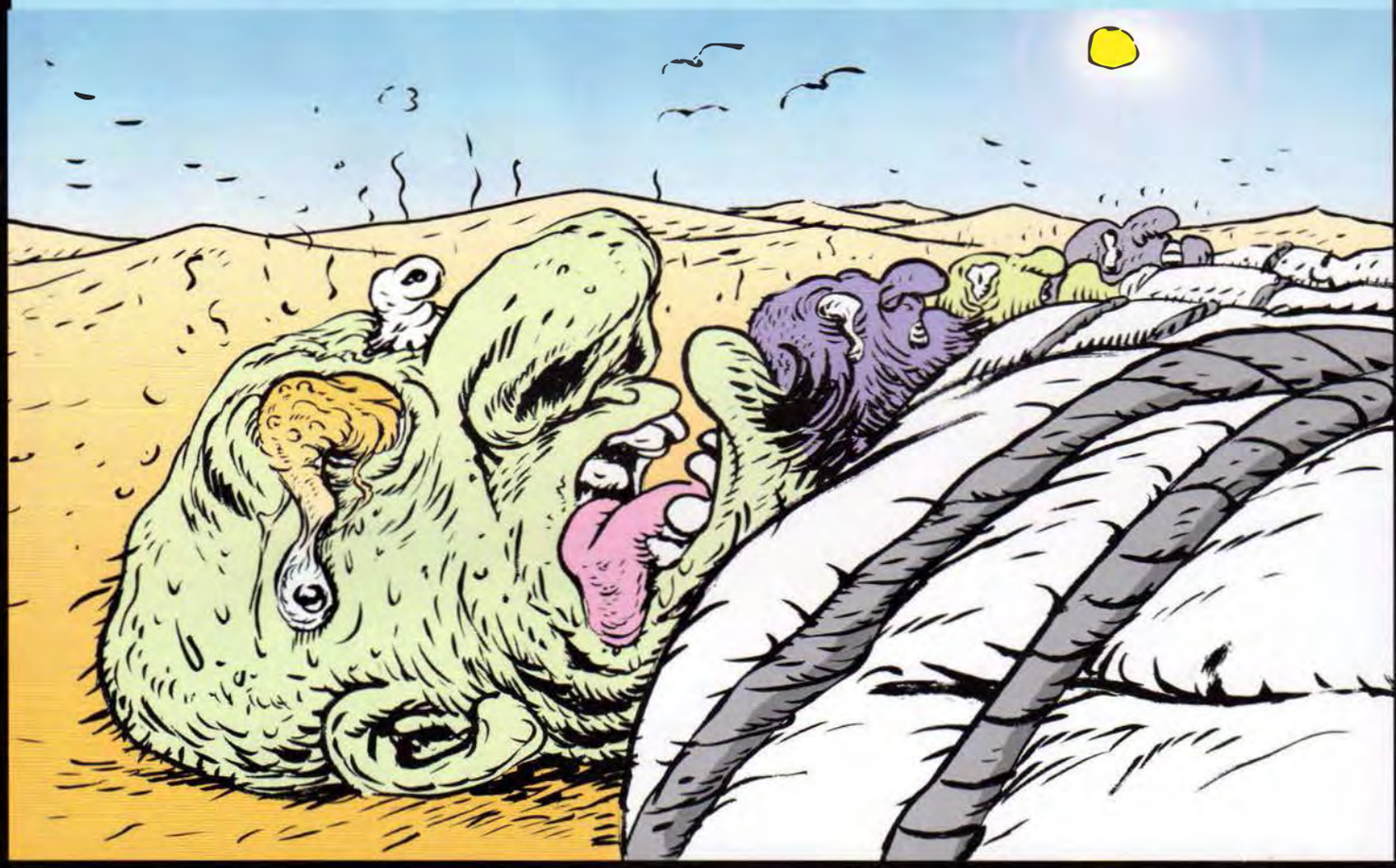
cnebiler

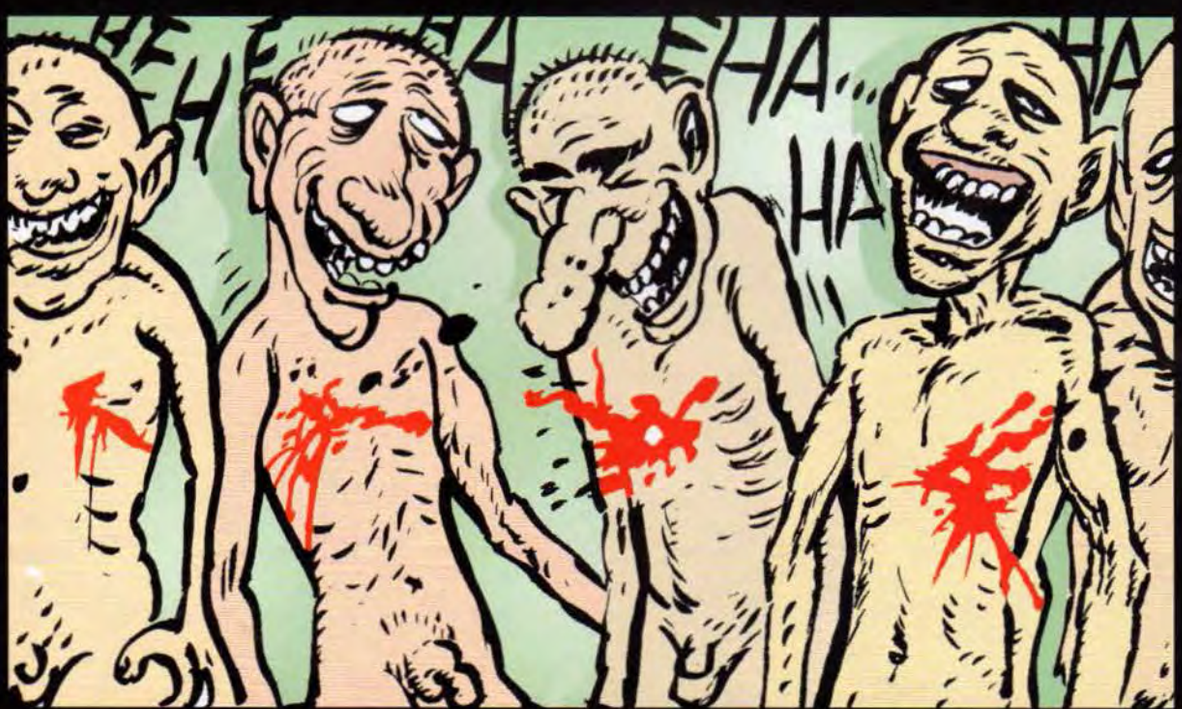

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - https://kantey.org

Güneşin Bağrında Pörtleyip Akan Gözler

Moğol İmparatoru Cengiz Han, barbar ordularıyla dünyaya en büyük korkuyu saldı vakti zamanında... Girdiği her yerde milyonlarca insanı kesmiş doğramış... Aydınlanma adına ne varsa hepsini yakıp yıkmış... İmparator, kendi ölüm vakti yaklaştığında mezarını hiç kimselerin bulamayacağı bir yere yaptırmak için iki bin kişi görevlendirmiş... Mezar bittikten sonra bu görevlileri çöle sürüp hepsinin göz kapaklarını kestirmiş... Sırtüstü yere bağlatmış... Güneşin bağrında göz kapakları olmayınca gözler patlayıp akıyor... Yani öylesine azametli bir sır mevzusu... Bu ölümlerin ardından bu görevlileri çöle getiren yüzlerce görevlinin de başı kesiliyor... Doyamıyor yani Cengiz Han... Kanun Cengiz'i korur... Cellat da kanunu... Arayan bulur... İnleyen ölür! Cengiz Han'ın kafasını istediğin kadar geyik muhabbetiyle bulandır... Eninde sonunda öldürür seni...

Bir havasızlık motifini de Naziler yapmış Yahudilere... Gaz odaları... Havasızlıktan bir türlü ölmeyen yüzlerce Yahudi... Bunlar bir süre sonra o havasızlıktan sarhoş olup kendilerini kaybediyorlar ve gülmeye başlıyorlarmış, kalabalık debdebeli korkunç kahkahalar... O vakit Eses subayları hepsini kurşuna diziyormuş...

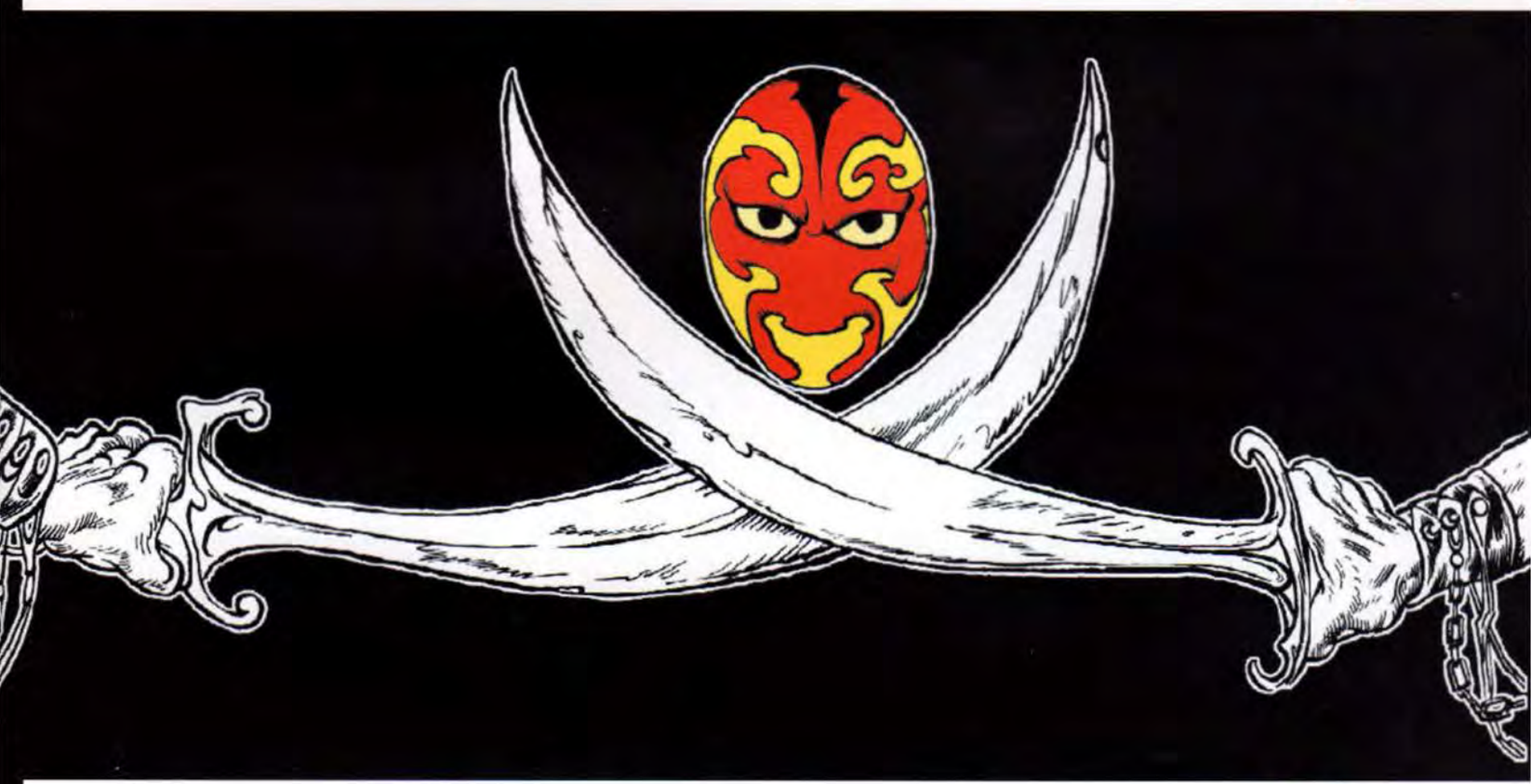
Zorla Kendine Yolculuk ve III. Edward

Dünya Çapında İşkenceler

Hahhed'in "God of Gentoo Laws" adlı kitabından okuyoruz. "Bir sooder* Şaster Vedalsı'nın, kulaklarına kızgın yağ döküle; arzeez ve balmumu birlikte eritile ve kulak delikleri bununla tıkana. Gerçekten de 17. yüzyılda alabildiğine uygulanmış olan işkencelerin büyük bir çoğunluğunun 19. yüzyıldaki sadist işkencecilerin yaratıcılıklarıyla keşfettikleri yeni biçimlerin yanı sıra, aynı yaygınlıkla uygunlandığına inanmak için sağlam temeller olduğu görünüyor. Boğa derisi

işkencesi gibi; elleri ve ayakları sıkıca bağlanmış mahkumu, yeni yüzülmüş bir bufalo derisinin içine koyarak deriyi dikmek de bunlardandır. Deri yavaş yavaş kururken giderek büzüşür, uzun süren ve acılı bir ölüme neden olur.

Bir bakıma bunun benzeri ama çok daha korkuncu olan koyun derisi işkencesi de Mahrattalarca geniş oranda uygulanmıştır. Henüz öldürülmüş bi koyunun ılık ve iyice gerilmiş derisi suçlunun çıplak gövdesine olabildiğince sıkı sarılır ve bu durumda sıkıca dikilirdi. Bu acayip giysinin içindeki suçlu, bundan sonra tropikal güneşin güçlü ışınları altına bırakılırdı. Deri kurur ve büzülürken mahkumun derisi de çekilirdi. Hızla çürüme başlar, açlık ve susuzluk da eklenince sonunda ölüm gelirdi, ama kurban uzun süre işkence altında yaşamış olurdu. Lukllanos'a göre birinci Phalaris tapınığında duran "piriniç boğa" Perilaus adlı bir adamın icadıdır. İnsan aklının tasarlamış olduğu en ustaca şeytanca aletlerden biridir. Metalden yapılmış bu alet gerçek bir boğanın ölçüleri ve biçimindeydi. Mucit, Phalaris Tiranı'nın meşhur gaddarlığını bildiğinden, boğayı ona göstermek ve yaptığı işkencelerin ustalığını anlatmak için ona getirirdi. (Bu pirinç boğa konusu, çizimle ayrıca ele alındı.)

Bir diğer işkence biçimi, görünüşte acı verici ya tehlikeli görünmese de, gerçekte uzun süre uygulandığında "dayanılmaz ıstırap" veriyordu ve mahkumu kıçı yere değecek biçimde çömelmeye zorlamayı içeriyordu. Bu konumda, kollarını "uyluklarının altından" geçirip "elleriyle kulak-

larını tutmak" zorundaydı. Bu haldeyken bir parcasını kıpırdatmaya kalkışması, sürekli gözetleyen muhafızdan darbe yiyeceğinin işaretiydi.

Ortaçağ'dan Dayak Araçları ve Yöntemler

Bunlardan biri, kırbaç altındaki kürek mahkumlarının katlanmak zorunda kaldıkları akla sığmaz eziyetleri bir kağıda yazmayı becerdi. Bu adam 13 yıl kürek mahkumu olmuş. "Düşünün," diyor, "yerlerine anadan doğma zincirlenmiş 6 adam, bir ayakları oturdukları tabure ya da tahta parçasına sabitlenmiş, diğeri önlerindeki sıranın üzerine uzatılmış, ellerinde çok büyük bir kürek tutuyorlar. Bedenlerini uzatışlarını düşünün, önlerinde bulunanların sırtları üzerinden küreği itmek için kolları geriliyor, karşı taraftan denize daldırmak için ellerinde tuttukları sapı kaldırıyorlar; bunu her yapışlarında, küreği sanki boşa alıp kendilerini oturdukları yerden arkaya atıyorlar. Onların çektiği eziyeti gören herkes nelere katlandıklarını anlayabilir.

Bu korkunç eziyet 10-12, bazen 20 saat aralıksız sürerdi, köleler hiçbir nedenle, yemek içmek gibi en doğal gereksinimleri için bile duramazlardı; onlar kürekle boğuşurken yemekleri ağızlarına tıkılırdı. Muhafızların sürekli şaklayan kırbaçlarından, kürekçilerin gövdeleri her zaman kanardı. Bu korkunç hikayenin yazarı, "Hiçbir özgür adam" diyor "o kürekleri bir saat olsun çekmeye dayanamazdı. Zulüm ve zorunluluk dürtüleri altında insan bir süreliğine insanüstü işler yapabilir.

Etten ve kandan yaratılmış bu varlık artık dayanamadığı, oturduğu yerde bayıldığı zaman (bu sıkça yaşanırdı) işkence görmüş gövdesinde zayıf bir yaşam belirtisi ortaya çıkana değin acımasızca kırbaçlanırdı. Çalışmaları sırasındaki bu kırbaçlamaya ek olarak en ufak bir başkaldırma ya da en küçük bir kabahat için de kırbaçlanarak cezalandırılırdı.

**Mevzular, George Kyley Scott'un "İşkence Tarihi" adlı eserinden iktibas edilmiştir.*

Aksamsefasi

Antik Çağa Özgü İşkence

Tarihçiler, Orta Çağ boyunca katolik yargıçlar tarafından dinden sapmışlara uygulanan işkenceleri sıkça betimlediler. Ama, putatapar imparatorların ilk Hristiyanlara yönelik işkencelerinden daha az bahsettiler.

Oysa, bütün bunlar, aslında barbar çağlarda doğmuş ve bütün antik çağ boyunca gelişim göstermiş uzun ve köklü bir geleneğin mirasından başka bir şey değildi.

İnancı Uğruna Şehit Düşenler (Martirler)

Kutsal metinler ve diğer dini yayınlar hiç durmadan yinelenen bu işkencelerle ilgili bilgilerle doludur. İsa yandaşlarının başlarına ya da vücutlarına kızgın maşalar sokulmuş, elleri ayakları bağlanıp üzerlerine erimiş kurşun, zift ya da kızgın yağ dökülmüştü.

İşkencelerin çeşitleri vardı: Örneğin, dört çiviyle bahtsızların elleri ve ayaklarından çarmıha gerildiği "kutsal işkence." Genelde asma metodlarının çeşitleri pek bilinmez; kimi cellatlar mahkumu ayaklarına çok büyük ağırlıklar bağlayarak tek ayağından, kimi kollarından, kimi de parmaklarından asıyordu. Hristiyan kadınlar çoğunlukla ayaklarından asılıyorlardı.

Çark işkencesi, Yunan Antik Çağı'ndan itibaren cezaların en korkuncu olarak ün salmıştı.

Aristophanes, "Lysistrata"da şöyle yazıyordu. "Bütün vücudumda hissettiğim ne büyük bir gerilim ve sarsıntı, sanki çark işkencesi görmüşüm gibi!.." Joseph, "Maccabees" (Cesetler) adlı eserinde bilinçli cellatların çalışmasından söz eder: "Arthremboles'in el ve ayaklarını eklem yerlerinden ayırdılar; parmaklarını, kollarını, bacaklarını ve dirseklerini deldiler. Hiçbir şekilde onun direncini alt edemediklerinden derisini ve tırnaklarını söktüler ve onu çarkın üzerine koydular. Orada eklemlerinin her biri ezildi, kan damlaları bütün vücudunu sardı.

Hristiyanlara daha iyi işkence edebilmek için, keskin bıçaklar ve sivri uçlarla bezenmiş çok geniş çarklar yapılmıştı. İşkence görecek olan bağlanır bağlanmaz çark, çiviler serpiştirilmiş bir alana doğru hareket ettiriliyordu...

Bu barbar işkence cop darbeleriyle tamamlanıyordu. Hatta kimi zaman bu çarkın altına kızgın bir ateş ekleniyordu! Aziz Georges'un "İcraatle"inde hareket halindeki bu şeytansı çarktan bahsedilir: "İmparator, sivri uçlarla süslenmiş bir çarkın getirilmesini ve azizin çıplak olarak üzerine bağlanmasını emretti. Çark ortalığa asıldı, altına da üzerinde keskin kılıçlara benzeyen, kiminin ucu havaya doğru kimisi kanca biçiminde olan bıçaklar çakılmış bir tahta levha yerleştirildi. Bu haldeyken çark devinim haline geçip levhaya yaklaştığında, üzerine neredeyse etine giren sıkı iplerle sımsıkı bağlanmış aziz adam, bıçakların üzerinden geçmeye zorlandı ve vücudu sivri uçlara yakalanınca korkunç bir şekilde parçalandı..."

Barbar Fantezileri

Tahta at denilen işkence şekli antik dünyanın moda araçlarının başında yer alıyordu. Bir ata benzetilerek inşa edilen bu makina aslında üzerine işkence görecek olanın bağlandığı dört ayaklı bir çeşit masaydı. Ayaklara ve ellere bağlanan ipler, cellatın birkaç manivelayla el ve kolların ustaca parçalanmasını sağlayabilen bir çıkrık sistemine bağlıydı. Bu tahta at işkencesi dönemin pek çok önemli kişisini etkilemişti. Ciceron, Seneque ve Maxime Valere bu alet ve onun kullanımıyla ilgilenmişlerdi.

Hristiyanların tahta atın makaralarıyla parçalanmasından hoşnut olmayan hükümdarlar cellatlara aynı zamanda onların göğüs, karın ve dizlerine sopalarla vurmalarını emrettiler... Sopa denince tahtadan basit bir parça akla geliyor, ama o dönemlerde bu aletlerin kimi kara ağaçtan, kimi söğütten, kimi kayın ağacından, kimi de demirden yapılmışlardı!..

Basit deri copların yanında "yüklü coplar" denilen, deri kayışlardan yapılmış, uçlarında kurşun toplar bulunanları da vardı... İyi yapılmış tek bir "yüklü cop"la rahatça bir mahkumun böbrekleri, sırtı ve boynu birkaç dakika içinde parçalanabiliyordu.

Kadınlara gelince bir ya da iki göğsün kesilmesi sık uygulanan işkenceydi. Çeşitli kadın şehitlerin yazdıklarında (Azize Euphemia, Azize Agatha ve Azize Helconis) benzer olaylar sıkça belirtilmiştir. Helconis, İmparator Gordien zamanında yaşamıştı. Yakalandıktan sonra yerlerde sürüklendi. Korinth yöneticisi Perennius'un önünde idollere kendini kaptırmayacağını belirtti. İsa'ya inanmakta direndiğinden tek ayağından bir öküze bağlanarak kaynar yağ ile erimiş kurşunun içine atıldı.

Bu halde çıkarılıp idollerin bulunduğu bir tapınağın ortasına bırakıldı. Justinien, prokonsül olarak Perennius'un yerine geçince, Helconis'in iki göğsü yeni yöneticinin gözü önünde kesildi ve büyük fırının içine atıldı. Efsaneye göre alevler etki etmeyince herkes mucize diye bağırmaya başladı! Çok şaşırmış yönetici bu defa Helconis'in kafasını uçurttu.

Hristiyan kadınlara uygulanmış işkence koleksiyonları arasında dişlerini sökme, dillerini, ellerini, ayaklarını kesme hatta bacaklarını kırma gibi kimi barbar fantezileri dikkat çeker. Bu korkunç işkencelerin kurbanlarının en iyi örnekleri, Roma'da doğmuş iki saygın kadın, Bassilissa ve Anastasie tarafından günümüze ulaştırılmıştır. "Kadınlar aziz havarilerin yandaşlarıydılar. Havariler matirlik katına yükseldiklerinden gelip kutsal emanetleri almak istediler. Gece gelip gizlice bunları taşıdılar. Neron'a ihbar edildiklerinde, İsa'ya duydukları bütün inançla dolu olarak hapse atıldılar. Ceza olarak bir yere bağlayıp onların göğüslerini, ellerini, ayaklarını ve dillerini kestiler. Sonra da kafalarını uçurdular..."

Antik Çağ infazcıları, elleri ve ayakları kesmek için ustaca bir teknik uyguluyorlardı: Kesilecek bölüm bir tahta bloğunun üzerine yerleştiriliyordu; infazcı baltasını kaldırıyor ve sert bir şekilde ya topuğa ya da bileğe vuruluyordu. Bu basit bir adres sorunuydu. Bir bacağı kırmak için, eline demirden bir çubuk ya da örs olması yeterliydi. Mahkum bacağını örsün üzerine koyuyordu, cellata da sadece levyesiyle iki ya da üç kere vurmak kalıyordu.

Plaute "Poenulus (Kartacalılar)" adlı eserinde bu tip bir operasyonu anlatmıştır: "Zavallı zaten bir et yığını halindeydi, şimdiyse ayaklarını kestiler, üstüne üstlük!.."

Daha orjinal olan bir diğer işkence de tırnakların altından, inceltilmiş kamışlar sokmaktan ibaretti... Hepsi bu değil: Martirler; kimi zaman, ayakları terbiye edilmemiş bir ata sıkı sıkıya bağlı, dikenler ve teller saçılmış bir toprakta ya da taşlı bir yolda sürükleniyordu. Kimileri de ağların ya da hayvan postlarının içine sarılarak aslanlara atılıyor ya da ayakları zincirlerle yare bağlı halde aç köpekler tarafından parçalanmaya bırakılıyordu.

Pers krallarının en acımasızı Gouranes, Theodorus'un sözettiği bir işkenceyi yeğliyordu. Bu tiran şöyle diyordu: "Çukurlar kazınız, bu çukurların içine özenle Hristiyanları yerleştiriniz ve onların üzerlerine bol miktarda fare dökünüz... Elleri ve ayakları bağlanmış olan bu insanları onlara sununuz... Açlıktan kudurmuş bu fareler onların ellerini yavaş yavaş kemireceklerdir." Bir diğer orjinal buluş, yanıcı maddelere bulanmış gömlekten oluşan, adına "Nessus tüniği" ya da "ölümcül tünik" denen işkence çeşitiydi.

Dönemin yazarlarının anlattıklarına göre ateş tutuşturulur tutuşturulmaz mahkum korkunç acılar duyuyor ve çabucak ölüyordu. Daha özen gösteren tiranların, taze yaraların üzerine erimiş kurşun, kızgın yağ ya da sönmemiş kireç dökme alışkanlıkları vardı. Bazıları da yaraları çanak çömlek parçalarıyla yırtmayı, genişletmeyi hatta hatta demir parçalarıyla tekrardan yakmayı tercih ediyorlardı.

Aziz Cyprien "Martirlere Övgü" adlı eserinde ateşte kızmış demir parçalarının karşısında işkence görmüşlerin "ıslık çalan etlerinden" bahsetmiştir. "Tunç boğa", Perillus bir Atinalı'nın icadı olan özel bir yöntemdi. İşkence gösterilerine hayran olan Agrigente tiranının hoşuna gideceğini düşünen Perillus gelip ona boğasını tanıtır. Bunu yaparken büyük bir ödül alacağını ümit etmektedir, ne yazık! Tiran Phalaris onu kendi icadı olan makinanın içine attırır. Ovidius "Trista"larında bundan bahsetmektedir. "Ve Phalaris, boğanın içinde zavallı Perillus'u kızartır. Mucit, eserini deneyen ilk kişi olmuştur..."

Izgara ve Kızartma Tavası

Kaderin Rövanşı: Tiran Phalaris'in bitmeyen şiddet gösterileri, sonunda Agrigente yurttaşlarını bıktırdı. Bir isyan esnasında tiranı ele geçirdiler ve dilini kestikten sonra onu, içinde binlerce hristiyanı öldürtmüş olduğu tunç boğanın içinde kızarttılar. Kızdırılmış boğası olmayanların tunçtan tencereleri kullanma şansları vardı; bunların içinde et pişirir gibi mahkumlar kaynatılıyordu. Tavsiye edilen onların baş aşağı içine atılmalarıydı.

Putatapar cellatların kullandığı bir diğer mutfak aletinin adı da günümüzdekinden farklı değildi: Kızartma tavası. Bundan "Maccabees" (Cesetler)'in ikinci cildinde bahsedilmiştir. Bu kutsal metne göre tava ateş üzerinde ısıtılan yağla ya da reçineyle dolu büyük bir tabaktı. Sıvı kaynar kaynamaz, her iki cinsten mahkumlar birlikte kızartılmak için, içine atılıyordu. Cellat, kimi zaman onları kızartmadan önce küçük parçalar halinde kesiyordu. Azize Euphernie, kızartma tavasında işkence görmüştü ama prokonsül Priscus'un emriyle, kızartılmadan önce parçalara ayrılmıştı.

Havarilerin yazdıklarında aynı zamanda, bir parmak kalınlığında, haç şeklinde yerleştirilmiş "ızgara" dan bahsedilir. Birçok aziz ve azize, İsa'nın kimi askerleri bu şekilde kızartılmışlardı.

İskemleler ve Ateş

Ateşte kızdırılmış iskemleyle de benzer bir sonuç elde edilmekteydi. Aziz Blaise'in "Tarih"inde, "iskemlelerin bir ateşteki gibi kıvılcımlar çıkana kadar ısıtıldığından" bahsedildiğini görebiliriz. Bu arada kolay ve daha az masraflı olan ezme işkencesine rastlanılmaktaydı. Mahkumun üzerine çok yüklü bir ağırlık, büyük bir taş ya da değirmen taşı koymaktan ibarettir. Bağlık bölgelerde daha çok cendere kullanılmaktaydı. Gallieno şöyle anlatır: "Hristiyan martirler, nasıl şarap ve yağ elde etmek için üzüm ve zeytinler sıkılıyorsa aynı yöntemle cenderelere sıkıştırılıyorlardı, Aziz Jonas da bu tip bir işkence görerek martir katına yükselmişti.

"Son olarak, cellatların kurbanlarının başına giydirdikleri ateşte kızdırılmış zırhlı başlıklardan söz edilebilir. Aziz Juste, dövüldükten ve kırbaçlandıktan sonra başına bu kızgın zırhlı başlık giydirilmişti... "Oysa koltuk altlarına akkor haline gelinceye kadar ısıtılmış demir toplar yerleştirilmişti... Daha sonra tamamen kendini kaybettiği bir fırının içine atıldı..." Daha başka ne olsun ki!

Kaynak: Eski Panorama dergisinden iktibas edilmiştir.

Kötü Muamele Yapmanın Bedeli

Cellat ofisi cesur insanlarda bile korku ve tiksinti uyandırmaktaydı. Kimi dönemlerde infaz görevi, şehirlerin en onurlu mesleklerinden biriydi. Romalı baltalı muhafızlar toplum tarafından saygı görmekteydiler. Kimi ulusta, örneğin Almanya, cellatlar soylular katına çıkarılmaktaydı. Pek kazanç getiren bir meslek olmasa da kısa sürede ek gelir getirmesi sayesinde ilginç bir hale gelmiştir. Baltalı muhafızlara, ölüm cezasına çarptırılmış bakire genç kızların kızlığını bozma hakkı verilmesi, bu mesleğe duyulan ilgiyi hiç kuşkusuz artırmıştı. Tiberius'un bakanı Sejan'ın kızı aynı yazgıya boyun eğmişti; sadece 7 yaşındaydı...

13. yüzyıldan itibaren "işkence" sistematik bir şekilde uygulanmaya başlanınca işkence cezasında da sıkı bir düzenlemeye gidildi. Bu da infazcıların bütün haklara sahip olarak bir mesleği ifa etmelerine olanak sağladı.

Kısa süre içinde acı tarifeye bağlanacaktır. Her işkence için, cellatların mizaçlarına göre değişecek olan belli bir fiyat ortaya çıkacaktır. Ya da bir başka deyişle aralarından kimilerinin kazançları, kurbanlarının vücutları üzerinde girişecekleri ticaretler sayesinde oldukça yüklü miktarlara ulaşacaktır. Cadılara ya da ilaç yapıcılarına, işkence görmüşlerin yağlarını, derilerini, kafalarını hatta cinsel organlarını satacaklardır. Kimileri işi çok ileri götürdüklerinde yaşamları meslektaşlarının ellerinde son bulacaktır: ama zaten bu da mesleklerinin bir (tek) riskiydi!

14. yüzyılın başında cellatların pek çoğu kuyumculardı. Kralın paralarının kopyasını çıkardıklarından yaşamları kötü noktalandı. Sahte para basıcılar kartlesler gibi kaynatıldılar. Usta Henri -cellat- o dönemde kalpazanları büyük tencerelerin içine atmak için 4795 FF (8.295 TL) alıyordu. Buna karşın aynı dönemde çok daha önemli bir iş yapmış olan Meaux cellatı Jehan Quartier daha az bir para almıştı. 25 Haziran 1400'de Collin Michon adlı biri şu cezalara çarptırılmıştı: kulakları kesildikten sonra başına hazır bir şapka giydirilip koltukaltlarından asılmasına ve boynunun etrafına gelecek şekilde civcivler asılmasına. Jehan Quartier bütün bunlar için sadece 37.50 FF (65 TL.) Enflasyon dört nala gittiğinden cellatlar gitgide daha kötü yaşam sürmeye başladılar. 14 Mart 1550'de Guillaume Garnier, büyük siyah bir köpekle cinsel ilişki kurduğu için suç ortağıyla yakılmaya mahkum edildi. Odunluk Meaux kentine kuruldu ve Meaux cellatı son derece cüzzi bir para olan 185 FF (320 TL) aldı. 18. yüzyılda bir cadıyı yakmanın değeri 947 FF (1.638 TL.) zararlı kitapları yakmanın bedeli ise sadece 63.15 FF (109 TL) idi. 1792'de Damiens'in oğlu işkenceci Henri Samson senede 178.942 FF yani 309.566 TL. kazanıyordu. Üstelik de 17 işçinin ücretlerini doğru dürüst ödeyememekten şikayetçiydi!

Bu arada insan hakları ülkesi haline gelen Fransa'da, 1830'da toplam 232 cellat bulunuyordu. Hiç kuşkusuz bu dönemin "altın çağı" idi. Durumlar farklılaşmakta gecikmedi. 20 yıl sonra 231 cellat işsiz kaldı. Bütün ülke geneline hitap edebilen tek bir kişi atandı. "Fransız usulü" ölüm cezasının bir yüzyılı 4 kişinin himayesinde gelişti. Deibler, Desfourneaux, Obrecht (1985 yılında 86 yaşında kayboldu) ve son olarak Marcel Chevalier. Gelenekler değiştikçe bu kişiler mesleklerini gizlemeye başladılar. Artık bu bir meslek değil, sözleşmeli iş idi. Obrecht'in yeğeniyle evlenmesi sayesinde aileye girmiş olan Chevalier bu sıfatla ayda adelet bakanlığından ücretsiz izinsiz ve ikramiyesiz 3500 FF (6.055 TL.) ve yılda 2400!! tutarında (4.152 TL) bir ilave ödenek almaktaydı.

Kendini işkenceden koruma yolları

(Cadıların Dikkatine)

17. yüzyılda 'cadıları yakan' Epinalli bir yargıç tarafından kaleme alınmış "Uygulamalı Ceza" adlı eserde bir diğer yargıç olan Nancyli Didier Colin, şeytanın uşaklarına yönelik kimi yöntemleri, meslektaşlarının dikkatine sunar:

"Daha önceden Büyük Albert, işkence görecek olan kişinin eğer önceden 'memfit' denilen taşı su ve yağ içinde toz haline getirerek almışsa hiç bir acı hissetmeyeceğini ileri sürmüştü."

Plinius da sirkeyle karıştırmış bu taşın, dokunulan yerleri duyarsız hale getirdiğini iddia ediyordu (kuşkusuz bir çeşit mermer söz konusuydu.) Didier Colin diğer koruyuculardan söz eder: Kadınların sütü, kertenkele yağı, insan iliği ve yağı. Üstelik bir de uyuşturucunun, kırlangıç otunun ve safranın yararlarını över.

Yargıçların dikkatine. Didier Colin'in bir başka gözlemi daha vardır:

"Hepsi duru suda eritilmiş sabun yerler, bu da sinirleri uyuşturur. Bu kurnazlıklarının çaresi onlara şarap içirtmektir..."

Bir Cadının Geçirdiği Gün

1. Cellat, cadıyı ellerinden bağladı, onu merdivene sürekledi ve sonra hiç acımadan, kalbinin kırılması için olanca gücüyle onu sıktı...

2. Cadı hamile olmasına karşın işkence, kafasından aşağı şarap dökerek yinelendi üzerine de ateş atıldı...

3. Koltukaltlarında ve boynunun etrafında kükürt yakıldı...

4. Elleri arkadan bağlanarak tavana asıldı ve sonra birden yere indirildi bu tam 4 saat boyunca devam etti...

5. Aynı şey tekrarlandı, bu defa eller ve ayaklar birlikte bağlandı.

6. Sırtından aşağı alkol dökülüp üzerine ateş atıldı.

7. Sırtı sivri uçlarla dolu bir tahtaya dayandırıldı, ellerinden bir ipte çekildi... Tavana kadar.

8. Yere değmeyecek şekilde ayaklarına (bağlı halde) 25 kilo ağırlık bağlandı ve yukarı doğru çekildi.

9. Bacakları vidayla sıkıldı ve o kadar güçlü sıkıldı ki kulaklarından kanlar fışkırdı.

10. Tekrardan vidayla sıkıldı.

11. Tahtanın üzerine kondu. Cellat ona şöyle dedi: "Suçunu itiraf etmelisin, yoksa canın çıkana kadar işkence göreceksin!"

12. Tekrardan ellerinden sürüklendi.

13. Kamçıyla kırbaçlandı. Kan bluzunu kapladı.

14. Yeniden kıskaca kondu, buna birçok saat dayandı.

15. Yeniden kırbaçlandı...

(J.Baissac tarafından dile getirilen 1631 numaralı dava tutanağından bir parça)

Not: Cadının kusabileceği endişesiyle işkence ancak yemekten 5 ya da 6 saat sonra tatbik edilmelidir.

Efsane Eziyetler...

George Ryley Scott "İşkencenin Tarihi" adlı eserinde der ki... "Amerika'da sömürge, zamanı (1700'lü yıllar) bir işkence aygıtı, ağaçtan yapılmış dev bir toparlaktı.. İçine suçlu kapatıldıktan sonra, alet fırıldak gibi eksenler etrafında büyük bir hızla dönebiliyordu...

İçindeki suçlu, saatler ve günler süren işkence sonucu allak bullak oluyor, ağaç topun içine sıçıp, kusup mahvoluyor... Morse Kontesi Alice "Suçlu ordan çıktığı vakit korkunç bir ahmaklık ve cinnet girdabındadır" der... Aklını kaybetmiş suçlu, ardından hemen tazyikli duşun altına getirilir, duşta dile gelip tüm suçlarını itiraf eder... Yarım saat, 45 dakka sonra çıkarıldığında ise hemen ölür.

Gövdeyi İple Biçme!

Fransız Protestanların, Katoliklere eziyet edişi de korkunçtur. Çırılçıplak soyulan kurban, sımsıkı gerilmiş sağlam bir ip üzerinde testere gibi ileri geri çekilirdi.. İp deriyi kemiğe kadar keserdi..

Akşamsefası

Kendilerini Kırbaçlayanlar...

13. yüzyılda, tam olarak 1260 yılında, ana öğretileri kendilerini kırbaçlamak olan iki büyük dinsel hareket ortaya çıktı. Her yerde zulüm ve kargaşa hüküm sürüyordu. Derken, 1259 yılında mahalleleri silip süpüren bir bir veba salgını, bardağı taşıran son damla oldu. Umbria münzevisi olarak tanınan Raniero Fasani, Tanrı'yı yatıştırmak ve dünya işlerinde ilahi aracılığı sağlamak amacıyla nefsini koruma, fedekarlık, kefaret ve şehitlik öğretilerini yaymaya başladı. Daha da ileri gitti. Ateşli taraftarlar topladı.

"Disciplinata di Gesu Cristo" adlı altındaki bu fanatik topluluk, kendi öğretilerini vaaz ederek ve öğretilerinin bir parçası olarak kendilerini kırbaçlayarak* yürüyüşe geçti. Yarı çıplak, ellerinde kırbaçlar, sopalar, değnekler ve her türden kaba kırbaçlama aletleriyle bir sıra içinde yürüyüp kendillerini ve birbirlerini eğer anlatılanlar abartılmamışsa, gövdelerdinden kan fışkırana kadar kırbaçladılar. Yürürken başkalarının da kendilerine katılması için çağrıda bulunuyorlardı. Topluluk psikolojisini bilen birinin hiç de şaşırmayacağı gibi, yandaşlar buldular.

1347 yılında, Kara Ölüm, Avrupa'da bir kasırga gibi esti. Yılgınlık, kasvet, büyük bir felaketi izleyen bütün bildik sonuçlar, her yere egemendi. Kendilerini kırbaçlayanlar bir kez daha sahneye çıktılar ve tazelenmiş enerjileriyle kefaret ve şehitlik öğretilerini yine vaaz etmeye başladılar. Hareket Avrupa kıtasında gelişti ve yayıldı. Her sınıf ve inançtan erkekler ve kadınlar yürüyüşe katıldılar. Kendilerini kırbaçlayanlar arasında en ateşlileri suçlulardı.

Kırbaçlama aletleriyle donanmış, sıra içinde yürüyorlar, bir kasaba ya da köye vardıklarında haçlı ruhuyla toplantılar yapıyorlardı. Kendilerini kırbaçlayanlar bellerine kadar soyunurlar ve toprağa çizilen bir dairenen içine yatarlardı. Kefaretini ödemeyi istedikleri suç ya da kabahata göre aldıkları konum değişirdi. Zina yapan kadınlar yüzükoyun, katiller sırtüstü, yalancı tanıklık yayanlar yan yatarlardı. Bundan sonra dualar, ilahiler, ağıtlar ve ilahi aracılık için yakarışlar eşliğinde ayini yöneten rahip veya önden gelen biri taraından kamçılanırlardı. Gardner, bir tanığın kaleminden, Roma Kilisesi'nden büyük perhiz sırasında yapılan kırbaçlama töreniyle ilgili ilginç bir öykü anlatır:

Törene gün batımından bir saat sonra başlandı. Tahminimizce yaklaşık 500 bin kişi toplanmıştı. Dualar sırasında birkaç görevli içeri girdi, her biri üzerinde yaklaşık yüzer tane deri kırbacın bulunduğu demir çemberler taşıyordu ve bunları cemaate dağıttılar; Duadan sonra, ruhunun iyiliği için gövdenin cezalandırılması ve özellikle kırbaçlanmayla pişmanlık getirmenin yararları üzerine bir vaaz dinledik. Vaaz sırasında mumlar birbiri ardına söndürüldü ve vaazın sonuna gelindiğinde ortalık zifiri karanlıktı. "Vaaz sona erdiğinde bir çan çaldı ve sanki orada bulunanlar giysilerinden bazılarını çıkarıyormuş gibi ufak bir hareketlilik yaşandı, ikinci bir çan çaldı ve kendilerini kırbaçlamaya başladılar. Öyle karanlıktı ki bir şey görünmüyordu; iniltiler ve haykırışlar korkunçtu. Kırbaçlama bittiğinde, pişmanlık getirenler giysilerini giyerken ve kendilerini toparlarken dualar okunurdu. Işıklar yandı ve cemaat her zamanki takdis duasıyla dağıldı.

Kendilerini kırbaçlayanlar büyük miktarda kan kaybettiğinden ve müritleriyle birlikte öne arkaya sallandıklarından söz ederler.

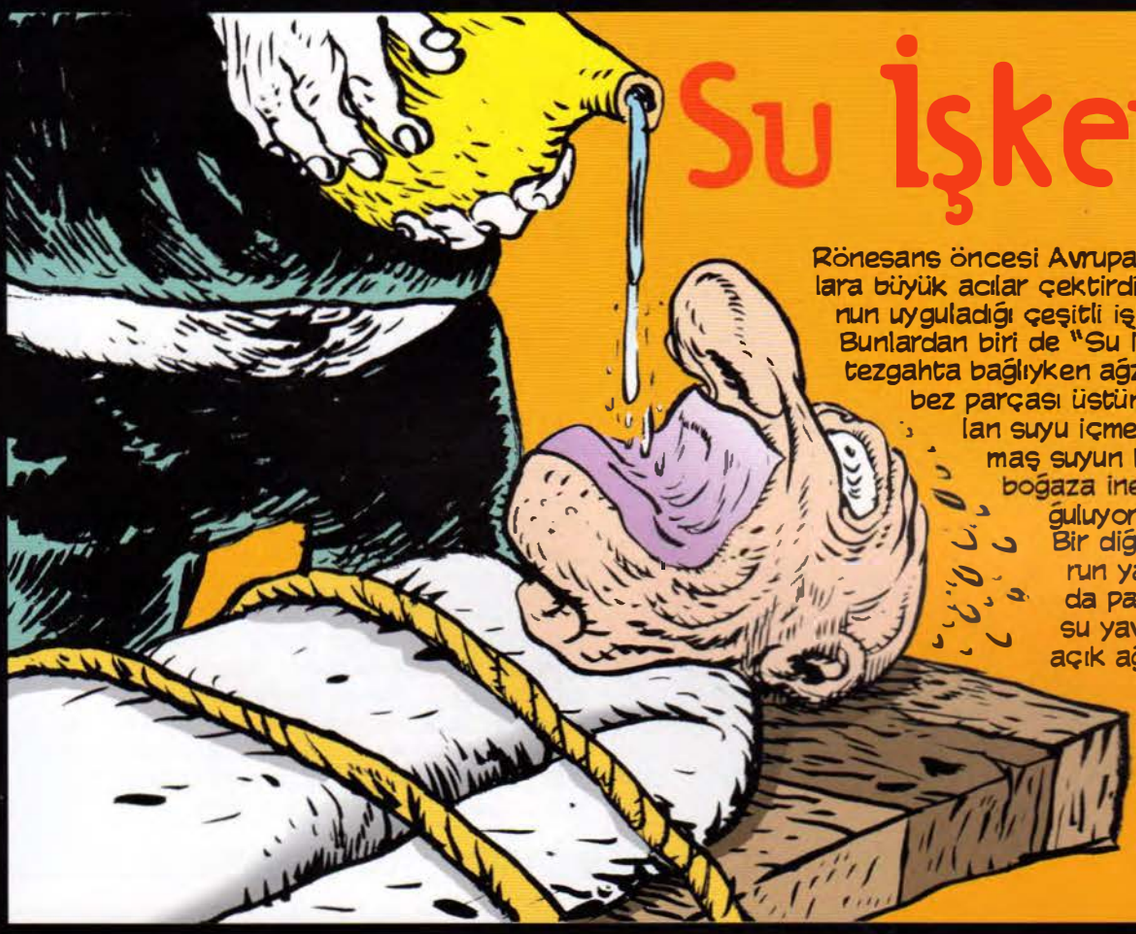

İşin aslını bilmiyorum ama birkaç yıl bu disiplin içinde yer almış olanların ciddi bir sağlık tehlikesi olmadıkça ayrılamayacakları ve yılın belli bir zamanında yapılan törenlere katılıp kan kaybetmek zorunda oldukları da birçok defalarca söylenmiştir.

* MS 200 yıllarında sapkın bir mezhep olarak ortaya çıkan Ademiler büyük bir olasılıkla kendilerini kırbaçlayanlardı. Savundukları din olarak yaptıkları özel toplantılar gizli yapılır, cinsel organlarını da açıkta bırakarak kendilerini kırbaçlarlardı. Halka açık toplantılarda yalnızca omuzlar açıkta kalırdı ve toplantılarda kırbaçlama olmazdı.

Kaynak: George Ryley Scott. İşkencenin Tarihi

Su İşkencesi

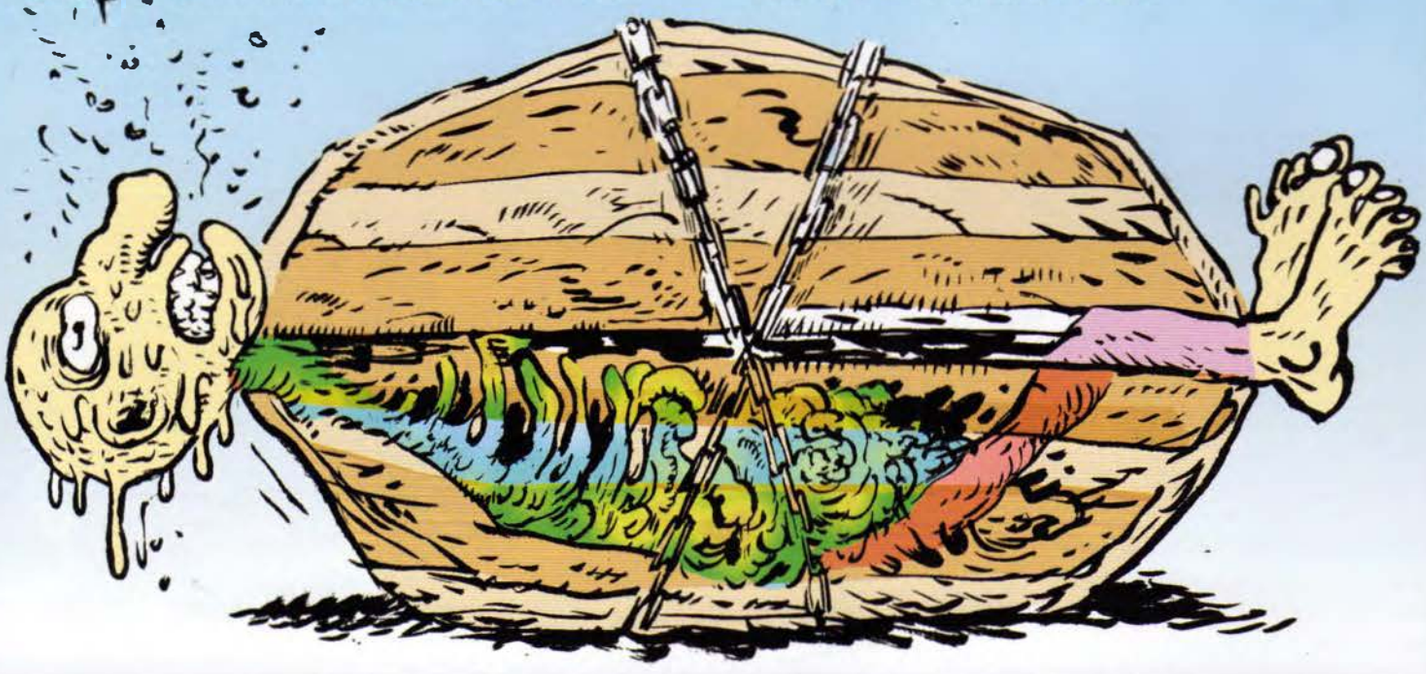
Rönesans öncesi Avrupasında, kilisenin insanlara büyük acılar çektirdiği dönemde engizisyonun uyguladığı çeşitli işkenceler vardı. Bunlardan biri de "Su İşkencesi"ydi... Kurban tezgahta bağlıyken ağzına konmuş ince bir bez parçası üstünden yavaşça damlatılan suyu içmeye zorlanırdı... Bu kumaş suyun baskısıyla giderek boğaza iner ve insana suda boğuluyormuş duygusu verirdi. Bir diğer versiyonda ise, burun ya tıkaç tıkanarak ya da parmaklarla kapatılır ve su yavaş ve düzenli olarak açık ağıza akıtılırdı... Kurbanın nefes almak için gösterdiği umutsuz çaba çoğu zaman bir kan damarını çatlatırdı...

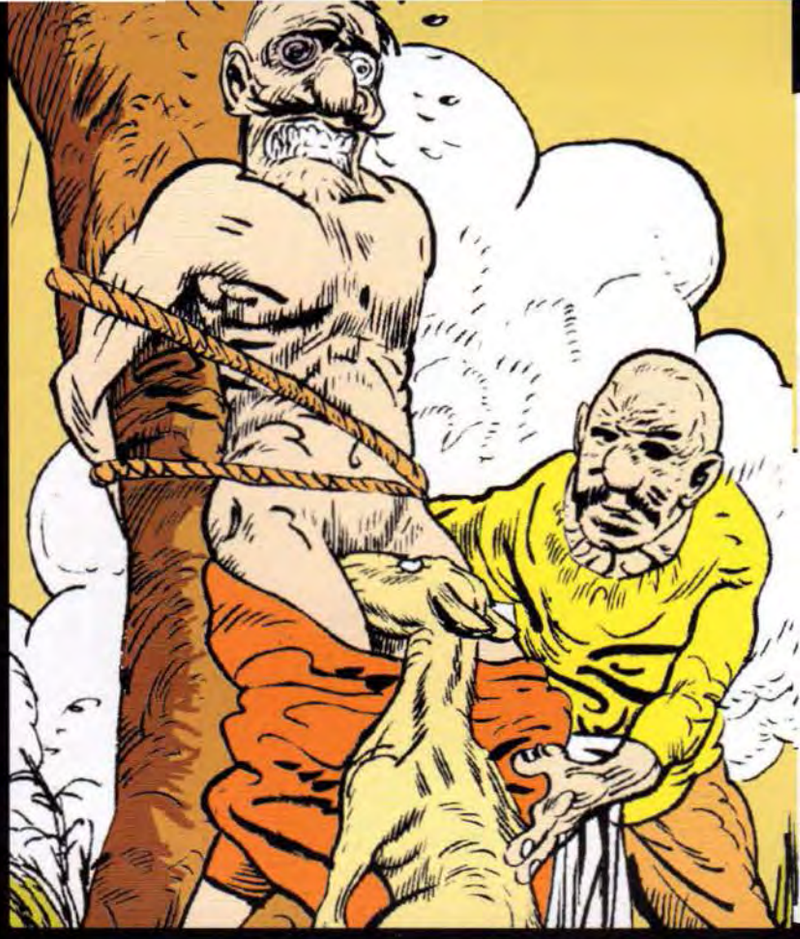
George Ryley Scott
(A History of Torture)

Sandal İşkencesi

Bu eşine az rastlanır ve iğrenç işkence biçimi eski zamanlardan kalmadır ve o zamanlarda bile nadiren uygulanmış gibi görünmektedir. Plutakhos, İran tiranı Artakserkses'in Mithridates'i bu yolla öldürdüğünü anlatır... Tarihçinin anlattığına göre, en az on yedi gün can çekişmiştir... Uygulanan işkence şöyledir: Aynı ölçü ve biçimde iki sandal alındı. Kurban, başı ve ayakları yanlardan çıkacak biçimde, birine sırtüstü yatırıldı.. Sonra ikinci sandal ters çevrilip bunun üstüne örtüldü.. Ayakları, ve başı dışarıda kalan suçlunun gövdesi bu şekilde kapatıldı. Sonra yiyecek verildi ve reddederse kurbana verilenleri kabul edinceye kadar iğne batırıldı... İkinci aşama bal ve sütü karıştırıp ağzına doldurmak ve yüzüne sıvamaktı... Bu halde güneşin altına bırakıldı. Kısa süre içinde yüzüne sinekler, böcekler konmaya başladı... Bu halde saatler, günler geçti... Ve böceklerin ısırmalarından mahkum çılgına döndü... Bu sırada, iki sandalın oluşturduğu oyuğun içinde biriken dışkı ağır bir koku salmaya başladı ve çürümeye yüz tuttu... Ölüm geldiği zaman üstteki sandal kaldırıldı.. Eti, yenilip yutulmuştu... Ve iğrenç yaratıklar sürüsü etini kemirmiş ve iç organlarının içinde semirmişti...

George Ryley Scott - A History of Torture

KAŞKAVAL SÜMBÜLÜ

Neuzubillah... Yüzyıllar evvelinden, mintarı çözük bi işkence modeli de tüm Asya'yı ezbren ve kahre ile derbeder eden Moğollar'dan... Daima kanlı kavgalarla yorulmamış nam almış gayzer külhanı... Zavallı biçareyi bağlayıp, sütten kesilmemiş buzağıya emdiriyormuş... İlk başlarda bir zevk zelzelesiyken akabinde damarlarını çekildiği bir ızdırap silsilesi... Kaşkaval sümbülü gibi dile geliyormuşsun bir süre sonra... Moğollar herşeyi yakıp yıktı... Fitne ve şerre sebep olan hamr ümmül hebaisi misali ne yaptılarsa sonuç aldılar... Yıkamadıkları şey yok idi... Dünya çapında da olsa böyle her belalı mazarrat toprağa gömülüp gitti nihayetinde... Ne kaldı bunlardan geriye... Bir buzağı emmesi bulmuşuz... yazık... Anca o kadar işte...

ŞEKİLOĞULLARI: JİVAROLAR!!

1599 yılında 25.000 solukbenizliyi öldüren, valiyi de boğazından aşağı sıcak altın döküp bağırsaklarını patlatarak infaz eden bu yerli Amerikan kabilesi; kadınları erkeklerin malı olarak görürler. Ekvator'la Şili arasında yaşarlar. Kafatası avcılarıdırlar. Kestikleri kafaları kimselerin bilemediği ömrübillah anlayamadığı özel işlemlerden geçirip, portakal boyutuna indirip kulübelerine asarlar!!

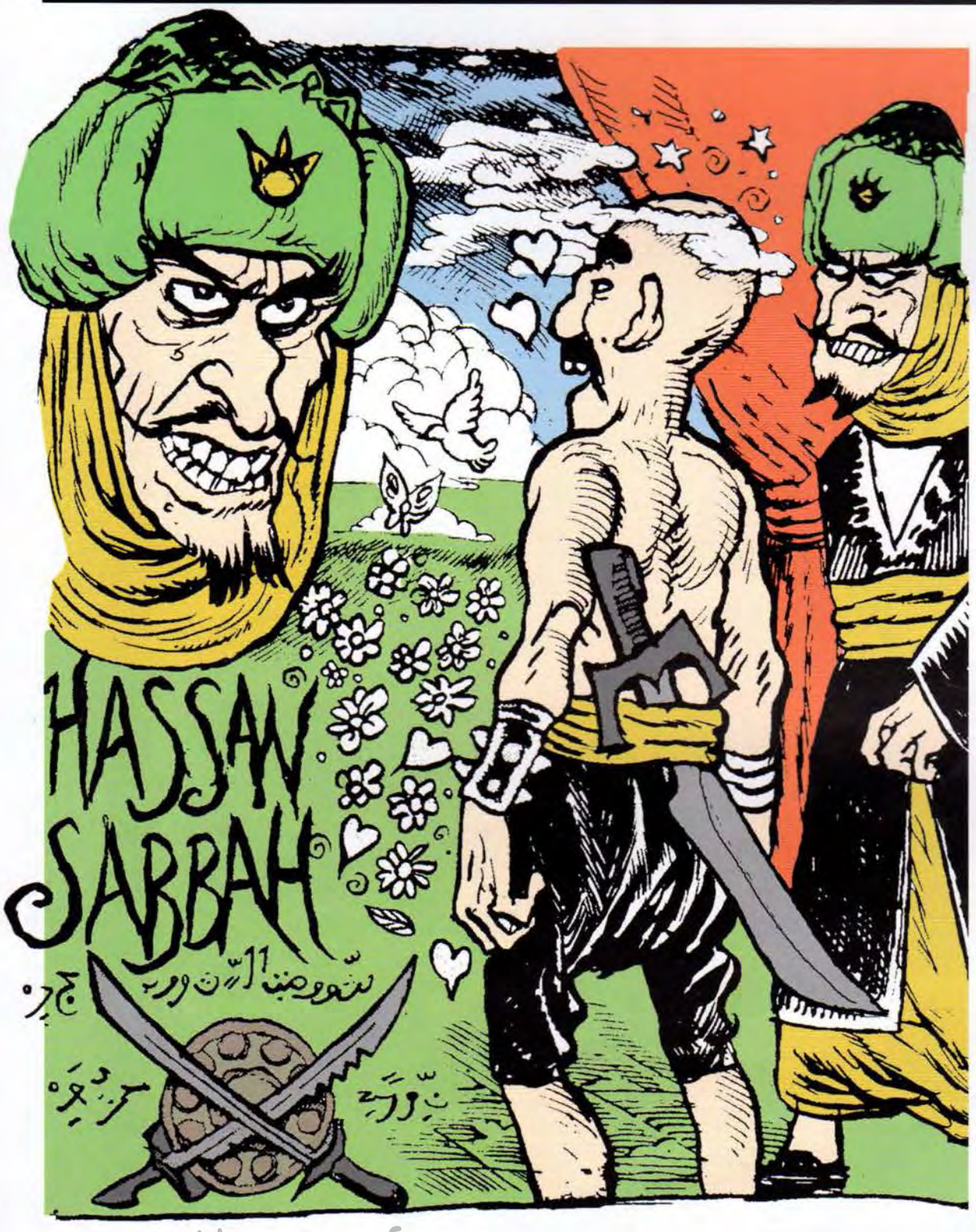
Pirinç Boğa

1600'lü yıllardan... Perilaus adlı bir adamın icadıdır.. İnsan aklının tasarladığı en şeytani işkence aletlerindendir. Metalden yapılmış bu alet gerçek bi boğanın biçimindeydi. İçinde boş bir bölüm ve arkasında giriş için kapak vardı... Suçlu boğanın içine kapatılıyor ve altından ateş yakılıyordu... Mahkum öyle büyük acılar çekiyordu ki dehşet feryatları, boğanın burun deliklerine çok zekice yerleştirilmiş flütler aracılığıyla ahenkli bir böğürtüye dönüşüyordu...

G. Ryley SCOTT (A History Of Torture)

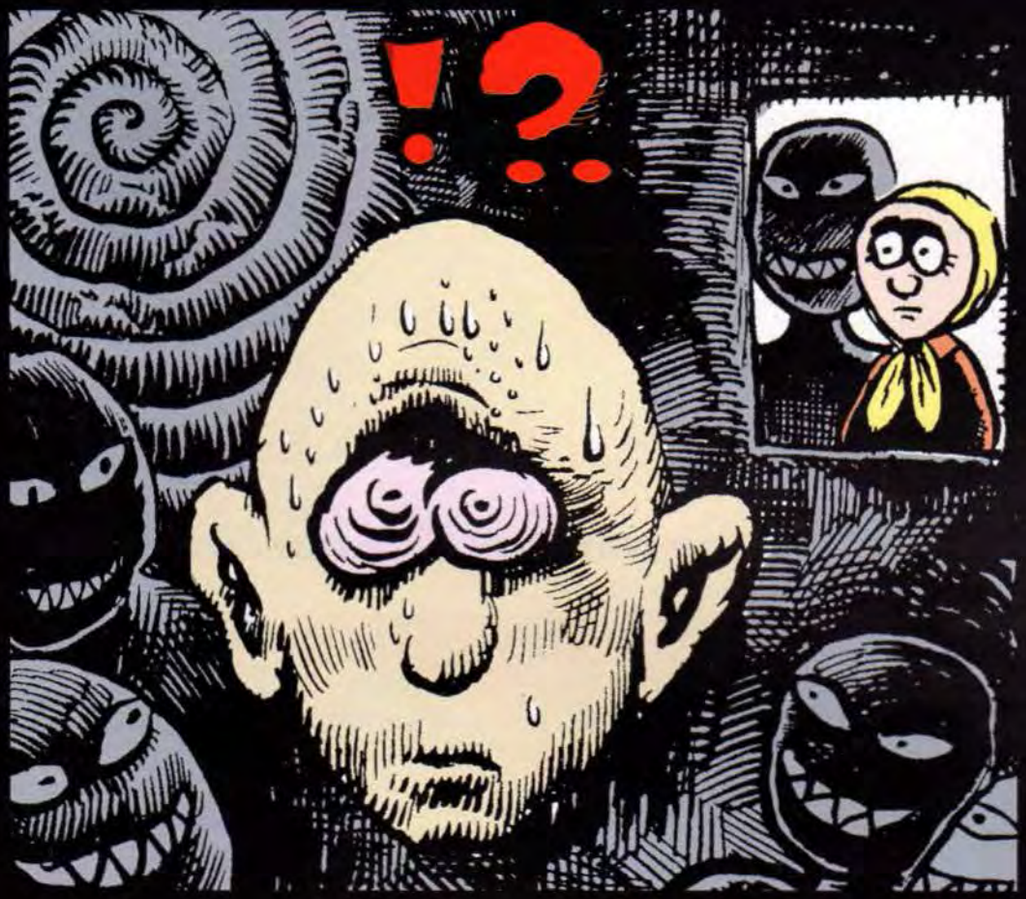

Hasan Sabbah'ı duymayan kaldı mı acep artık? Tarihteki en ilginç örgütün lideri ve gayet zeki bir hükümdar aslında. Ulaşılamaz kalesinde, Selçuklular döneminde devlet ileri gelenlerine sinsi suikastler için bilinmez, tahmin edilmez, acayip fedailer hazırlamasıyla meşhur. Her şeyin en başında haşhaşla, esrarla epey yoğrularak tütsülenerek hazırlanan bu elemanlar kafaların en güzel en yüksek olduğu en özel anlarda teker teker bir ilgiye mazhar oluyorlar. Sabbah tarafından koridorlardan geçirilerek çiçekli, pırıl pırıl bir bahçeye çıkarılıyorlar. Sabbah'ın da telkinleriyle "Cennet"i seyrettiklerine inanıyorlar. Haşlaşla, esrarla ilk defa tanışıp sonra da uygun bir vakitte nihayet "Cennet"i görebilen bu elemanlar artık emir kulu oluyor. Sabbah'ın dediklerini yaparlarsa, onlara bu gösterilen cennet vaadediliyor. Bir şekilde kendilerinin de ölme vakitleri geldiğinde, gene Sabbah tarafından intihar ettirilip o cennete yollanıyorlar.

Akşamsefası

Suçlunun kaldığı zindana, açısı ve tonu hiç değişmeyen blok bir zayıf ışık veriliyor sadece... Oraya ne zaman geldiğini, o gün günlerden ne olduğunu bilmiyor... Günler, aylar, zaman birbirine giriyor.. İdam edileceği vakit, Ona 1 saat kala söylenecek, bunun da ayrı bi stresi var... Bazen orda uyuklarken dengesiz bi saatte görevliler gelip buna hiç alakasız bi akrabasını getirip gösteriveriyorlar bi ara durduk yerde!.. Yine zamansız, aniden gelip bunun vücudunu traş ediyorlar... Suçlu bi süre sonra siniri bozulup zavallı hale geliyor...

SAÇ-BAŞ

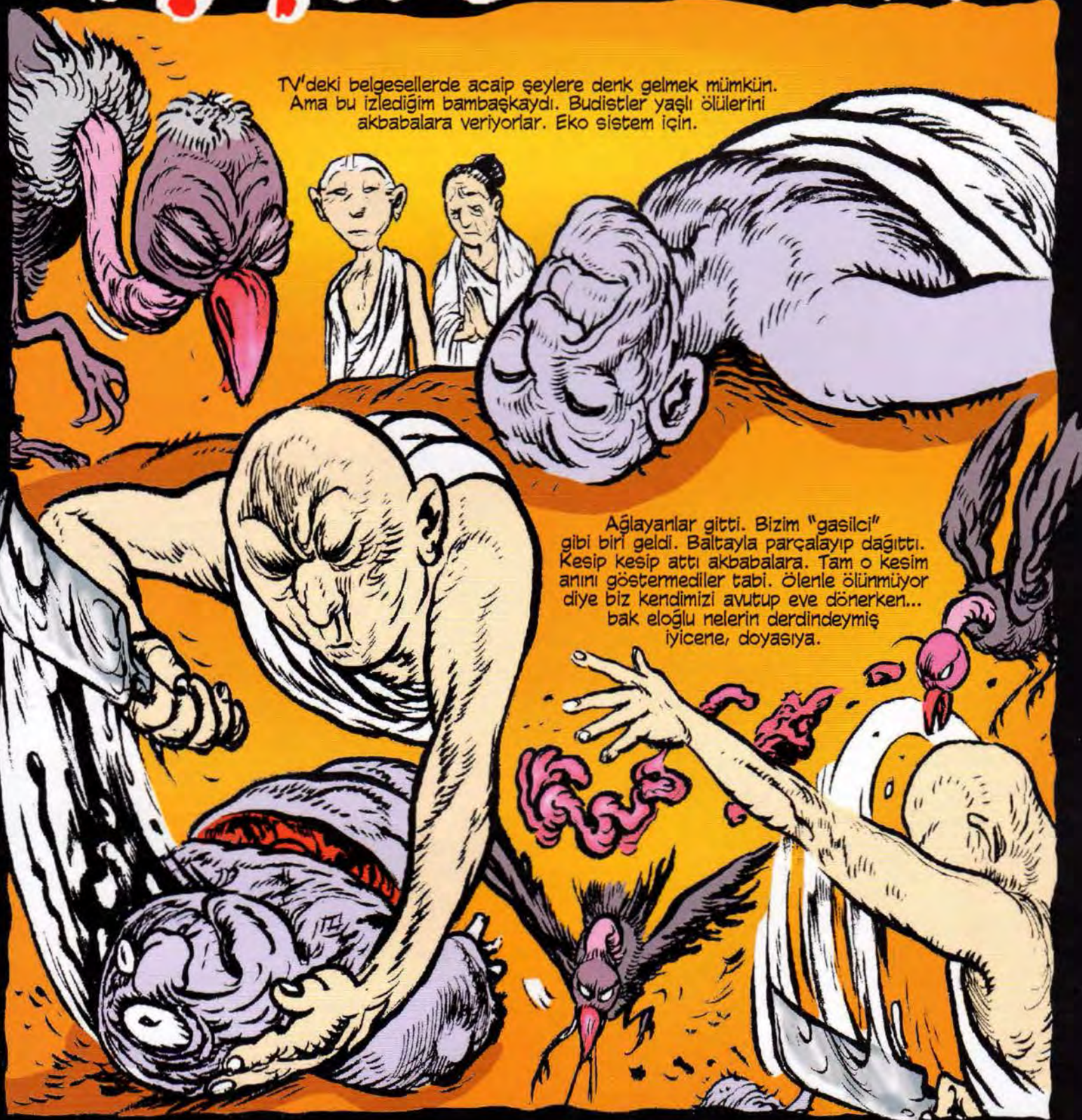

Filhakika... Yarabbi, fantezi gibi ama yazılı müsveddeden okurken insanın kanı çekiliyor billahi... Eski Arap kavimlerinden süper lanetli bir işkence... Kurbanın kafası, ateş üstündeki dev bir kızgın saçın önünde hızla kesiliveriyor.. Sacın üzerine düşen başta ateş yüzünden kan fışkırması olmuyor ve sıcak yüzünden kafadaki kan dolaşımı devam ediyor!! Böylece, talihsiz kafa tam karşında deli danalar gibi titreyen başsız, beyhude gövdesini seyredip anlayabiliyormuş zihin açıklığıyla, bir-iki dakikalığına! Eziyete bak!

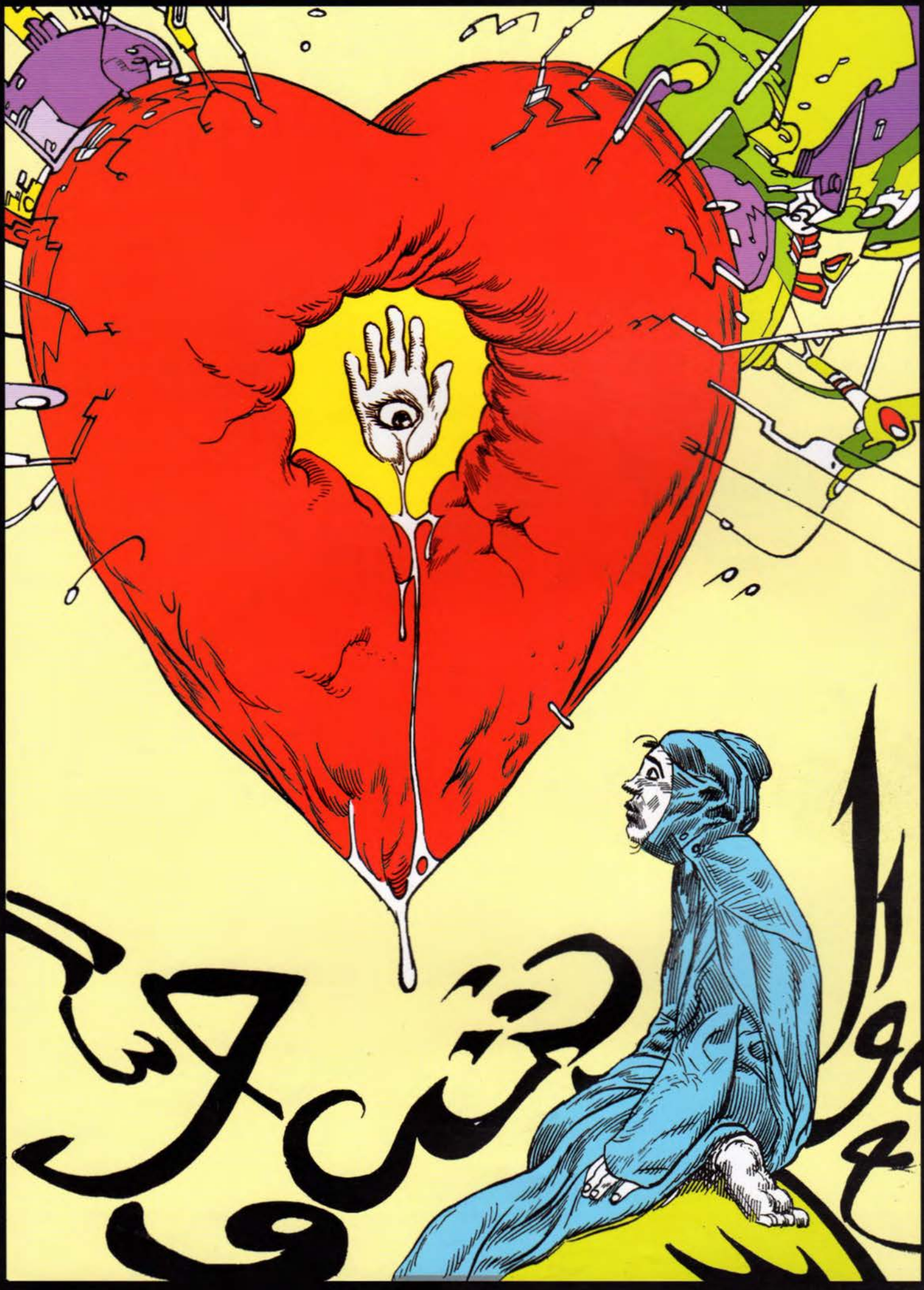
"Terbiye Lugatı" adlı 40'lı yıllardan eğlenceli bir kitaptan da şöyle bir anektoda denk gelmiştik. Ne kadar aslı var bilemem amma, bahsedeceğim eziyetin İslamiyet öncesi cahiliyeden beriye bize kaldığını belirtiyordu. İşte o devir Arap soylu beldelerde bazı kabileler, yakaladıkları at, deve hırsızı eşkiyaları sırtlarını kırbaçlayıp ağaca bağlıyorlar. İple ağaç yağlanmış, tuzlanmış falan. Susuzluktan geberen kurbanın hemen önündeki kazanda su var. Suya eğileyim derken, hareketten ve güneşten yavaş yavaş gerilen hayvan derisi ip, zaten kırbaç yaralı sırtı yağlı, tuzlu ağaca yapıştırıyor inceden...

LEŞ YİYENE ÖLEN

Herşeyi duydum da açıksası eski Anadolu'da hayvanlara eziyet hikayesi pek duymadım. Bu da bir kültür meşalesi bir yandan. Öte yandan Peygamber'in şöyle bir hadisi de var tabii... "Vücutlarınız sizin bineğinizdir... Onlara iyi davranın." İnsan gene de insana ediyor edeceğini. Divan edebiyatının en büyük hiciv ustası Nef'i'nin idama giderkenki son beyiti ile toparlayalım: "Gam çekme hakikatte eğer arif isen.. Farz eyle ki el'an yine alem yoğ imiş"

Fantezíler

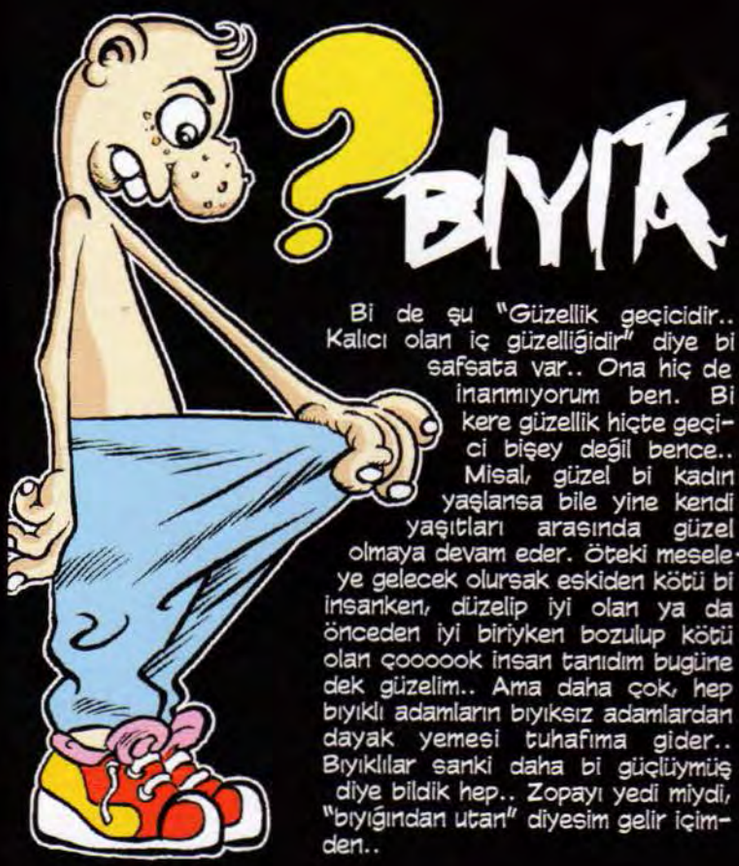

OSMANLIDA DÖVME

Eflak Boğdan Beyliği'ne yetişmesi gereken özel bir şifre varsa, yollar elbet tehlikelerle doludur... Osmanlı sarayının söz sahibi efendileri, önce özel ulağın kafasını kazıtırlar. Gizli mesaj kafanın tam da üstünde dövme olarak kazınır... Ve bundan sonra ulak yollara düşmüştür bir kere, bezirganların ateşini görür... Bedestenlerde, kervancılarda soluklanmaz... Artık, issız obalarda saçları uzar. Velev ki mektup hastası köpek eşkiyalar yolunu kese... Ne mektup bulurlar, ne de şifre... Bu ulak sağ salim adresine ulaşmak zorundadır... Sabah ezanı kıyıya vurunca artık ordadır... Abdestli usturayla kafası kazınır... İşte padişahın mektubu yerli yerinde... Hey gidi Cavlak Cerze... Yol boyunca sardığı Bitlis tütününden başka bir arkadaşı var mıydı?

(Osmanlılarda dövme olayının tarihsel karşılığı bu şekildedir.
Kaynak: Beyazıt sahaflarından muhtelif kitaplar...)

Bi de şu "Güzellik geçicidir.. Kalıcı olan iç güzelliğidir" diye bi safsata var.. Ona hiç de inanmıyorum ben. Bi kere güzellik hiçte geçici bişey değil bence.. Misal, güzel bi kadın yaşlansa bile yine kendi yaşıtları arasında güzel olmaya devam eder. Öteki meseleye gelecek olursak eskiden kötü bi insanken, düzelip iyi olan ya da önceden iyi biriyken bozulup kötü olan çoooook insan tanıdım bugüne dek güzelim.. Ama daha çok, hep bıyıklı adamların bıyıksız adamlardan dayak yemesi tuhafıma gider.. Bıyıklılar sanki daha bi güçlüymüş diye bildik hep.. Zopayı yedi miydi, "bıyığından utan" diyesim gelir içimden..

"Zırnık koklatmam!" diye bir laf vardır... Tamamen yanlış kullanılan bi laf... ZIRNIK, aktarlarda bulunan ağır, kötü kokan, mürekkep yapımında kullanılan kaya gibi sert, havandaki bin darbeyle tokmakla dövülerek toz haline getirilen sarı bi maddedir. Kızlaçeşme'den geçerken burnunuzun direği kırılır ya.. öylesine ağır kokar işte. Çok sevdiğin, kıyamadığın insanlar için "ZIRNIK KOKLATMAM" lafını kullanmak doğrusuyken tepe taklak edilmiş bozuk bir laftır bize gelen...

Senden Daha Güzel

Atadan, dededen kalma bir vakıadır. Tohumluk, meşhur bi aygırın macerasını biliriz. Yörede dillere destanmış bu şehzade beygir. Çiftleşme vakitleri geliyor. Cümle herkes, bunun tohumundan yetişecek muhteşem taylar istiyor. Ama bir türlü, kısraklara şaha kalkmamış bu şehzade. Yörenin en kıvrak dilberini getirmişler ama tık yok. Mağrur. Sonra biri tutmuş dilberin birini iyicene çamura bulamış. Bizim meşhur aygır ancak o zaman aşkla yaklaşmış. Meğer aşağılık komplekssine kapılıyormuş kendisinden güzel olan karşısında...

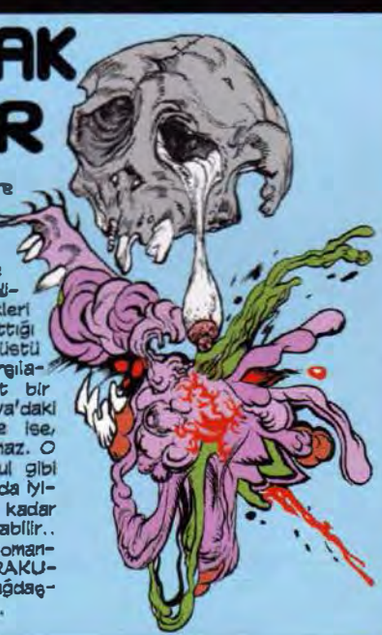
Ermeni Türbeleri

Yakup Karahan anlattı... Divriği'de bi sürü kutsal mezar ve yatır var... Köylüler itinayla korur, ziyaret eder... Bir gece bu yatırların bazıları darmadağın edilmiş, içinde derin kuyular kazılmış... Sonradan anlaşılıyor.. Meğer daha önceden Ermeniler Anadolu'dan göçerken bir kısım yerlere paralarını saklayıp yatır haline getirmişler... Bizim köylüler de yıllar yılı etrafında dönmüş durmuş... Altını saklayan Ermenilerin Amerika'da yaşayan torunları ellerinde haritalarla gelip mezarları, kazmışlar tarumar etmişler... Mevzu o...

TOPRAK ŞİŞER

Bizdeki adetlere göre mezar için gayet derin çukur açılır.. Yatay u uluktan ziyade dikey genişlik önemlidir.. Sorgu melekleri geldiği zaman, yattığı yerden kalkıp dizüstü oturarak onları karşılayacak kadar rahat bir çukur açılır. Romanya'daki eski adetlere göre ise, mezar çok derin olmaz. O yüzden toprak davul gibi şişer. Kimi zamanlarda iyice şişip, yarı beline kadar ölüyü dışarı çıkarabilir.. Bunları gören yerli Romanya halkı mevzuyu DRAKULA hikayeleriyle bağdaştırmıştır uzun süre...

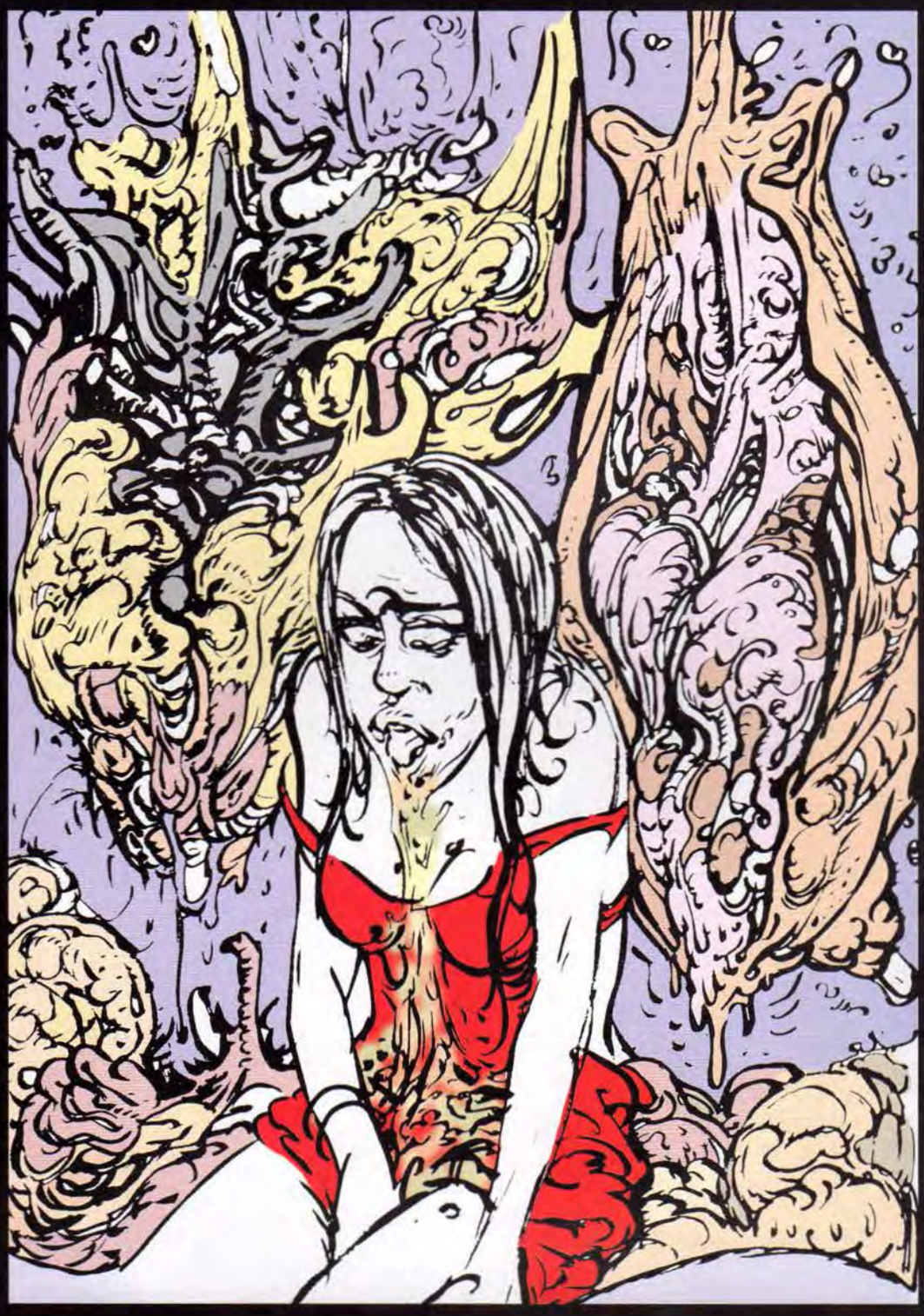
Elizabet

Osmanlı zamanında, insanlar küfür etmek isteyip de dilleri varmadığı zaman, o küfürün "ebced" hesabındaki karşılığını söylermiş.. Mesela ibne kelimesi 58 sayısına denk geldiği için "Lan 58'in evladı" falan şeklinde.. Ayrıca malum eylem için "el çekmek" tabiri kullanırlarmış eskiden.. El kelimesinin ebced'deki karşılığı 31'dir.. (Elif=1, Lam=30, Elif+Lam=31) İnsanlar aman çocuklar duymasın, aman ayıp olmasın derken "el çekmek" yerine "31 çekmek" lafını kullanır olmuşlar. Gel zaman git zaman, "el çekmek" fiili unutulmuş ve sayılı hali baki kalmış.

Bol etli bir söylenti

İç Anadolu belgeseli... Aynı şeyi birkaç yerden duydum... Taşra adetiymiş... Pilava kaşık saplayan evde kalmış kızları yarıçıplak mezbaha yakınındaki et deposuna koyuyorlarmış... Günlerce et deposunda kalan kız güya kusa kusa temizleniyormuş... Böyle bir kendinden geçmece, bilmem kaç yıllık adet... Mezbaha çıkışı kızı bi akrabasıyla köyde bi eve dinlenmeye bırakıyorlar, kızın kısmeti açılıveriyormuş sonra...

Geçen asır sonlarında Halil Ağa isminde bir adam, karılarının ve anasının geçimsizlik kavgaları yüzünden üzüntüyle ölmüştü; vasiyeti üzerine kabir taşına, "Karı dırdırından ölen Halil Ağa" diye yazıldı. Bu kabir taşı Merkezefendi Mezarlığı'ndadır..

Kaynak: Tarihimizde Garip Vakalar/Reşad Ekrem Koçu

Batsın Bu Dünya

ve DAHA NELER NELER

Nasrettin Hoca çok da bildiğimiz gibi değil. İlk dönem öykülerinde cinsellik ağır basar. Bu öykülerin kaydedildiği ve 16. yüzyıldan kaldığı sanılan el yazmalarından biri, Hollanda'nın Groningen Üniversitesi kitaplığında saklı. İşte ordan bazı fıkralar: Nasrettin Hoca bir gün Sivrihisar'da konuşuyor: "Millet, bu Sivrihisar'la Karahisar'ın havası bitmiş. "Neden?" demişler. Hoca, cevap vermiş. Orada da zkimle taşağım beraberdi.. gördüm ki burada da beraber. Nasrettin Hoca bir gün yine sokakta konuşuyor: Varın Tanrı'ya şükredin ki götünüzü alınlarınıza yapmamış..her gün yüzünüze sçardınız.

KABUSNAME'den

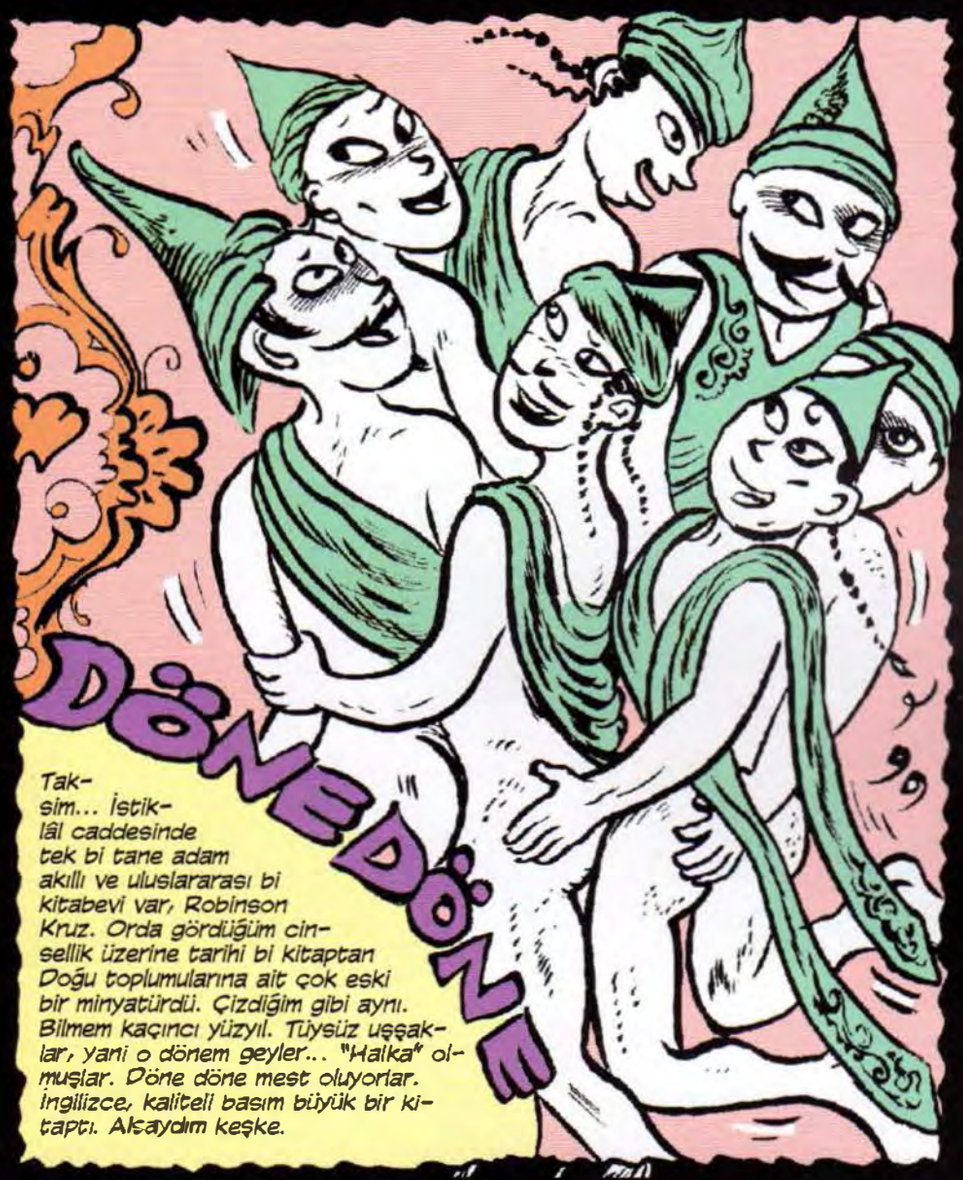

"Kabusname" sevişmeyi işleyen en eski kaynaklardan. 1082'de Emir Keykavus tarafından yazılmıştır. İşte ordan satırlar; Hizmetkarlar iki türlüdür. Karın ve cariyen. Meylin daima birine olmasın. Yoksa ikisinden biri sana düşman kesilir. Her şeyin orta karan hoştur. İlkbaharda cima çok hoştur ve her bünyeye uygundur. Çünkü o ılımlı havada çeşmelerde, pınarlarda çok su olur. Alemde hoşluk artar. Büyük alem böyle olup sular çoğalınca, küçük alem olan bedenimizde kan çoğalır, şehvet artar. Görmez misin ki damarda kan çoğalınca kan aldırmak nasıl faydalıdır?.. Belde meni olmadığında yapılan cima neye yarar?.. Yazın avratlara, kışın oğlanlara meylet ki vücutça sağlam olasın.

PARLAKLARLA!

Gazeteci Murat Bardakçı'nın "Osmanlı'da Seks" adlı kitabı var. Tarihi satırlar gayet sert. En hafifinden bir iki satır: Bir Kadızadenin gönül eğlencesiyken sokaklara düşen Sipahi Mustafa Bey, "Kara Domuz" namlı bir hayduta peşkeş çekilmiş. İsmail Ağa'nın deyişiyle haydut, "oğlanı kıllı signeye çekip gözleri yaşına bakmayıp gümüş kümbetine demir kazık çakmıştır."

Taksim... İstiklâl caddesinde tek bi tane adam akıllı ve uluslararası bi kitabevi var, Robinson Kruz. Orda gördüğüm cinsellik üzerine tarihi bi kitaptan Doğu toplumularına ait çok eski bir minyatürdü. Çizdiğim gibi aynı. Bilmem kaçıncı yüzyıl. Tüysüz uşşaklar, yani o dönem geyler... "Halka" olmuşlar. Döne döne mest oluyorlar. İngilizce, kaliteli basım büyük bir kitaptı. Alsaydım keşke.

YRK

Pipiyi tarifin en hoyrat biçimi olan "..ARAK" yarmaktan geliyor.. Azerice'de sorumsuz demek.. Osmanlı'da da eskiden TÜFEK yerine kullanılan bir terimdi..

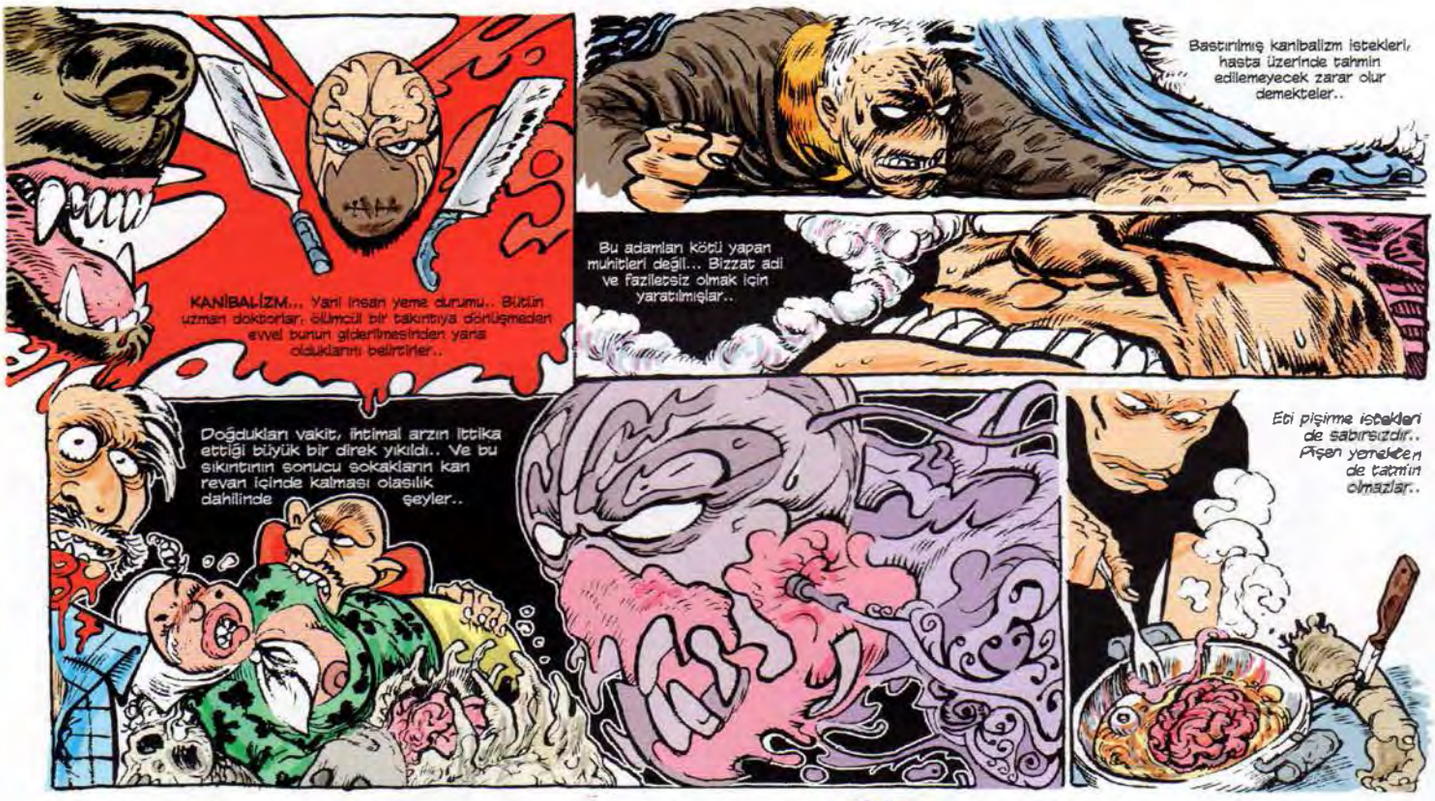

Osmanlı'da, aslında kafadaki sarık, açıldığında upuzun bir kefendir. Kavuğun sahibi öldüğünde o kefene konur. Asıl mevzu, kefenin sarılı olduğu ortadaki o takkedir. Takkelerin rengi, şekli adamın statüsüne göre değişir.

Genç Osman'ın "Sisli Kır" isminde sevgili bir atı vardı. Bu at öldüğü zaman padişah onu Üsküdar Sarayı'nın bahçesine gömdürttü ve mezarın üstüne tıpkı insanlarda olduğu gibi manzum kitabesi bulunan bir kabir taşı diktirmişti.. Bu taş bugün müzededir.. (*Reşad Ekrem Koçu*)

Kanibalizm

KANİBALİZM... Yani insan yeme durumu.. Bütün uzman doktorlar, ölümcül bir takıntıya dönüşmeden evvel bunun giderilmesinden yana olduklarını belirtirler..
Bastırılmış kanibalizm istekleri, hasta üzerinde tahmin edilemeyecek zarar olur demekteler..
Bu adamları kötü yapan muhitleri değil... Bizzat adi ve faziletsiz olmak için yaratılmışlar..
Doğdukları vakit, intimal arzın ittika ettiği büyük bir direk yıkıldı.. Ve bu sıkıntının sonucu sokakların kan revan içinde kalması olasılık dahilinde şeyler..
Eti pişirme istekleri de sabırsızdır.. Pişen yemekten de tatmin olmazlar..

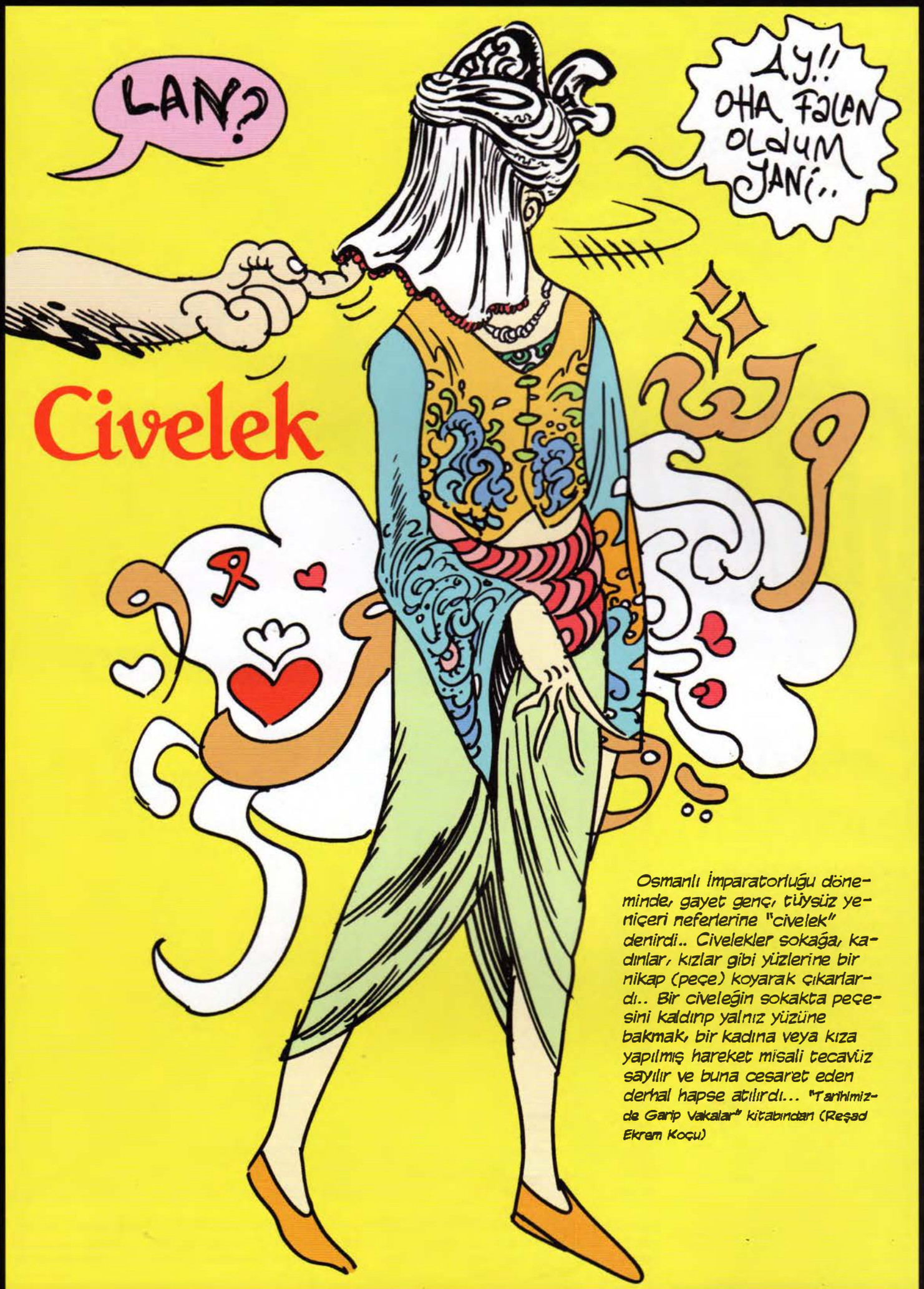

En güzel kurban, genelde aşık olunan kişidir.. Ona karşı, seksten arınmış bir tutkuyla bağlanmıştır..
Aşık olunan, süslü inhinalarıyla ruhunu döndüren güzel bir yılan gibidir.. Ve yamyam, yılan gibi kıvılmasını, kıvranmasını iyi bilir..

Yerken dişleri kaşınır.. Eti uzun süre çiğnerler...

Yamyamlık... Bünyede dayanılmaz bir açlıktır...
Hazımsızlık yaratıcak bağırsak, üst kol kasları gibi organları yemekten kaçınırlar..

Zaten farklı bi kas sistemine sahip insan bedeninin pişme süresi de uzundur.. Etin temizlenme aşaması da büyük özen ister.. Gelgelelim bu anlı kızlar dışında,

Civelek

Osmanlı İmparatorluğu döneminde, gayet genç, tüysüz yeniçeri neferlerine "civelek" denirdi.. Civelekler sokağa, kadınlar, kızlar gibi yüzlerine bir nikap (peçe) koyarak çıkarlardı.. Bir civeleğin sokakta peçesini kaldırıp yalnız yüzüne bakmak, bir kadına veya kıza yapılmış hareket misali tecavüz sayılır ve buna cesaret eden derhal hapse atılırdı... "Tarihimizde Garip Vakalar" kitabından (Reşad Ekrem Koçu)

GÜZELLEME

Cesetleri Isırırken

Bir caminin önünden geçerken hayretler içinde kaldım... Ölü yıkanan teşbihhane kapısının önünde tabutlar var yerde dağılmış... Tabutların her tarafını kuş pislikleri örtmüş... Şu dolaşan fareler ölülere de musallat oluyor mu? Niye olmasın ki... Şu hale bak, özellikle taze yeni gelmiş cenazeler... Henüz ne formalin banyosuna girmiş... Ne de boynundaki şah damarları açılarak dokulara antiseptik mahlulü şırınga edilmiş... Bunlar her manasıyla taze cesetlerdir ki, fareler asıl bunlara musallattır... Şu sağ taraftaki kirli suların aktığı delikten girip cesetlere ulaşırlar... Önce burun, sonra kulakları kemirirler... Çehre değişir... Açılan çene kemiğinden sarkan dile hücum ederler sonra... Şu manzara karşısında bunları olası görüyorum... Nerdesin mukaddetast-ı ahlakıyye?.. Açıkta et satan

sinekli, perişan kasap dükkanları geldi aklıma... Onların umarsız bekleyişi... Her sene o boklu bezginlikle tek bir dönemi beklerler... Kurban bayramını... Müşterilerden gelen bir ton eti sucuk yapıp iade ettikleri o bayram günleri... Bunun haricinde geçen o bedbin günler hiç umurlarında değildir...

Akşamsefası

Ölüm ve Şehvet

Hayatımda birkaç defa, sokakta rastladıkları matem elbiseli kadınlara karşı dayanılmaz cinsi arzular duyanların itiraflarını dinledim. Anneleri ve babaları can çekişirken, yatağın başında gizli şehvet buhranları geçirenlerin itiraflarına da rastladım. Ölüm korkusuna karşı kendi vücudunun sığınağına kaçan insan ölümün dehşetine karşı arzularını umarsızca siper etmektedir. Daha yaygın ve az önemli bir vak'a da cenaze törenlerinde vakitsiz acıkanlardır. Cinsi münasebet anlarında "ölüyorum" veya "öldür beni" diyenlerin de ölüm ve şehvet arasındaki münasebeti sezdiren bir samimilik yok değildir. Ne gariptir ki insan kimi zaman vücut kazanı içinde sıkışmış bir buhar gibi genişleyip kainatı fethe yükselerek eriyip gitmek isteyebilmektedir. Ne gam...

Padişah Deli İbrahim ve inleyen nağmeler

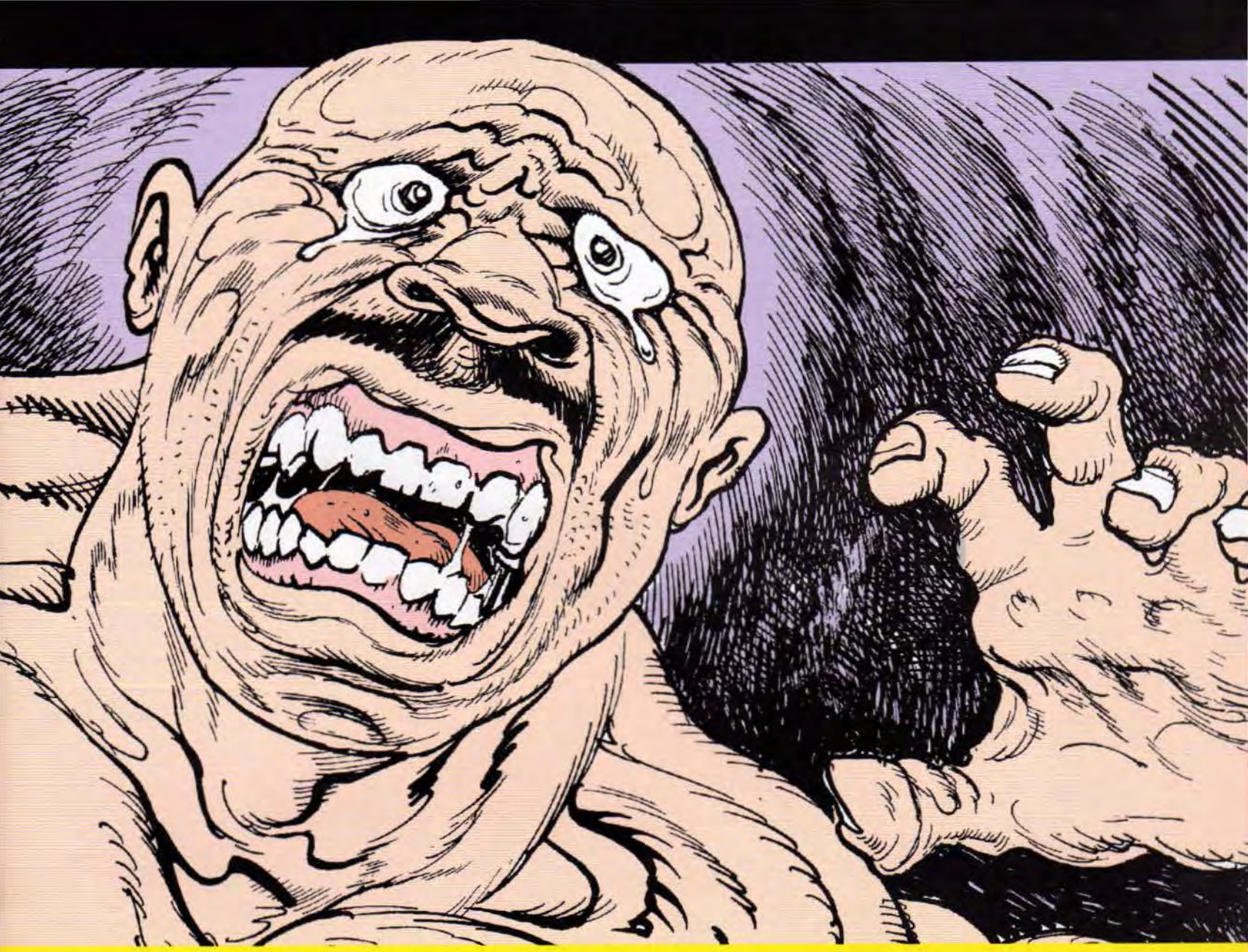

Aygır İmam

Tarihimizde kayıtlı en müthiş olaylardan biri, münevver ve inkılapçı III.Selim'in düşmanlarından "Aygır İmam" lakabıyla meşhur Derviş Efendi isminde bir softadır... Bu adam, bir sefer, iki okka pastırmanın üzerine kırık yumurta kırdırarak bir lenger pastırmalı yumurta yemiş, fakat koca lengeri sıyırdıktan sonra dili şişmiş ve dili ağzına sığmayarak ölmüştür..

Kaynak: Tarihimizde Garip Vakalar... Reşat Ekrem Koçu

Rakıdan...

Rakının Osmanlı'ya ne zaman girdiğine dair tartışmalar var. En resmi görüş Osmanlı devletinin son dönemlerine doğru Rumların rakıyı Osmanlı'ya dahil ettiği. Tarihteki rakı olaylarından değil de, rakının ruha enteresan zulmünden bahsedeyim diyorum. Rakıyı sevdiğimi sanmıştım fakat başedemeyeceğimi anladım.. Rakı sarhoşluğu emsallerinden çok farklı. Korkunç bir neşe.. Ve bir o kadar küfürlü bir ağız! (Aslolan bu belki de? Asıl güzellik korkutur.) Mukaddesat üzerine salyalarını akıtan kudurmuş bir köpeğe dönüşmek de kuvvetle muhtemel. Güzel ber çehreniz, yumuşak bir cildiniz, nefis bir vücudunuz olabilir. Ama akılsızsanız, rakı sarhoşluğu çehrenizi eblehleştirir. Kalbiniz hiçbir şey duymaz. Hakiki bir kaldırım taşı gibidir. Cilveniz, sever gibi gözükmeniz iğrençtir. Bu şeyi, şehveti de bilmezsiniz.. İyiliklere rehavet bahşeden, başa duman veren, gözleri bayıltan buselere aşinasınızdır. Oysa ki rakı sorhuşluğundaysanız, öptüğünüzde köpek gibi ısırmalı, sırta indirdiğiniz yumrukla ciğeri sökülürcesine sarsılmalı ki, onlar bu hareketlerin buse ve okşama olduğunu anlasınlar! Bir gün bir rakı sofrasındaydık, beynimizde aniden bir şemşek çakmıştı. Nedir bu herkesle iyi geçinme derdi? Hakkaten huylanmıyor musunuz?!

Vibratörün de ilk defa Osmanlılar'da kullanıldığını biliyor muydunuz? Üstelik adı da ZIBIR'mış! Böyle kalavi, tahtadan dildo işte ve hatta o yüzyıllarda çizilmiş bir gravür de var... Elinde dildoyla yakaladığı hanımıyla kadıya gelen adam, "boşa beni" derken... Yukarıda çizdiğime benziyor. Kaynak: "Osmanlı'da Seks" diye bir kitaptı... Nereye soktum, kitabı bulamıyorum ki...

SÜLÜK

Ben Antep'te yaşıyorum. Bizim buralarda bi*rbelere aşırı inanılır. Acayip derecede... Geçen kurban kesmeye gittik. Hava 40 derece. Bozkır. Kurbanın taze kan kokusu... Parçası, güneş kenarı gibi bir kız. Şifa olsun diye mezardaki toprağı yiyen yaşlılar. Az sonra gelen düğün konvoyu müzik son ses. Derken yemek faslı. Millet yer bulamayıp mezarın üstünde yiyor. Tam kaşığı ağzıma götürürken üstündeki sülüğü gördüm. Çıldırmamak elde değil. Nasıl bir ambians nasıl bir ortam. ALLAH nası kullar yaratmış hepsi bir değişik... Yolun buralara düşerse mutlaka uğra. Tabi peygamber sabrın varsı uğra. Yoksa benim gibi çıldırırsın... (Okur malli: Can Ayas)

Bahadır Boysal

Bahadır Boysal 1976 yılında Adana'da doğdu. 1994-2000 yılları arasında Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Akademisi Resim Bölümü'nden mezun olup aynı üniversitede yüksek lisansını da tamamladı. 19 yılı aşkın süredir, Leman ve L-Manyak mizah dergilerinde çizmektedir. 19 Mart 2010'da vizyona giren Büşra filmi sanatçının Leman Dergisi'nde çizdiği aynı adlı hikayenin sinema uyarlamasıdır. Sanatçı aynı zamanda filmin senaristliğini de yapmıştır.

2000 yılında başlayan ve uzun yıllar, öncelikle kendi işlerinden oluşan, sonrasında genç yeteneklere de yer verilen Atom mizah dergisinin editörlüğünü yürütmüştür. Bahadır Boysal'ın 1999'da yaptığı Amerika yolculuğunda dünyaca ünlü çizgi roman kuruluşu DC Comics 'in The Big Book of Vice serisinde yer almıştır. 1999/ İngiltere-Loaded Magazin Dergisinde Cybersex konusuna dair illüstrasyonları bulunmaktadır. 2012- Harakiri Mizah – Çizgiroman ve Kültür Dergisi'nin kurucularındandır. Çizgi albümleri; Mankurt- Osmanlı işkenceleri (2003),.Islak köpek (2003), Sanal Simge (2003). Uyuşturucuya Karşı Mücadele Çizgi roman serisini 2003'de hazırlamıştır. Sanatçının katıldığı sergiler arasında "İstanbul" Balkan Consulat – Avusturya (2002), "Padişahın Burnu" (Die NasedesSultans) Almanya (2008), "Turkartoon" Hollanda (2012) sayılabilir. Bahadır Boysal İstanbul'da yaşıyor ve çalışıyor.